

Euroopan unionin virallinen lehti

L 176

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

59. vuosikerta

30. kesäkuuta 2016

Sisältö

I *Lainsäätämisyksessä hyväksyttävät säädökset*

ASETUKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1035, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, alusten vahinkoa aiheuttavalta hinnoittelulta suojautumisesta 1
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1036, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 21
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1037, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 55

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2016/1035,

annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016,

alusten vahinkoa aiheuttavalta hinnoittelulta suojautumisesta

(kodifikaatio)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 207 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetusta (EY) N:o 385/96 ⁽²⁾ on muutettu huomattavilta osin ⁽³⁾. Mainittu asetus olisi selkeyden ja järjeistämisen takia kodifioitava.
- (2) Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) alaisuudessa käydyt monenväliset neuvottelut johtivat siihen, että 21 päivänä joulukuuta 1994 tehtiin sopimus tavanomaisten kilpailuehtojen noudattamisesta kaupallisessa laivanrakennus- ja korjausteollisuudessa, jäljempänä 'laivanrakennussopimus'.
- (3) Laivanrakennussopimuksen yhteydessä on todettu, että laivoja koskevaan kauppaan on sen erikoispiirteiden vuoksi epäkäytännöllistä soveltaa tasoitus- ja polkumyynnitulleja tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen VI artiklan, vientituki- ja tasoitustullitoimenpiteitä koskevan sopimuksen ja Maailman kauppajärjestön perustamissopimuksen liitteeseen olevan, tullitariffeja ja kauppaa koskevan 1994 yleissopimuksen VI artiklan täytäntöönpanoa koskevan sopimuksen, jäljempänä 'vuoden 1994 polkumyynnin sopimus', määräysten mukaisesti. Tarve suojautua tehokkaasti vahinkoa aiheuttavalta laivojen myynniltä normaaliarvoa alhaisempaan hintaan on johtanut siihen, että on hyväksytty laivanrakennusalaan koskeva vahinkoa aiheuttavan hinnoittelun koodi, joka yhdessä siihen liittyvien peruseriaatteiden kanssa muodostaa laivanrakennussopimuksen liitteen III, jäljempänä 'IPI-koodi'.
- (4) IPI-koodin teksti perustuu pääosin vuoden 1994 polkumyynnin sopimukseen, mutta se kuitenkin poikkeaa kyseisestä sopimuksesta niiltä osin kuin laivoja koskevan kaupan erityispiirteet sitä edellyttävät. Tästä syystä unionin lainsäädäntö olisi saatettava IPI-koodia vastaavaksi siten, että perustana käytetään mahdollisuuksien mukaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/1036 ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 7. heinäkuuta 2015 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 15. tammikuuta 2016.

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 385/96, annettu 29 päivänä tammikuuta 1996, alusten vahinkoa aiheuttavalta hinnoittelulta suojautumisesta (EYVL L 56, 6.3.1996, s. 21).

⁽³⁾ Katso liite I.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1036, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta (katso tämän virallisen lehden sivu 21).

- (5) Laivanrakennussopimus ja siitä johdetut lain säännökset ovat unionin oikeuden kannalta merkittävän tärkeitä.
- (6) Tasapainon säilyttämiseksi laivanrakennussopimuksessa vahvistettujen oikeuksien ja velvoitteiden välillä unionin olisi ryhdyttävä toimenpiteisiin kaikkia niitä vahinkoa aiheuttavasti hinnoiteltuja aluksia vastaan, joiden myynti normaaliarvoa alhaisempaan hintaan aiheuttaa vahinkoa unionin tuotannonalalle.
- (7) Laivanrakennussopimuksen sopimuspuolina olevien valtioiden laivanrakentajien suhteen menetellään siten, että unionin suorittama tutkimus voi kohdistua aluksen myyntiin vain silloin, kun aluksen ostaja on unionin ostaja ja kun alus ei ole sotilasalus.
- (8) On suotavaa säätää selkeät ja yksityiskohtaiset säännöt normaaliarvon laskemisesta. Erityisesti kyseisen arvon olisi mahdollisuuksien mukaan perustuttava samankaltaisen aluksen edustavaan myyntiin, joka on tapahtunut viejamaan tavanomaisen kaupankäynnin yhteydessä. On tärkeää määritellä olosuhteet, joiden vallitessa kotimaista myyntiä voidaan pitää tappiollisena ja se voidaan jättää huomiotta ja voidaan käyttää samankaltaisen aluksen myyntiä kolmanteen maahan tai laskennallista normaaliarvoa. Lisäksi on suotavaa taata kustannusten oikeudenmukainen jakaminen, myös perustamisvaiheessa. Normaaliarvon muodostamiseksi on lisäksi tarpeen esittää menetelmä, jota sovelletaan myyntikustannusten sekä hallinnollisten ja muiden yleisten kustannusten määrittämisessä, sekä tähän arvoon sisällytettävä voittomarginaali.
- (9) Voidakseen soveltaa oikein uutta välinettä vahinkoa aiheuttavan hinnoittelun torjunnassa komission olisi toteutettava kaikki tarvittavat toimet varmistaakseen kolmansien maiden suurten konglomeraattien ja omistusten kirjanpitolukujen pätevyyden, kun on tarpeen arvioida kulu-hintarakenne.
- (10) Normaaliarvon määrittämiseksi muiden kuin markkinatalousmaiden osalta vaikuttaisi järkevältä määritellä menettelysäännöt, joiden mukaan kolmannen maan osalta valitaan viitemaaksi soveltuva markkinatalousmaa, ja jos soveltuvaa kolmatta maata ei voida valita, olisi järkevää säätää siitä, että normaaliarvo voidaan vahvistaa millä tahansa muulla kohtuullisella perusteella.
- (11) Olisi määriteltävä vientihinta ja lueteltava ne tarvittavat mukautukset, jotka olisi tehtävä niissä tapauksissa, joissa katsotaan, että kyseinen hinta on syytä laskea pitäen lähtökohtana ensimmäistä hintaa avoimilla markkinoilla.
- (12) Vientihinnan ja normaaliarvon välisen tasapuolisen vertailun varmistamiseksi olisi lueteltava hintoihin ja niiden vertailtavuuteen mahdollisesti vaikuttavat tekijät, sopimussakot mukaan lukien.
- (13) On suotavaa antaa selkeät ja yksityiskohtaiset ohjeet niistä tekijöistä, jotka voivat olla oleellisia määritettäessä, onko vahinkoa aiheuttavasti hinnoiteltu myynti aiheuttanut tai uhkaako se aiheuttaa merkittävää vahinkoa. Kun pyritään näyttämään, että unionin tuotannonalalle aiheutunut vahinko johtuu kyseessä olevan myynnin hintatasosta, olisi otettava huomioon muiden tekijöiden vaikutukset ja erityisesti vallitsevat unionin markkinaolosuhteet.
- (14) Olisi määriteltävä käsite "unionin tuotannonala" viittaamalla kykyyn rakentaa samankaltainen alus ja säädettävä siitä, että viejiin etuyhteydessä olevat osapuolet voidaan jättää tämän tuotannonalan ulkopuolelle, ja olisi määriteltävä käsite "etuyhteys".
- (15) On tarpeen säätää vahinkoa aiheuttavaa hinnoittelua koskevan valituksen tekemiseen liittyvistä menettelytapa- ja asiaedellytyksistä sekä siitä, missä määrin unionin tuotannonalan olisi tuettava valitusta, sekä täsmentää tällaiseen valitukseen sisältyvät aluksen ostajaa, vahinkoa aiheuttavaa hinnoittelua, vahinkoa ja syy-yhteyttä koskevat tiedot. On myös tarkoituksenmukaista määritellä valitusten hylkäämistä tai menettelyn aloittamista koskevat menettelyt.
- (16) Vahinkoa aiheuttavasti hinnoitellun aluksen ostajan ollessa sijoittautunut toisen laivanrakennussopimuksen sopimuspuolen alueelle, valitukseen voi sisältyä myös pyyntö siitä, että tämän sopimuspuolen viranomaiset aloittaisivat asiaa koskevan tutkimuksen. Tämä pyyntö olisi välitettävä sopimuspuolen viranomaisille, jos sitä pidetään aiheellisenä.
- (17) Tutkimus voidaan tarvittaessa aloittaa myös laivanrakennussopimuksen sopimuspuolena olevan valtion viranomaisten kirjallisen valituksen perusteella tämän asetuksen säännösten ja laivanrakennussopimuksessa määrättyjen ehtojen mukaisesti.

- (18) On tarpeen määritellä, millä tavalla osapuolille, joita asia koskee, olisi ilmoitettava viranomaisten vaatimista tiedoista. Osapuolilla, joita asia koskee, olisi oltava hyvät mahdollisuudet esittää kaikki olennaiset todisteet ja puolustaa etujaan. Lisäksi on suotavaa säätää selkeästi tutkimuksessa noudatettavista säännöistä ja menettelyistä ja erityisesti säännöistä siitä, miten osapuolten, joita asia koskee, on ilmoitauduttava, esitettävä näkökantansa ja toimitettava tiedot asetetussa määräajassa, jotta ne voitaisiin ottaa huomioon. On myös asianmukaista vahvistaa, millä edellytyksillä osapuoli, jota asia koskee, voi saada muiden osapuolten, joita asia koskee, toimittamia tietoja käyttöönsä ja esittää huomionsa niistä. Jäsenvaltioiden ja komission olisi lisäksi toimittava yhteistyössä tietojen keräämisessä.
- (19) On tarpeen säätää siitä, että määrättiinpä vahinkoa aiheuttavasta hinnoittelusta maksu tai ei, tutkimus olisi tapauksen mukaan päätettävä viimeistään vuoden kuluttua sen aloittamispäivästä tai aluksen toimituspäivästä.
- (20) Tutkimukset tai menettelyt on keskeytettävä, jos vahinkoa aiheuttavan hinnoittelun marginaali on vähimmäistasoa.
- (21) Tutkimus voidaan päättää määräämättä maksua vahinkoa aiheuttavasta hinnoittelusta, jos vahinkoa aiheuttavasti hinnoitellun aluksen myynti on mitätöity lopullisesti ja varauksitta tai jos on hyväksytty jokin muu vastaava oikaisukeino. Erityistä huomiota olisi kuitenkin kiinnitettävä tarpeeseen olla vaarantamatta tämän asetuksen tavoitteen saavuttamista.
- (22) Vahinkoa aiheuttavan hinnoittelun marginaalin suuruinen maksu vahinkoa aiheuttavasta hinnoittelusta olisi määrättävä päätöksellä sellaisen laivanrakentajan maksettavaksi, jonka vahinkoa aiheuttavasti hinnoitellun aluksen myynti on aiheuttanut vahinkoa unionin tuotannonalalle, jos kaikki tässä asetuksessa säädetyt edellytykset täyttyvät. Tällaisen päätöksen täytäntöönpanemisesta olisi säädettävä tarkoissa ja yksityiskohtaisissa säännöissä, joihin sisältyvät myös kaikki tarvittavat toimenpiteet päätöksen tosiasialliseksi voimaan saattamiseksi ja erityisesti ne vastatoimenpiteet, jotka toteutetaan, jos laivanrakentaja ei maksa vahinkoa aiheuttavasta hinnoittelusta määrättyä maksua sovellettavassa määräajassa.
- (23) On tarpeen säätää tarkat säännöt siitä, että vastatoimenpiteiden kohteena olevan laivanrakentajan rakentamilta aluksilta evätään lastaus- ja purkamisoikeudet unionin satamissa.
- (24) Vahinkoa aiheuttavasta hinnoittelusta määrätyn maksun maksamisvelvoite päättyy vasta silloin, kun tämä maksu on kokonaan maksettu tai kun vastatoimenpiteiden soveltamisajanjakso päättyy.
- (25) Mikään tämän asetuksen mukaisesti toteutettu toimenpide ei saisi olla vastoin unionin etua.
- (26) Soveltaessaan tätä asetusta unionin on otettava huomioon, että toimet on tarpeen toteuttaa nopeasti ja tehokkaasti.
- (27) Olisi säädettävä tarkastuskäynneistä vahinkoa aiheuttavaa hinnoittelua ja vahinkoa koskevien toimitettujen tietojen todentamiseksi, mutta nämä käynnit riippuvat kuitenkin siitä, onko kyselylomakkeisiin saatu kunnolliset vastaukset.
- (28) On tarpeen säätää, että mikäli osapuolet eivät toimi yhteistyössä tyydyttävällä tavalla, päätelmien tekoon voidaan käyttää muita tietoja, jotka voivat olla asianomaisille osapuolille vähemmän edullisia kuin ne olisivat, jos osapuolet olisivat toimineet yhteistyössä.
- (29) Luottamuksellisten tietojen käsittelystä on annettava säännökset liikesalaisuuksien paljastumisen estämiseksi.
- (30) On välttämätöntä, että tällaiseen käsittelyyn oikeutetuille osapuolille ilmoitetaan asianmukaisesti olennaisista tosiasioista ja huomioista ja että ilmoittaminen suoritetaan, unionin päätöksentekomenettely huomioon ottaen, sellaisen määräajan kuluessa, että osapuolilla on mahdollisuus puolustaa etujaan.
- (31) Tässä asetuksessa säädettyjen menettelyjen täytäntöönpano edellyttää yhdenmukaisia edellytyksiä sille, että voidaan hyväksyä tarvittavia toimenpiteitä tämän asetuksen täytäntöönpanoa varten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti,

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Periaatteet ja määritelmät

1. Vahinkoa aiheuttavasta hinnoittelusta perittävä maksu voidaan määrätä vahinkoa aiheuttavasti hinnoitellun aluksen rakentajalle, jos tämä myy kyseisen aluksen muulle kuin aluksen alkuperämaan ostajalle ja tämä myynti aiheuttaa vahinkoa.
2. Alusta on pidettävä vahinkoa aiheuttavasti hinnoiteltuna, jos myydyn aluksen vientihinta on alhaisempi kuin tavanomaisessa kaupankäynnissä käytettävä samankaltaisen aluksen verrattavissa oleva hinta viejamaan ostajalle myytäessä.
3. Tässä asetuksessa tarkoitetaan
 - a) 'aluksella' omalla käyttövoimalla liikkuvaa avomerialusta, jonka bruttovetoisuus on vähintään 100 tonnia ja jota käytetään tavaroiden tai ihmisten kuljettamiseen tai erikoistehtäviin (esimerkiksi jäänmurtaajat ja ruoppaajat), ja kaikkia vähintään 365 kilowatin hinaajia;
 - b) 'samankaltaisella aluksella' alusta, joka on samantyyppinen, samaan tarkoitukseen käytettävä ja suunnilleen samankokoinen kuin tutkimuksen kohteena oleva alus ja joka muistuttaa ominaispiirteiltään suuresti kyseistä alusta;
 - c) 'samaa pääluokkaan kuuluvalla aluksella' alusta, joka on samantyyppinen ja samaan tarkoitukseen käytettävä, mutta merkittävästi erikokoinen;
 - d) 'myynnillä' alusta koskevan omistusoikeuden perustamista tai siirtämistä, lukuun ottamatta tapauksia, joissa omistusoikeus on perustettu tai saatu yksinomaan tavanomaisen kaupallisen lainan vakuudeksi;
 - e) 'omistusoikeudella' sopimukseen tai hallintaan perustuvaa omistusoikeutta, jonka ansiosta oikeudenomistaja tai -omistajat voivat hyötyä aluksen toiminnasta tavalla, joka on olennaisilta osiltaan verrattavissa omistajan tapaan hyötyä aluksen toiminnasta. Tällaisen huomattavan vertailtavuuden olemassaolon määrittelyssä käytetään muun muassa seuraavia tekijöitä:
 - i) kyseisen liiketapahtuman ehdot ja olosuhteet,
 - ii) tuotannonalalla vallitsevat kauppatavat,
 - iii) onko liiketapahtuman kohteena oleva alus liitetty osaksi oikeudenomistajan tai -omistajien toimintaa, ja
 - iv) onko käytännössä todennäköistä, että oikeudenomistaja tai -omistajat hyötyvät ja ottavat vastuun aluksen toiminnasta ajaksi, joka on merkittävä osa kyseisen aluksen koko elinkaarta;
 - f) 'ostajalla' henkilöä tai yhtiötä, joka suoraan tai epäsuorasti saa omistusoikeuden alukseen, mukaan lukien vuokrasopimukseen tai laivan rahtaamiseen ilman miehistöä perustuva pitkäaikainen omistusoikeus, siinä yhteydessä, kun laivanrakentaja luovuttaa aluksen ensimmäisen kerran, jolloin kyseessä voi olla myös henkilö tai yhtiö, joka omistaa ostajan tai valvoo tätä tai antaa tälle määräyksiä. Henkilö tai yhtiö omistaa ostajan, kun sillä on tähän enemmän kuin 50 prosentin omistusosuus. Henkilö tai yhtiö valvoo ostajaa, kun henkilön tai yhtiön 25 prosentin omistusoikeuteen perustuva oikeudellinen tai toiminnallinen asema oikeuttaa määräämään pakotteita tai antamaan käskyjä ostajalle. Jos ostajaa koskeva omistusoikeus näytetään toteen, siihen ei oleteta kohdistuvan muuta erillistä valvontaa, ellei toisin osoiteta. Aluksella voi olla useampi kuin yksi ostaja;
 - g) 'yhtiöllä' siviili- tai kauppaoikeudellista yhtiötä tai yritystä, osuuskunnat mukaan lukien, ja muita julkis- tai yksityisoikeudellisia oikeushenkilöitä, jotka voivat olla myös voittoa tavoittelemattomia;
 - h) 'sopimuspuolella' laivanrakennussopimuksen osapuolena olevaa kolmatta maata.

2 artikla

Vahinkoa aiheuttavan hinnoittelun määrittäminen

A. Normaaliarvo

1. Normaaliarvo perustuu tavallisesti viejamaan riippumattoman ostajan samankaltaisesta aluksesta tavanomaisessa kaupankäynnissä maksamaan tai maksettavaksi tulevaan hintaan.

2. Sellaisten osapuolten välisiä hintoja, jotka näyttävät olevan liittyneet yhteen tai joiden välillä näyttää olevan tasotusjärjestely, ei voida pitää tavanomaiseen kaupankäyntiin kuuluvina hintoina, ja niitä voidaan käyttää normaaliarvon määrittämisessä vain, jos vahvistetaan, että tällainen yhteys ei vaikuta hintoihin.

3. Jos tavanomaisen kaupankäynnin yhteydessä ei myydä samankaltaisia aluksia tai jos myynnin yhteydessä ei tietynlaisen markkinatilanteen vuoksi voida tehdä luotettavaa vertailua, samankaltaisen aluksen normaaliarvo lasketaan samankaltaisesta aluksesta tavanomaisessa kaupankäynnissä maksettavan vientihinnan perusteella myytessä alus sopivaan kolmanteen maahan, jos kyseinen hinta on edustava. Jos myyntiä sopivaan kolmanteen maahan ei ole tai jos sen perusteella ei voida tehdä luotettavaa vertailua, samankaltaisen aluksen normaaliarvo lasketaan alkuperämaan sellaisten tuotantokustannusten perusteella, joihin on lisätty kohtuullinen määrä myyntikustannuksina, hallinnollisina ja muina yleisinä kustannuksina sekä kohtuullinen voittomarginaali.

4. Samankaltaisten alusten myyntiä viejämään kotimarkkinoilla tai myyntiä kolmanteen maahan sellaisia tuotannon yksikkökustannuksia (kiinteitä ja muuttuvia) alhaisemmilla hinnoilla, joihin on lisätty myyntikustannukset sekä hallinnolliset ja muut yleiset kustannukset, voidaan hintansa vuoksi pitää tavanomaiseen kaupankäyntiin kuulumattomana, ja se voidaan jättää normaaliarvon määrittämisen ulkopuolelle vain, jos vahvistetaan, että kyseinen myynti tapahtuu hinnoilla, joilla ei voida kattaa kaikkia kustannuksia kohtuullisessa ajassa eli tavanomaisesti viiden vuoden kuluessa.

5. Kustannukset lasketaan tavallisesti tutkimuksen kohteena olevan laivanrakentajan kirjanpitomerkintöjen perusteella sillä edellytyksellä, että nämä merkinnät on tehty kyseisessä maassa yleisesti hyväksytyjen kirjanpidollisten periaatteiden mukaisesti ja että on osoitettu, että niissä otetaan kohtuullisesti huomioon kyseessä olevan aluksen tuotanto- ja myyntikustannukset.

Kustannusten kohtuullista jakamista koskevat todisteet otetaan huomioon, jos osoitetaan, että tämäntyyppistä jakoa on tavallisesti käytetty. Jos sopivampaa menetelmää ei ole, käytetään mieluiten liikevaihtoon perustuvaa kustannustenjakojärjestelmää. Kustannukset tarkistetaan asianmukaisesti niiden uusiutumattomien kustannuserien perusteella, jotka hyödyttävät tulevaa ja/tai nykyistä tuotantoa, tai sellaisten olosuhteiden perusteella, joissa perustamistoimet vaikuttavat kustannuksiin, ellei kyseisiä kustannuksia jo ole otettu huomioon tässä alakohdassa tarkoitettussa kustannusten jaossa.

6. Myyntikustannuksia, hallinnollisia ja muita yleisiä kustannuksia sekä voittoa vastaavat määrät perustuvat samankaltaisten alusten tosiasiallisiin tuotanto- ja myyntitietoihin tutkimuksen kohteena olevan laivanrakentajan tavanomaisen kaupankäynnin yhteydessä. Jos kyseisiä määriä ei näin voida määrittää, ne voidaan määrittää käyttäen seuraavia perusteita:

- a) muiden alkuperämaan laivanrakentajien osalta vahvistettujen tosiasiallisten määrien painotettu keskiarvo samankaltaisten alusten tuotannossa ja myynnissä kyseisen maan kotimarkkinoilla;
- b) kyseisen laivanrakentajan maksamat tai saamat tosiasialliset määrät saman pääluokan alusten tuotannossa ja myynnissä tavanomaisessa kaupankäynnissä alkuperämaan kotimarkkinoilla;
- c) mikä tahansa muu hyväksyttävä menetelmä sillä edellytyksellä, että siten määritetty voiton määrä ei ylitä voittoa, jonka muut laivanrakentajat tavallisesti saavat samaan pääluokkaan kuuluvien alusten myynnissä alkuperämaan kotimarkkinoilla.

Arvon määrittämisessä käytettävä voitto perustuu kaikissa tapauksissa sekä tutkimuksen kohteena olevaa myyntiä edeltävän että sitä seuraavan kohtuullisen ajanjakson aikana eli tavanomaisesti kuuden kuukauden kuluessa saatua keskimääräiseen voittoon, ja sen on heijastettava myyntiajankohtana saatavissa olevaa kohtuullista voittoa. Kaikki vääristymät, joiden voidaan osoittaa johtavan myyntiajankohtaan nähden kohtuuttomaan voittoon, on näitä laskelmia tehtäessä jätettävä huomioon ottamatta.

7. Ottaen huomioon sopimusten tekemisen ja alusten luovutuksen väliin jäävä pitkä toimitusaika normaaliarvoon ei sisällytetä niitä tosiasiallisia kustannuksia, jotka laivanrakentaja pystyy osoittamaan ylivoimaisesti esteestä johtuviksi ja merkittävästi suuremmiksi kuin se kustannusten nousu, jonka laivanrakentaja olisi kohtuudella voinut ennakoita ja ottaa huomioon silloin, kun myynnin oleellisista ehdoista sovittiin.

8. Muussa kuin markkinatalousmaista peräisin olevassa myynnissä ja erityisesti sellaisista maista, joihin sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2015/755⁽¹⁾, peräisin olevassa myynnissä normaaliarvo määritetään kolmannessa markkinatalousmaassa käytettävän hinnan tai laskennallisen arvon perusteella taikka kolmannen markkinatalousmaan muissa maissa tai unionissa käyttämän hinnan perusteella taikka, jos tämä ei ole mahdollista, millä tahansa hyväksyttävällä perusteella, mukaan lukien samankaltaisesta aluksesta tosiasiallisesti unionissa maksettu tai maksettava hinta, joka on tarvittaessa asianmukaisesti tarkistettu kohtuullisen voittomarginaalin sisällyttämiseksi siihen.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2015/755, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2015, tiettyjen kolmansien maiden tuontiin sovellettavasta yhteisestä menettelystä (EUVL L 123, 19.5.2015, s. 33).

Sopiva kolmas markkinatalousmaa valitaan hyväksyttävällä tavalla ottaen huomioon kaikki valintahetkellä käytettävissä olevat luotettavat tiedot. Myös määräajat otetaan huomioon.

Tutkimuksen osapuolille ilmoitetaan suunnitellusta kolmannesta markkinatalousmaasta viipymättä tutkimuksen alkamisen jälkeen, ja niillä on kymmenen päivää aikaa esittää huomautuksensa.

B. Vientihinta

9. Vientihinta on kyseessä olevasta aluksesta tosiasiallisesti maksettu tai maksettava hinta.

10. Jos vientihintaa ei ole tai jos näyttää siltä, että vientihinta ei ole luotettava laivanrakentajan ja ostajan tai kolmannen osapuolen yhteenliittymisen tai niiden välisen tasoitusjärjestelyn vuoksi, vientihinta voidaan muodostaa sen hinnan perusteella, jolla alus jälleenmyydään ensimmäisen kerran riippumattomalle ostajalle tai, jos alusta ei myydy riippumattomalle ostajalle tai sitä ei myydy samanlaisessa kunnossa, jossa se myytiin ensimmäisen kerran, millä tahansa muulla hyväksyttävällä perusteella.

Kyseisissä tapauksissa tehdään tarkistuksia ensimmäisen myynnin ja jälleenmyynnin välisenä aikana syntyneiden kaikenlaisten kustannusten, myös verojen ja tullien, ja voittomarginaalin huomioon ottamiseksi luotettavan vientihinnan vahvistamiseksi.

Tarkistettaviin kustannuksiin kuuluvat ostajan vastuulla tavallisesti olevat kustannukset, jotka kuitenkin maksaa sellainen osapuoli joko unionissa tai sen ulkopuolella, joka näyttää olevan liittynyt yhteen laivanrakentajan tai ostajan kanssa tai jolla näyttää olevan tasoitusjärjestely näiden kanssa, mukaan lukien seuraavat: tavanomaiset kuljetukset, vakuutus, käsittely, lastaus sekä liitännäiskustannukset, tullit ja muut tuojamaassa aluksen oston vuoksi maksettavat maksut sekä kohtuullinen marginaali myyntikustannuksia, hallinnollisia ja muita yleisiä kustannuksia ja voittoa varten.

C. Vertailu

11. Vientihinnan ja normaaliarvon välillä on tehtävä tasapuolinen vertailu. Vertailu on tehtävä kaupan samassa portaassa, mahdollisimman lähekkäisinä päivinä tapahtuneen myynnin osalta, mikä tavanomaisesti tarkoittaa myyntiä, joka on tapahtunut tutkimuksen kohteena olevaa myyntiä edeltävien tai seuraavien kolmen kuukauden kuluessa tai, jos tällaista myyntiä ei ole ollut, muun sopivan ajanjakson kuluessa. Kussakin tapauksessa otetaan sen ominaispiirteiden mukaan huomioon ne hintojen vertailtavuuteen vaikuttavat erot, jotka liittyvät kauppaehtoihin, sopimussakkoihin, verotukseen, kaupan portaaseen, määriin ja fyysisiin ominaisuuksiin, sekä kaikki muut hintojen vertailtavuuteen todistettavasti vaikuttavat erot. Jos 10 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa hintojen vertailtavuudessa on tapahtunut muutoksia, normaaliarvo vahvistetaan samassa kaupan portaassa kuin laskennallinen vientihinta tai tehdään tässä kohdassa säädetyt asianmukaiset tarkistukset. Tarkistusten toistamista on vältettävä etenkin silloin, kun kyseessä ovat alennukset ja sopimussakot. Jos hintojen vertailu edellyttää valuutan muuntamista, on muuntamisessa käytettävä myyntipäivän valuuttakurssia, paitsi jos ulkomaanvaluutan myynti termiinimarkkinoilla on suoraan kytketty kyseiseen vientinä tapahtuvaan myyntiin, jolloin on käytettävä termiinkaupan valuuttakursseja. Myyntipäivällä tarkoitetaan tässä säännöksessä sitä päivää, jona kaupan oleelliset ehdot vahvistetaan, eli tavallisesti sopimuksen tekopäivää. Jos kaupan oleellisia ehtoja kuitenkin myöhemmin merkittävästi muutetaan, olisi sovellettava ehtojen muuttamispäivän valuuttakursseja. Tällaisessa tapauksessa on tehtävä asianmukaiset tarkistukset niiden vahinkoa aiheuttavan hinnoittelun marginaaliin kohdistuvien kohtuuttomien vaikutusten huomioon ottamiseksi, jotka johtuvat yksinomaan alkuperäisen myyntipäivän ja ehtojen muuttamispäivän välillä tapahtuneista valuuttakurssien vaihteluista.

D. Vahinkoa aiheuttavan hinnoittelun marginaali

12. Jollei tasapuolista vertailua koskevista säännöksistä muuta johdu, vahinkoa aiheuttavan hinnoittelun marginaalien olemassaolo määritetään tavallisesti painotetun keskimääräisen normaaliarvon ja kaikkien myyntitapahtumien hintojen painotetun keskiarvon vertailun perusteella tai yksittäisten normaaliarvojen ja yksittäisten vientihintojen vertailun perusteella liiketoimi liiketoimelta. Painotettuun keskiarvoon perustuvaa normaaliarvoa voidaan kuitenkin verrata kaikkien yksittäisten myyntitapahtumien hintoihin, jos vientihintojen rakenteessa on eri ostajien, alueiden tai ajanjaksojen välillä huomattavia eroja ja jos harjoitetun vahinkoa aiheuttavan hinnoittelun tosiasiallinen laajuus ei käy ilmi tämän kohdan ensimmäisessä virkkeessä määritettyjen menetelmien avulla.

13. Vahinkoa aiheuttavan hinnoittelun marginaali on määrä, jolla normaaliarvo ylittää vientihinnan. Jos vahinkoa aiheuttavan hinnoittelun marginaalit vaihtelevat, voidaan vahvistaa painotettu keskimääräinen vahinkoa aiheuttavan hinnoittelun marginaali.

3 artikla

Vahingon määrittäminen

1. Tässä asetuksessa käsitteellä 'vahinko' tarkoitetaan, ellei toisin ilmoiteta, unionin tuotannonalalle aiheutunutta merkittävää vahinkoa, unionin tuotannonalaan kohdistuvaa merkittävän vahingon uhkaa tai merkittävää viivästystä unionin tuotannonalan perustamisessa, ja sitä tulkitaan tämän artiklan mukaisesti.
2. Vahingon määrittäminen perustuu selkeään näyttöön, johon sisältyy puolueeton tarkastelu
 - a) normaaliarvoa alhaisemmalla hinnalla tapahtuvan myynnin vaikutuksesta samankaltaisten alusten hintoihin unionin markkinoilla; ja
 - b) tämän myynnin vaikutuksesta unionin tuotannonalaan.
3. Tutkittaessa normaaliarvoa alhaisemmalla hinnalla tapahtuvan myynnin vaikutusta hintoihin on harkittava, onko normaaliarvoa alhaisemmalla hinnalla tapahtuvan myynnin osalta esiintynyt huomattavaa alihinnoittelua suhteessa unionin tuotannonalan samankaltaisten alusten hintaan tai onko tällaisen myynnin vaikutuksesta muutoin ilmennyt merkittävää hintojen alenemista tai onko myynti huomattavassa määrin estänyt sellaisia hinnankorotuksia, jotka muuten olisi tehty. Yksi tai useampi kyseisistä tekijöistä ei välttämättä ole ratkaiseva.
4. Jos useammasta kuin yhdestä maasta tapahtuvaa alusten myyntiä tutkitaan samanaikaisesti vahinkoa aiheuttavan hinnoittelun vuoksi, tällaisen myynnin vaikutuksia voidaan arvioida kumulatiivisesti vain jos:
 - a) kustakin maasta tapahtuvien ostojen suhteen osoitettu vahinkoa aiheuttavan hinnoittelun marginaali on 7 artiklan 3 kohdassa määriteltyä vähimmäistasoa suurempi; ja
 - b) myynnin vaikutusten kumulatiivinen arviointi on aiheellista, kun otetaan huomioon muiden kuin unionin laivanrakentajien ostajalle myymien alusten väliset kilpailun edellytykset sekä näiden alusten ja unionin samankaltaisten alusten väliset kilpailun edellytykset.
5. Tutkittaessa normaaliarvoa alhaisemmalla hinnalla tapahtuvan myynnin vaikutusta kyseessä olevaan unionin tuotannonalaan on otettava huomioon kaikki olennaiset taloudelliset tekijät ja seikat, jotka vaikuttavat kyseisen tuotannonalan tilanteeseen, kuten esimerkiksi se tosiasia, että tuotannonala on edelleen toipumassa entisten polkumyynniä, vahinkoa aiheuttavaa hinnoittelua tai vientitukia koskevien käytäntöjen vaikutuksista, vahinkoa aiheuttavan hinnoittelun tosiasiallisen marginaalin merkittävyys, myynnin, voittojen, tuotannon, markkinaosuuden, tuottavuuden, investointien kannattavuuden tai kapasiteetin käyttöasteen tosiasiallinen ja mahdollinen pieneneminen, unionin hintoihin vaikuttavat tekijät, tosiasialliset ja mahdolliset negatiiviset vaikutukset kassavirtoihin, varastoihin, työllisyyteen, palkkoihin, kasvuun sekä pääoman saantiin tai investointien tekemiseen. Tämä luettelo ei ole tyhjentävä, eikä yksi tai useampi näistä tekijöistä välttämättä ole ratkaiseva.
6. On näytettävä 2 kohtaan liittyvien olennaisten todisteiden avulla, että normaaliarvoa alhaisemmalla hinnalla tapahtuva myynti aiheuttaa tai on aiheuttanut tässä asetuksessa tarkoitettua vahinkoa. Tarkkaan ottaen se merkitsee sen osoittamista, että 3 kohdassa tarkoitetuilla hinnoilla on vaikutusta unionin tuotannonalaan 5 kohdassa säädettyllä tavalla ja että tämä vaikutus on sellaista, että sitä voidaan pitää merkittävänä.
7. Normaaliarvoa alhaisemmalla hinnalla tapahtuvan myynnin lisäksi on tutkittava muut tunnetut tekijät, jotka samaan aikaan aiheuttavat vahinkoa unionin tuotannonalalle, sen varmistamiseksi, että kyseisten tekijöiden aiheuttamaa vahinkoa ei pidetä normaaliarvoa alhaisemmalla hinnalla tapahtuvasta myynnistä johtuvana 6 kohdan nojalla. Tässä suhteessa huomioon otettavina tekijöinä pidetään muun muassa muiden kuin viejämäan laivanrakentajien myynnin määrää ja hintoja silloin, kun tämä myynti ei tapahdu normaaliarvoa alhaisemmalla hinnalla, kysynnän supistumista tai kulutustottomusten muutoksia, kolmannen maan ja unionin tuottajien rajoittavia kauppatapoja ja kyseisten tuottajien välistä kilpailua, tekniikan kehittymistä sekä unionin tuotannonalan vientisaavutuksia ja tuottavuutta.
8. Normaaliarvoa alhaisemmalla hinnalla tapahtuvan myynnin vaikutus on arvioitava suhteessa samankaltaisten alusten tuotantoon unionin tuotannonalalla silloin, kun käytettävissä olevat tiedot mahdollistavat tämän tuotannon erillisen tunnistamisen esimerkiksi tuotantomenetelmien, myynnin ja voittojen perusteella. Jos kyseisen tuotannon erillinen tunnistaminen ei ole mahdollista, normaaliarvoa alhaisemmalla hinnalla tapahtuvan myynnin vaikutus on arvioitava tarkastelemalla sellaisen mahdollisimman rajoitetun, samankaltaisen aluksen sisältävän alusryhmän tuotantoa, josta tarvittavat tiedot ovat saatavissa.

9. Merkittävän vahingon uhan määrittämisen on perustuttava tosiasioihin eikä pelkkiin väitteisiin, arveluihin tai etäisiin mahdollisuuksiin. Sellaisen olosuhteiden muutoksen, joka loisi tilanteen, jossa normaaliarvoa alhaisemmalla hinnalla tapahtuva myynti aiheuttaisi vahinkoa, on täytynyt olla selvästi ennakoitavissa ja sen on oltava välittömästi uhkaava.

Merkittävän vahingon uhan olemassaolon määrittämiseksi on tarkasteltava sellaisia tekijöitä kuin

- a) riittävä ja vapaasti laivanrakentajan käytettävissä oleva kapasiteetti tai sellaisen kapasiteetin välitön ja tuntuva kasvu, joka on osoitus normaaliarvoa alhaisemmalla hinnalla tapahtuvan myynnin tuntuvan kasvun todennäköisyydestä, ottaen huomioon muiden vientimarkkinoiden kyky ottaa vastaan lisävientiä;
- b) alusten vienti hinnoilla, joilla voitaisiin merkittävässä määrin alentaa hintoja tai estää muuten tapahtuva hintojen nousu ja jotka todennäköisesti lisäävät uusien muista maista tapahtuvien ostojen kysyntää.

Mikään näistä tekijöistä ei välttämättä yksinään ole ratkaiseva, mutta tarkasteltavien tekijöiden on yhdessä johdettava siihen päätelmään, että normaaliarvoa alhaisemmalla hinnalla tapahtuva muu myynti on välittömästi uhkaava ja että jos suojatoimia ei toteuteta, aiheutuu merkittävää vahinkoa.

4 artikla

Unionin tuotannonalan määritelmä

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan 'unionin tuotannonalalla' kaikkia niitä unionin tuottajia, jotka pystyvät tuottamaan samankaltaisen aluksen nykyisen laitteistonsa avulla tai joiden laitteisto voidaan tarvittaessa mukauttaa samankaltaisen aluksen tuotantoon sopivaksi, tai niitä tuottajia, joiden yhteinen kyky tuottaa samankaltainen alus muodostaa 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettussa merkityksessä pääosan unionin koko kyvystä tuottaa samankaltainen alus. Jos tuottajat kuitenkin ovat etuyhteydessä laivanrakentajaan, viejiin tai ostajiin taikka jos ne ovat itse väitetyn vahinkoa aiheuttavasti hinnoitellun aluksen ostajia, ilmaisun "unionin tuotannonala" voidaan tulkita käsittävän muut tuottajat.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa tuottajien katsotaan olevan etuyhteydessä laivanrakentajaan, viejiin tai ostajiin ainoastaan, jos:

- a) toinen suoraan tai epäsuorasti valvoo toista; tai
- b) kolmas osapuoli suoraan tai epäsuorasti valvoo molempia; tai
- c) ne yhdessä valvovat suoraan tai epäsuorasti kolmatta osapuolta, sillä edellytyksellä että on syytä uskoa tai epäillä, että yhteys on sellainen, että kyseinen tuottaja toimii toisin kuin etuyhteyttä vailla olevat tuottajat.

Tätä kohtaa sovellettaessa toisen katsotaan valvovan toista silloin, kun edellisen oikeudellinen tai toiminnallinen asema oikeuttaa määräämään pakotteita tai antamaan käskyjä jälkimmäiselle.

3. Tähän artiklaan sovelletaan 3 artiklan 8 kohdan säännöksiä.

5 artikla

Menettelyn aloittaminen

1. Jollei 8 kohdasta muuta johdu, tutkimus minkä tahansa väitetyn vahinkoa aiheuttavan hinnoittelun olemassaolon, määrän ja vaikutuksen määrittämiseksi voidaan panna vireille unionin tuotannonalan puolesta toimivan kenen tahansa luonnollisen henkilön tai minkä tahansa oikeushenkilön tai minkä tahansa yhteenliittymän, joka ei ole oikeushenkilö, tekemän kirjallisen valituksen perusteella.

Valitus voidaan osoittaa komissiolle tai jäsenvaltiolle, joka toimittaa sen komissiolle. Komissio lähettää jäsenvaltioille jäljennöksen kaikista saamistaan valituksista. Valitus katsotaan jätetyksi ensimmäisenä työpäivänä sen jälkeen, kun komissio on vastaanottanut sen kirjattuna kirjeenä tai kun komissio on toimittanut vastaanottoilmoituksen.

Jos silloin, kun valitusta ei ole tehty, jäsenvaltiolla on hallussaan riittävät todisteet vahinkoa aiheuttavasta hinnoittelusta ja siitä unionin tuotannonalalle aiheutuneesta vahingosta, sen on toimitettava ne viipymättä komissiolle.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu valitus on jätettävä viimeistään

a) kuuden kuukauden kuluttua siitä ajankohdasta, jolloin valituksen tekijä tiesi tai sen olisi pitänyt tietää aluksen myynnistä, kun

i) valituksen tekijältä on pyydetty tarjousta kyseessä olevasta urakasta avoimessa tarjouskilpailussa tai muun tarjousmenettelyn kautta,

ii) valituksen tekijä on tosiasiallisesti tehnyt tarjouksen, ja

iii) valituksen tekijän tarjous on oleellisilta osin vastannut annettuja tarjouserittelyjä;

b) yhdeksän kuukauden kuluttua siitä ajankohdasta, jolloin valituksen tekijä tiesi tai sen olisi pitänyt tietää aluksen myynnistä silloin, kun tarjouspyyntöä ei ole esitetty, sillä edellytyksellä, että komissiolle tai jäsenvaltiolle on toimitettu viimeistään kuuden kuukauden kuluttua tästä ajankohdasta ilmoitus, joka koskee aikomusta tehdä valitus ja jossa esitetään myös ne kyseisen myyntitapahtuman tunnistamiseen tarvittavat tiedot, joiden voidaan kohtuuden mukaan olettaa olevan valituksen tekijän saatavilla.

Kaikissa tapauksissa valitus on kuitenkin jätettävä viimeistään kuuden kuukauden kuluttua aluksen toimituspäivästä.

Valituksen tekijän voidaan katsoa tienneen aluksen myynnistä siitä ajankohdasta lähtien, jolloin tieto alusta koskevan sopimuksen tekemisestä ja pääpiirteittäiset tiedot itse aluksesta on julkaistu kansainvälisessä alan lehdistössä.

Tässä artikkelissa tarkoitetaan 'avoimella tarjouskilpailulla' tarjousmenettelyä, jossa ostajaehdokkaas laajentaa tarjouspyyntönsä koskemaan vähintään kaikkia niitä laivanrakentajia, joiden se tietää pystyvän rakentamaan kyseessä olevan aluksen.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun valitukseen on sisällytettävä todisteet

a) vahinkoa aiheuttavasta hinnoittelusta;

b) vahingosta;

c) vahinkoa aiheuttavasti hinnoitellun myynnin ja väitetyn vahingon syy-yhteydestä; ja

d) i) jos alus on myyty avoimessa tarjouskilpailussa, siitä, että valituksen tekijältä on pyydetty tarjousta kyseessä olevasta urakasta, tämä on tosiasiallisesti tehnyt tarjouksen ja tarjous on oleellisilta osin vastannut annettuja tarjouserittelyjä (erityisesti toimituspäivän ja teknisten vaatimusten osalta); tai

ii) jos alus on myyty muun tarjousmenettelyn kautta ja valituksen tekijältä on pyydetty tarjousta kyseessä olevasta urakasta, siitä, että tämä on tosiasiallisesti tehnyt tarjouksen ja tarjous on oleellisilta osin vastannut annettuja tarjouserittelyjä; tai

iii) jos tarjouspyyntö on esitetty ainoastaan avoimessa tarjouskilpailussa, siitä, että valituksen tekijä olisi pystynyt rakentamaan kyseessä olevan aluksen ja että jos valituksen tekijä tiesi tai sen olisi pitänyt tietää ostoaikomuksesta, se on todistettavasti pyrkinyt sopimaan myynnistä ostajan kanssa asianomaisten tarjouserittelyjen mukaisesti. Valituksen tekijän voidaan katsoa tienneen ostoaikomuksesta, jos osoitetaan, että suurin osa asianomaisesta tuotannonalasta on pyrkinyt sopimaan kyseessä olevan aluksen myynnistä asianomaisten ostajan kanssa, tai jos osoitetaan, että kyseistä ostoaikomusta koskevaa yleisluontoista tietoa on ollut saatavissa kaupanvälittäjiltä, rahoittajilta, luokituslaitoksista, rahtaajilta, kauppayhdistyksistä tai muilta laivanrakennusalan liiketoiminnassa yleensä mukana olevilta tahoilta, joihin valituksen tekijä on ollut säännöllisesti yhteydessä tai liikesuhteessa.

4. Valitukseen on sisällyttävä sellaista tietoa, joka on kohtuudella valituksen tekijän käytettävissä seuraavista seikoista:
 - a) valituksen tekijän henkilöllisyys ja valituksen tekijän kuvaus samankaltaisen aluksen unionin tuotannon määrästä ja arvosta. Jos valitus tehdään kirjallisesti unionin tuotannonalan puolesta, siinä on täsmennettävä se tuotannonala, jonka puolesta valitus tehdään, esittämällä luettelo unionin kaikista tunnetuista samankaltaisen aluksen rakentamiseen pystyvistä tuottajista ja, siinä määrin kuin mahdollista, kuvaus samankaltaisen aluksen unionin tuotannon siitä määrästä ja arvosta, jota nämä tuottajat edustavat;
 - b) täydellinen kuvaus vahinkoa aiheuttavasti hinnoitelluksi väitetystä aluksesta, kyseisen alkuperä- tai viejamaan nimi tai alkuperä- tai viejämaiden nimet, jokaisen kyseessä olevan viejän tai ulkomaisen tuottajan henkilöllisyys ja kyseessä olevan aluksen ostajan henkilöllisyys;
 - c) hinnat, joilla tällaisia aluksia myydään alkuperämaan tai -maiden tai viejamaan tai -maiden kotimarkkinoilla (tai, silloin kun se on tarkoituksenmukaista, hinnat, joilla tällaisia aluksia myydään alkuperämaasta tai -maista tai viejämäasta tai -maista kolmanteen maahan tai kolmansiin maihin, tai aluksen laskennallinen arvo), ja vientihinnat tai, silloin kun se on tarkoituksenmukaista, hinnat, joilla tällaiset alukset on ensimmäiseksi myyty riippumattomalle ostajalle;
 - d) vahinkoa aiheuttavasti hinnoitellun myynnin vaikutus samankaltaisen aluksen hintoihin unionin markkinoilla ja kyseisen myynnin vaikutus unionin tuotannonalaaan siten, että otetaan huomioon kaikki tämän tuotannonalan tilanteeseen vaikuttavat tekijät ja seikat, muun muassa ne, jotka luetellaan 3 artiklan 3 ja 5 kohdassa.
 5. Komissio tutkii niin hyvin kuin on mahdollista valituksessa esitettyjen todisteiden täsmällisyyden ja riittävyyden sen määrittämiseksi, onko näyttöä riittävästi tutkimuksen vireille panemiseksi.
 6. Tutkimus pannaan vireille 1 kohdan mukaisesti vain, jos samankaltaisen aluksen rakentamiseen pystyvien unionin tuottajien esittämän valituksen tuen tai vastustuksen perusteella päätetään, että unionin tuotannonala on tehnyt valituksen tai valitus on tehty sen puolesta. Valitus katsotaan unionin tuotannonalan tekemäksi tai sen puolesta tehdyksi, jos sitä tukevat ne unionin tuottajat, joiden yhteinen kapasiteetti samankaltaisen aluksen rakentamiseen on yli 50 prosenttia valitusta tukevan tai vastustavan unionin tuotannonalan osan samankaltaisen aluksen koko tuotantokapasiteetista. Tutkimusta ei kuitenkaan panna vireille, jos valitusta selvästi tukevat unionin tuottajat vastaavat alle 25 prosentista niiden unionin tuottajien kokonaiskapasiteetista, jotka pystyvät rakentamaan samankaltaisen aluksen.
 7. Viranomaisten on vältettävä tutkimuksen vireille panemiseksi tehdyn valituksen julkistamista, jos tutkimuksen vireillepanosta ei ole päätetty. Viranomaisten on kuitenkin tehtävä ilmoitus kyseisen viejamaan julkisen vallan edustajille ennen tutkimuksen vireille panemista.
 8. Jos komissio päättää erityisissä olosuhteissa panna tutkimuksen vireille ilman unionin tuotannonalan tekemää tai sen puolesta tehtyä kirjallista valitusta tällaisen tutkimuksen vireille panemiseksi, on tutkimukseen ryhdyttävä ainoastaan, jos sen vireillepanon oikeuttamiseksi on riittävästi todisteita vahinkoa aiheuttavan hinnoittelun, vahingon ja syy-yhteyden olemassaolosta ja siitä, että väitetysti vahinkoa kärsineen unionin tuotannonalan jäsen täyttää 3 kohdan d alakohdassa tarkoitetut vaatimukset.
- Silloin kun se on tarkoituksenmukaista, tutkimus voidaan panna vireille myös sopimuspuolen viranomaisten tekemän kirjallisen valituksen perusteella. Valituksen tueksi on esitettävä riittävästi todisteita siitä, että alus hinnoitellaan tai on hinnoiteltu vahinkoa aiheuttavasti ja että sen väitetty myynti unionin ostajalle normaaliarvoa alhaisemmalla hinnalla aiheuttaa tai on aiheuttanut vahinkoa asianomaisen sopimuspuolen kotimaiselle tuotannonalalle.
9. Päätettäessä tutkimuksen vireillepanosta vahinkoa aiheuttavaa hinnoittelua ja vahinkoa koskevia todisteita on tutkittava samanaikaisesti. Valitus hylätään, jos vahinkoa aiheuttavaa hinnoittelua tai vahinkoa koskevat todisteet ovat riittämättömät tapauksen tutkinnan jatkamisen oikeuttamiseksi.
 10. Valitus voidaan peruuttaa ennen tutkimuksen vireillepanoa, jolloin katsotaan, ettei sitä ole jätetty.
 11. Jos on ilmeistä, että menettelyn aloittamiseksi on riittävästi näyttöä, komissio aloittaa menettelyn valituksen jättämistä seuraavien 45 päivän kuluessa tai, kun kyseessä on 8 kohdan mukaisesti aloitettava menettely, viimeistään kuuden kuukauden kuluttua siitä ajankohdasta, jolloin aluksen myynnistä tiedettiin tai siitä olisi pitänyt tietää, ja julkaisee ilmoituksen *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Ellei riittävä näyttö ole esitetty, valituksen tekijälle on ilmoitettava asiasta 45 päivän kuluessa valituksen jättämisestä komissiolle. Komissio toimittaa jäsenvaltioille tietoja, kun se on päättänyt, että kyseinen menettely on tarpeen aloittaa.

12. Ilmoituksessa menettelyn aloittamisesta ilmoitetaan tutkimuksen vireillepanosta, todetaan laivanrakentajan ja ostajan tai ostajien nimi ja maa sekä kuvataan tutkimuksen kohteena oleva alue, esitetään yhteenveto saaduista tiedoista ja määrätään, että kaikki tarvittavat tiedot on toimitettava komissiolle.

Siinä annetaan määräaika, jonka kuluessa osapuolet, joita asia koskee, voivat ilmoittautua, esittää näkökantansa kirjallisesti ja toimittaa tietoja, jos nämä näkokannat ja tiedot on otettava huomioon tutkimuksessa. Lisäksi siinä täsmennetään määräaika, jonka kuluessa osapuolet, joita asia koskee, voivat esittää komissiolle pyynnön tulla kuulluiksi 6 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

13. Komissio ilmoittaa aluksen viejälle ja ostajalle tai ostajille sekä niitä tuottajia, viejiä tai ostajia, joita asia tunnetusti koskee, edustaville järjestöille samoin kuin sen maan edustajille, jonka alue on tutkimuksen kohteena, ja valituksen tekijöille menettelyn aloittamisesta ja toimittaa 1 kohdan mukaisesti vastaanotetun kirjallisen valituksen tekstin kokonaisuudessaan, luottamuksellisten tietojen suojaamisesta huolehtien, viejälle ja viejämään viranomaisille ja pyynnöstä muille osapuolille, joita asia koskee.

6 artikla

Tutkimus

1. Menettelyn aloittamisen jälkeen komissio aloittaa tutkimuksen unionin tasolla yhteistyössä jäsenvaltioiden ja tarvittaessa kolmansien maiden viranomaisten kanssa. Tutkimus käsittää sekä vahinkoa aiheuttavan hinnoittelun että siitä aiheutuneen vahingon, joita molempia tutkitaan samanaikaisesti.

2. Vahinkoa aiheuttavaa hinnoittelua koskevassa tutkimuksessa käytettyjen kyselylomakkeiden vastaanottajilla on vastausaika vähintään 30 päivää. Viejien osalta määräaika alkaa kyselylomakkeen vastaanottamispäivästä, ja lomake katsotaan vastaanotetuksi seitsemän päivän kuluessa siitä päivästä, jolloin se lähetettiin viejälle tai välitettiin viejämään asianomaiselle diplomaattiselle edustajalle. Mainittua 30 päivän määräaika voidaan pidentää ottaen huomioon tutkimuksen osalta vahvistettu määräaika ja sillä edellytyksellä, että kyseinen osapuoli osoittaa, että tällaisen pidennyksen saaminen on tämän osapuolen erityisolosuhteiden johdosta perusteltua.

3. Komissio voi pyytää tarvittaessa kolmansien maiden viranomaisia ja jäsenvaltioita toimittamaan tietoja, jolloin jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tällaisen pyynnön noudattamiseksi.

Ne välittävät komissiolle pyydetty tiedot sekä tulokset suoritetuista todentamisista, tarkastuksista tai tutkimuksista.

Jos näillä tiedoilla on yleistä merkitystä tai jos jäsenvaltio on pyytänyt toimittamaan ne, komissio toimittaa tiedot jäsenvaltioille, jolleivät ne ole luottamuksellisia, jolloin se toimittaa yhteenvedon, joka ei ole luottamuksellinen.

4. Komissio voi tarvittaessa pyytää kolmansien maiden viranomaisia ja jäsenvaltioita suorittamaan tarpeellisia todentamisia ja tarkastuksia erityisesti unionin tuottajien keskuudessa ja suorittamaan tutkimuksia kolmansissa maissa, jos asianomaiset yritykset antavat suostumuksensa ja jos kyseisen maan julkisen vallan edustajille on ilmoitettu virallisesti asiasta, eivätkä ne vastusta asiaa.

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet komission pyyntöjen toteuttamiseksi.

Komission virkamiehet voivat, jos komissio tai jäsenvaltio sitä pyytää, avustaa jäsenvaltioiden virkamiehiä näille kuuluvien tehtävien suorittamisessa. Samoin komission virkamiehet voivat avustaa kolmansien maiden viranomaisten virkamiehiä näille kuuluvien tehtävien suorittamisessa komission ja kyseisten viranomaisten niin sopiessa.

5. Edellä olevan 5 artiklan 12 kohdan mukaisesti ilmoittautuneita osapuolia, joita asia koskee, kuullaan, jos ne ovat tehneet kirjallisen kuulemista koskevan pyynnön *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistussa ilmoituksessa vahvistetussa määräajassa ja jos pyynnössä osoitetaan, että ne ovat osapuolia, joita asia koskee, ja että menettelyn lopputulos saattaa vaikuttaa niihin ja että on erityisiä syitä, joiden vuoksi niitä pitäisi kuulla.

6. Laivanrakentajalle, ostajalle tai ostajille, viejämään julkisen vallan edustajille, valituksen tekijöille ja 5 artiklan 12 kohdan mukaisesti ilmoittautuneille muille osapuolille, joita asia koskee, järjestetään pyynnöstä mahdollisuus tavata vastakkaista etua edustavat osapuolet vastakkaisista näkökannoista keskustelemiseksi.

Jos mahdollisuus järjestetään, on otettava huomioon soveliaisuus osapuolille sekä tarve suojata tietojen luottamuksellisuus.

Osapuolten ei ole pakko osallistua tapaamiseen, eikä osapuolen poissaolosta aiheudu vahinkoa kyseiselle osapuolelle.

Tämän kohdan mukaisesti suullisesti toimitetut tiedot otetaan huomioon siltä osin kuin ne myöhemmin vahvistetaan kirjallisesti.

7. Valituksen tekijät, laivanrakentaja, ostaja tai ostajat ja 5 artiklan 12 kohdan mukaisesti ilmoittautuneet muut osapuolet, joita asia koskee, sekä viejämään edustajat voivat kirjallisesta pyynnöstään tutustua kaikkiin tietoihin, jotka mikä tahansa tutkimuksen kohteena oleva osapuoli on toimittanut, lukuun ottamatta unionin tai sen jäsenvaltioiden viranomaisten valmistelemissä sisäisiä asiakirjoja, jos nämä tiedot ovat olennaisia niiden etujen puolustamisen kannalta eivätkä tiedot ole 13 artiklassa tarkoitettulla tavalla luottamuksellisia, ja jos niitä käytetään tutkimuksessa.

Kyseiset osapuolet voivat esittää huomioitaan näistä tiedoista, ja niiden huomautukset otetaan huomioon siltä osin kuin ne ovat riittävästi perusteltuja.

8. Muuten kuin 12 artiklassa vahvistetuissa olosuhteissa osapuolten, joita asia koskee, toimittamien, päätelmien teossa käytettyjen tietojen paikkansapitävyys on tutkittava niin hyvin kuin mahdollista.

9. Niiden menettelyjen osalta, joissa suoritetaan jo toimitettua samankaltaista alusta koskevia hintavertailuja, tutkimus on päätettävä viimeistään vuoden kuluttua vireillepanosta.

Jos menettelyjen kohteena oleva samankaltainen alus on rakenteilla, tutkimus on päätettävä viimeistään vuoden kuluttua kyseisen aluksen toimituspäivästä.

Tutkimukset, joihin liittyy laskennallisen arvon vahvistaminen, on päätettävä vuoden kuluessa vireillepanosta tai vuoden kuluessa aluksen toimituksesta sen perusteella, kumpi näistä ajankohdista on myöhempi.

Kyseisiä määräaikoja on siirrettävä siltä osin kuin sovelletaan 16 artiklan 2 kohtaa.

7 artikla

Menettelyn päättäminen ilman toimenpiteitä sekä vahinkoa aiheuttavasta hinnoittelusta määrättävien maksujen käyttöönottoaminen ja periminen

1. Jos valitus peruutetaan, menettely voidaan päättää.

2. Jos toimenpiteet ovat tarpeettomia, tutkimus tai menettely on päätettävä. Komissio päättää tutkimuksen 10 artiklan 2 kohdassa säädettyä tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Menettely päätetään välittömästi, jos vahvistetaan, että vahinkoa aiheuttavan hinnoittelun marginaali prosentteina vientihinnasta on vähemmän kuin kaksi prosenttia.

4. Jos lopullisesti vahvistetut tosiseikat osoittavat, että vahinkoa aiheuttavaa hinnoittelua esiintyy ja siitä on aiheutunut vahinkoa, komissio määrää laivanrakentajalle maksun vahinkoa aiheuttavasta hinnoittelusta 10 artiklan 2 kohdassa säädettyä tarkastelumenettelyä noudattaen. Vahinkoa aiheuttavasta hinnoittelusta määrätyn maksun määrä on vahinkoa aiheuttavan hinnoittelun vahvistettu marginaali. Komissio toteuttaa jäsenvaltioille ilmoitettuaan päätöksensä täytäntöön panemiseksi tarvittavat toimenpiteet, erityisesti vahinkoa aiheuttavasta hinnoittelusta määrätyn maksun kantamisen.

5. Laivanrakentajan on maksettava vahinkoa aiheuttavasta hinnoittelusta määrätty maksu 180 päivän kuluessa kyseisen maksun määräämistä koskevan ilmoituksen vastaanottamisesta, mikä tässä tapauksessa katsotaan tapahtuneeksi seitsemän päivän kuluessa siitä päivästä, jolloin ilmoitus lähetettiin kyseiselle laivanrakentajalle. Komissio voi kohtuullisessa määrin pidentää tätä maksuaikaa, jos laivanrakentaja osoittaa, että maksun suorittaminen 180 päivän kuluessa johtaisi maksukyvyttömyyteen tai sitä olisi mahdotonta sovittaa yhteen oikeudellisesti valvotun uudelleenjärjestelyn kanssa, jolloin maksamatta olevalle maksun osalle alkaa karttua korkoa, jonka määrä vastaa keskipitkien euromääräisten joukkovelkakirjalainojen Luxemburgin pörssissä noteerattua jälkimarkkinatuottoa, johon on lisätty 50 peruspistettä.

8 artikla

Vaihtoehtoiset oikaisukeinot

Tutkimus voidaan päättää määräämättä maksua vahinkoa aiheuttavasta hinnoittelusta, jos laivanrakentaja mitätöi lopullisesti ja varauksitta vahinkoa aiheuttavasti hinnoitellun aluksen myynnin tai suostuu jonkin muun komission hyväksymän oikaisukeinon käyttöön.

Myynti katsotaan mitätöidyksi vasta, kun kyseessä olevan kaupan osapuolten sopimussuhde on kaikilta osin sanottu irti, kaikki kaupan yhteydessä suoritettut maksut on maksettu takaisin ja kaikki oikeudet kyseiseen alukseen tai osaan siitä on palautettu laivanrakentajalle.

9 artikla

Vastatoimenpiteet – lastaus- ja purkamisoikeuksien epäminen

1. Jos asianomainen laivanrakentaja ei maksa vahinkoa aiheuttavasta hinnoittelusta 7 artiklan mukaisesti määrättyä maksua, komissio määrää vastatoimenpiteet, joilla evätään lastaus- ja purkamisoikeudet kyseisen laivanrakentajan rakentamilta aluksilta.

Komissio toimittaa jäsenvaltioille tietoja heti, kun aihetta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin vastatoimenpiteisiin ilmenee.

2. Päätös vastatoimenpiteiden määräämisestä tulee voimaan 30 päivää sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, ja sen kumoaminen edellyttää, että laivanrakentaja maksaa vahinkoa aiheuttavasta hinnoittelusta määrätyn maksun täysimääräisenä. Vastatoimenpiteitä sovelletaan kaikkiin aluksiin, joita koskevat sopimukset on tehty neljän vuoden kuluessa mainitun päätöksen voimaantulopäivästä. Vastatoimenpiteitä sovelletaan kuhunkin alukseen sen toimittamista seuraavien neljän vuoden ajan. Tätä ajanjaksoa voidaan lyhentää ainoastaan kyseisiin vastatoimenpiteisiin sovelletun kansainvälisen riitojenratkaisumenettelyn tuloksen seurauksena ja sen mukaisesti.

Alukset, joilta on evätty lastaus- ja purkamisoikeudet, yksilöidään komission tekemässä päätöksessä, joka julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

3. Jäsenvaltioiden tulliviranomaiset eivät saa myöntää lastaus- tai purkamislupaa aluksille, joilta on evätty lastaus- ja purkamisoikeudet.

*10 artikla***Komiteamenettely**

1. Komissiota avustaa asetuksella (EU) 2016/1036 perustettu komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

*11 artikla***Tarkastuskäynnit**

1. Komissio tekee tarkastuskäyntejä tutkiakseen viejien, laivanrakentajien, kauppiaiden, välittäjien, tuottajien, kaupallisten yhdistysten ja järjestöjen kirjanpidon ja todentaakseen vahinkoa aiheuttavasta hinnoittelusta ja vahingosta toimitetut tiedot, kun se katsoo tämän olevan aiheellista. Jos asianmukaista vastausta ei saada kohtuullisessa ajassa, komissio voi päättää olla tekemättä tarkastuskäyntiä.
2. Tarvittaessa komissio voi suorittaa tutkimuksia kolmansissa maissa sillä edellytyksellä, että asianomaiset yritykset antavat suostumuksensa ja että kyseessä olevan maan julkisen vallan edustajat, joille on virallisesti ilmoitettu asiasta, eivät vastusta tutkimusta. Komission on toimitettava viejamaan viranomaisille käyntien kohteena olevien yritysten nimet ja osoitteet sekä sovitut päivämäärät välittömästi, kun se on saanut suostumuksensa kyseisiltä yrityksiltä.
3. Asianomaisille yrityksille ilmoitetaan tarkastuskäyntien yhteydessä tarkastettavien tietojen luonteesta ja muista tiedoista, jotka tällaisten käyntien aikana on toimitettava, mikä ei kuitenkaan estä pyytämästä tarkastuksen aikana tarkempia tietoja jo saatujen tietojen perusteella.
4. Edellä olevien 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti tehtävien tutkimusten aikana komissiota avustavat niiden jäsenvaltioiden virkamiehet, jotka sitä pyytävät.

*12 artikla***Yhteistyöstä kieltäytyminen**

1. Jos osapuoli, jota asia koskee, kieltäytyy antamasta tarvittavia tietoja tai ei toimita niitä tässä asetuksessa säädettyssä määräajassa tai merkittäväällä tavalla vaikeuttaa tutkimusta, alustavat tai lopulliset päätelmät, riippumatta siitä, ovatko ne myönteisiä vai kielteisiä, voidaan tehdä käytettävissä olevien tietojen perusteella.

Jos todetaan, että osapuoli, jota asia koskee, on toimittanut vääriä tai harhaanjohtavia tietoja, näitä tietoja ei oteta huomioon ja tällaisten tietojen sijasta voidaan käyttää käytettävissä olevia tietoja.

Osapuolille, joita asia koskee, on ilmoitettava yhteistyöstä kieltäytymisen seurauksista.

2. Vastaamatta jättämistä tietokoneen välityksellä ei pidetä yhteistyöstä kieltäytymisenä, edellyttäen, että osapuoli, jota asia koskee, osoittaa, että vastauksen esittäminen vaaditussa muodossa aiheuttaisi kohtuuttomia lisärasitteita ja -kustannuksia.
3. Jos osapuolen, jota asia koskee, esittämät tiedot eivät kaikissa suhteissa ole parhaita käytettävissä olevia tietoja, niitä ei kuitenkaan saa jättää huomiotta, jos mahdolliset puutteet eivät liikaa hankaloita kohtuullisen oikeiden päätelmien tekemistä, jos tiedot toimitetaan hyvissä ajoin, jos ne voidaan todentaa ja jos osapuoli on toiminut parhaan kykynsä mukaan.

4. Jos todisteita tai tietoja ei hyväksytä, ne toimittaneelle osapuolelle on viipymättä ilmoitettava hylkäämisen syyt ja sille on annettava mahdollisuus toimittaa lisäselvitykset vahvistetussa määräajassa. Jos näitä selvityksiä ei pidetä tyydyttävänä, kyseessä olevien todisteiden tai tietojen hylkäämisen syyt on ilmoitettava ja osoitettava julkistetuissa päätelmissä.

5. Jos päätelmät, mukaan lukien normaaliarvoa koskevat päätelmät, perustuvat 1 kohdan säännöksiin, erityisesti valituksessa toimitettuihin tietoihin, tiedot on tutkimuksen määräaika huomioon ottaen mahdollisuuksien mukaan tarkistettava muista käytettävissä olevista riippumattomista lähteistä, kuten julkaistuista hintaluetteloista, virallisista myyntitilastoista ja tullausilmoituksista, tai muilta osapuolilta, joita asia koskee, tutkimuksen aikana saaduista tiedoista.

6. Jos osapuoli, jota asia koskee, ei ole yhteistyössä tai on vain osittain yhteistyössä ja jos olennaisia tietoja ei näin ollen toimiteta, tutkimuksen lopputulos voi olla mainitulle osapuolelle vähemmän suotuisa kuin siinä tapauksessa, että se olisi ollut yhteistyössä.

13 artikla

Luottamuksellisuus

1. Viranomaisten on pätevistä syistä käsiteltävä luottamuksellisia kaikkia tietoja, jotka ovat luonteeltaan luottamuksellisia (esimerkiksi siitä syystä, että tiedon luovuttamisesta olisi merkittävää etua kilpailijalle tai sillä olisi huomattavan epäsuotuisa vaikutus tiedon toimittaneeseen henkilöön tai siihen, jolta tiedon toimittanut henkilö sai tiedon) tai jotka tutkimuksen kohteena olevat osapuolet ovat toimittaneet luottamuksellisia.

2. Luottamuksellisia tietoja toimittavien osapuolten, joita asia koskee, on toimitettava näistä tiedoista yhteenvedot, jotka eivät ole luottamuksellisia. Näiden yhteenvetojen on oltava riittävän yksityiskohtaisia, jotta luottamuksellisia toimitettujen tietojen olennainen sisältö voidaan kohtuullisesti ymmärtää. Poikkeuksellisissa olosuhteissa kyseiset osapuolet voivat osoittaa, että kyseisistä tiedoista ei voida tehdä yhteenvetoa. Tällaisissa poikkeuksellisissa olosuhteissa on esitettävä syyt, miksi yhteenvetoa ei voida tehdä.

3. Jos katsotaan, että pyyntö käsitellä tietoja luottamuksellisia ei ole perusteltu, ja jos tiedot toimittanut henkilö ei halua, että ne saatetaan julkisiksi, tai ei anna lupaa niiden ilmaisemiseen yleisessä muodossa tai yhteenvetona, kyseiset tiedot voidaan olla ottamatta huomioon, jollei asianmukaisten lähteiden perusteella voida vakuuttavasti osoittaa, että tiedot ovat paikkansapitäviä. Pyyntöjä luottamuksellisesta käsittelystä ei voida hylätä mielivaltaisesti.

4. Tämän artiklan perusteella ei estetä unionin viranomaisia ilmaisemasta yleisiä tietoja eikä varsinkaan sellaisia perusteita, joihin tämän asetuksen nojalla tehdyt päätökset perustuvat, eikä ilmaisemasta todisteita, joita unionin viranomaiset käyttävät tarvittavassa määrin perusteiden selittämiseksi oikeudenkäynnissä. Tällaisessa ilmaisemisessa on otettava huomioon asianomaisten osapuolten oikeudet edut sen suhteen, että heidän liikesalaisuuksiaan ei paljasteta.

5. Komissio ja jäsenvaltiot tai niiden virkamiehet eivät saa paljastaa tämän asetuksen mukaisesti saamia tietoja, joita niiden toimittaja on pyytänyt käsittelemään luottamuksellisia, ilman tietojen toimittajan nimenomaista lupaa. Komission ja jäsenvaltioiden välillä vaihdettuja tietoja taikka unionin tai jäsenvaltioiden viranomaisten valmistelemia sisäisiä asiakirjoja ei saa luovuttaa, paitsi jos niiden luovuttamisesta nimenomaisesti säädetään tässä asetuksessa.

6. Tämän asetuksen mukaisesti saatuja tietoja saa käyttää ainoastaan niihin tarkoituksiin, joihin niitä on pyydetty.

14 artikla

Ilmoittaminen osapuolille

1. Valituksen tekijät, laivanrakentaja, viejä ja aluksen ostaja tai ostajat sekä niitä edustavat yhdistykset ja viejamaan edustajat voivat pyytää, että niille ilmoitetaan niiden olennaisista tosiasioista ja huomioiden yksityiskohdista, joiden perusteella suunnitellaan vahinkoa aiheuttavasta hinnoittelusta määrättävän maksun määräämistä tai tutkimuksen tai menettelyn päättämistä ilman kyseisen maksun määräämistä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut pyynnöt lopullisesta ilmoittamisesta on osoitettava kirjallisesti komissiolle, ja niiden on oltava komissiolla sen vahvistamassa määräajassa.

3. Lopullinen ilmoittaminen on tehtävä kirjallisesti. Se on tehtävä, ottaen asianmukaisesti huomioon tarve suojella luottamuksellisia tietoja, mahdollisimman nopeasti ja yleensä vähintään yksi kuukausi ennen lopullista päätöstä. Jos komissio ei voi ilmoittaa tiettyjä tosiseikkoja tai huomioita sillä hetkellä, ne on ilmoitettava mahdollisimman pian sen jälkeen.

Ilmoittaminen ei ole esteenä komission mahdollisesti myöhemmin tekemälle päätökselle, mutta jos kyseinen päätös perustuu eri tosiseikkoihin ja huomioihin, näistä on ilmoitettava mahdollisimman pian.

4. Ilmoittamisen jälkeen tehdyt havainnot voidaan ottaa huomioon ainoastaan, jos ne saadaan määräajassa, jonka komissio vahvistaa kunkin tapauksen yhteydessä ottaen asianmukaisesti huomioon asian kiireellisyyden, mutta joka on vähintään kymmenen päivää.

15 artikla

Kertomus

Komissio sisällyttää tietoja tämän asetuksen täytäntöönpanosta asetuksen (EU) 2016/1036 23 artiklan mukaiseen Euroopan parlamentille ja neuvostolle esitettävään vuosittaiseen kertomukseensa kaupan suojatoimenpiteiden soveltamisesta ja täytäntöönpanosta.

16 artikla

Loppusäännökset

1. Tämä asetus ei estä soveltamasta

a) erityissääntöjä, jotka on vahvistettu unionin ja kolmansien maiden välisissä sopimuksissa;

b) erityisiä toimenpiteitä, jolleivät nämä ole laivanrakennussopimuksen mukaisten velvoitteiden vastaisia.

2. Tässä asetuksessa tarkoitettua tutkimusta ei suoriteta eikä toimenpiteitä määrätä tai pidetä voimassa, jos nämä toimenpiteet olisivat laivanrakennussopimuksessa tai muussa oleellisessa kansainvälisessä sopimuksessa unionille asetettujen velvoitteiden vastaisia.

Tämä asetus ei estä unionia täyttämästä laivanrakennussopimuksen määräysten mukaisia, riitojen ratkaisemiseen liittyviä velvoitteitaan.

17 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 385/96.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

18 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan laivanrakennussopimuksen voimaantulopäivästä ⁽¹⁾.

Sitä ei sovelleta aluksiin, joita koskevat sopimukset on tehty ennen laivanrakennussopimuksen voimaantulopäivää, lukuun ottamatta niitä aluksia, joita koskevat sopimukset on tehty 21 päivän joulukuuta 1994 jälkeen ja jotka on tarkoitus toimittaa yli viiden vuoden kuluttua sopimuksen tekopäivästä. Tällaisiin aluksiin sovelletaan tätä asetusta, ellei laivanrakentaja osoita, että pitkä toimitusaika perustuu tavanomaisiin kaupallisiin syihin eikä ole yritys välttää tämän asetuksen soveltamista.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 8 päivänä kesäkuuta 2016.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. G. KOENDERS

⁽¹⁾ Laivanrakennussopimuksen voimaantulopäivä julkaistaan *Euroopan unionin virallisen lehden* L-sarjassa.

LIITE I

KUMOTTU ASETUS JA LUETTELO SEN MUUTOKSISTA

Neuvoston asetus (EY) N:o 385/96

(EYVL L 56, 6.3.1996, s. 21)

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 37/2014

(EUVL L 18, 21.1.2014, s. 1)

Ainoastaan liitteen 5 kohta

LIITE II

VASTAAVUUSTAUUKKO

Asetus (EY) N:o 385/96	Tämä asetus
1–4 artikla	1–4 artikla
5 artiklan 1 kohta	5 artiklan 1 kohta
5 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause	5 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause
5 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan johdantolause	5 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan johdantolause
5 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan ensimmäinen luettelukohta	5 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan i alakohhta
5 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan toinen luettelukohta	5 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan ii alakohhta
5 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan kolmas luettelukohta	5 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan iii alakohhta
5 artiklan 2 kohdan toinen, kolmas ja neljäs alakohhta	5 artiklan 2 kohdan toinen, kolmas ja neljäs alakohhta
5 artiklan 3–10 kohta	5 artiklan 3–10 kohta
5 artiklan 11 kohdan ensimmäinen alakohhta	5 artiklan 11 kohdan ensimmäinen ja toinen virke
5 artiklan 11 kohdan toinen alakohhta	5 artiklan 11 kohdan kolmas virke
5 artiklan 12 kohdan ensimmäinen virke	5 artiklan 12 kohdan ensimmäinen alakohhta
5 artiklan 12 kohdan toinen ja kolmas virke	5 artiklan 12 kohdan toinen alakohhta
6 artiklan 1 ja 2 kohta	6 artiklan 1 ja 2 kohta
6 artiklan 3 kohdan ensimmäinen virke	6 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohhta
6 artiklan 3 kohdan toinen virke	6 artiklan 3 kohdan toinen alakohhta
6 artiklan 3 kohdan kolmas virke	6 artiklan 3 kohdan kolmas alakohhta
6 artiklan 4 kohdan ensimmäinen virke	6 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohhta
6 artiklan 4 kohdan toinen virke	6 artiklan 4 kohdan toinen alakohhta
6 artiklan 4 kohdan kolmas ja neljäs virke	6 artiklan 4 kohdan kolmas alakohhta
6 artiklan 5 kohta	6 artiklan 5 kohta
6 artiklan 6 kohdan ensimmäinen virke	6 artiklan 6 kohdan ensimmäinen alakohhta
6 artiklan 6 kohdan toinen virke	6 artiklan 6 kohdan toinen alakohhta
6 artiklan 6 kohdan kolmas virke	6 artiklan 6 kohdan kolmas alakohhta
6 artiklan 6 kohdan neljäs virke	6 artiklan 6 kohdan neljäs alakohhta
6 artiklan 7 kohdan ensimmäinen virke	6 artiklan 7 kohdan ensimmäinen alakohhta
6 artiklan 7 kohdan toinen virke	6 artiklan 7 kohdan toinen alakohhta
6 artiklan 8 ja 9 kohta	6 artiklan 8 ja 9 kohta
7–11 artikla	7–11 artikla

Asetus (EY) N:o 385/96	Tämä asetetus
12 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke	12 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
12 artiklan 1 kohdan toinen virke	12 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
12 artiklan 1 kohdan kolmas virke	12 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta
12 artiklan 2–6 kohta	12 artiklan 2–6 kohta
13 artikla	13 artikla
14 artiklan 1 ja 2 kohta	14 artiklan 1 ja 2 kohta
14 artiklan 3 kohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas virke	14 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta
14 artiklan 3 kohdan neljäs virke	14 artiklan 3 kohdan toinen alakohta
14 artiklan 4 kohta	14 artiklan 4 kohta
14 a artikla	15 artikla
15 artikla	16 artikla
—	17 artikla
16 artikla	18 artikla
—	Liite I
—	Liite II

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2016/1036,**annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016,****polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta
(kodifikaatio)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 207 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetusta (EY) N:o 1225/2009 ⁽²⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin ⁽³⁾. Sen vuoksi mainittu asetusta olisi selkeyden ja järjestyksen takia kodifioitava.
- (2) Sopimus tullitariffeja ja kauppaa koskevan vuoden 1994 yleissopimuksen VI artiklan soveltamisesta, jäljempänä 'vuoden 1994 polkumyynnin sopimus', sisältää yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat erityisesti polkumyynnin marginaalin laskemista, tutkimuksen vireillepanoa ja sen jälkeistä tutkimusta koskevia menettelyjä, mukaan lukien tosiasioiden vahvistaminen ja käsittely, väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön ottaminen, polkumyynnin määrääminen ja kantaminen, polkumyynnin toimenpiteiden soveltamisaika ja tarkastelu ja polkumyynnin tutkimukseen liittyvien tietojen luovuttaminen.
- (3) Vuoden 1994 polkumyynnin sopimuksen sääntöjen asianmukaisen ja avoimen soveltamisen varmistamiseksi unionin lainsäädäntö olisi mahdollisimman hyvin saatettava kyseisen sopimuksen mukaiseksi.
- (4) Tullitariffeja ja kauppaa koskevassa yleissopimuksessa, jäljempänä 'GATT-sopimus', vahvistettujen oikeuksien ja velvollisuuksien tasapainon säilyttämiseksi vuoden 1994 polkumyynnin sopimuksen sääntöjä sovellettaessa on erittäin tärkeää, että unioni ottaa huomioon unionin pääasiallisten kauppakumppanien tulkinnan kyseisistä säännöistä.
- (5) On suotavaa säätää selkeät ja yksityiskohtaiset säännöt normaaliarvon laskemisesta. Erityisesti kyseisen arvon olisi kaikissa tapauksissa perustuttava edustavaan myyntiin, joka on tapahtunut viejään tavanomaisen kaupankäynnin yhteydessä. On tarkoituksenmukaista antaa ohjeet siitä, milloin osapuolia voidaan pitää etuyhteydessä olevina polkumyynnin määrittäessä. On tärkeää määritellä olosuhteet, joiden vallitessa kotimaista myyntiä voidaan pitää tappiollisena ja se voidaan jättää huomiotta ja voidaan käyttää jäljellä olevaa myyntiä tai laskennallista normaaliarvoa tai myyntiä kolmanteen maahan. Lisäksi on aiheellista säätää kustannusten oikeudenmukaisesta jakamisesta myös perustamisvaiheessa. On myös määriteltävä perustamisen käsite sekä jakamisen laajuus ja jakamismenetelmä. Normaaliarvon muodostamiseksi on lisäksi tarpeen esittää menetelmä, jota sovelletaan myyntikustannusten, hallinnollisten kulujen ja muiden yleiskustannusten sekä tähän arvoon sisällytettävän voittomarginaalin määrittämisessä.
- (6) Normaaliarvon määrittämiseksi muissa kuin markkinatalousmaissa vaikuttaisi perustellulta määritellä menettelysäännöt, joiden mukaan viitemaaksi soveltuva kolmas maa, joka on markkinatalousmaa, valitaan, ja ellei soveltuva kolmas maa ole löydettävissä, olisi säädettävä siitä, että normaaliarvo voidaan vahvistaa millä tahansa muulla kohtuullisella perusteella.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 10. toukokuuta 2016 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston päätös, tehty 30. toukokuuta 2016.

⁽²⁾ Neuvoston asetusta (EY) N:o 1225/2009, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta (EUVL L 343, 22.12.2009, s. 51).

⁽³⁾ Katso liite I.

- (7) Olisi määriteltävä vientihinta ja lueteltava ne tarvittavat oikaisut, jotka olisi tehtävä niissä tapauksissa, joissa katsotaan, että kyseinen hinta on syytä laskea pitäen lähtökohtana ensimmäistä hintaa avoimilla markkinoilla.
- (8) Vientihinnan ja normaaliarvon välisen tasapuolisen vertailun varmistamiseksi olisi lueteltava hintoihin ja niiden vertailtavuuteen mahdollisesti vaikuttavat tekijät ja säädettävä erityiset säännöt oikaisujen aiheellisuudesta ja toteuttamistavasta ottaen huomioon, että oikaisujen toistamista olisi vältettävä. Lisäksi on välttämätöntä, että vertailu voidaan tehdä käyttäen keskimääräisiä hintoja, vaikkakin yksittäisiä vientihintoja voidaan verrata keskimääräiseen normaaliarvoon, jos vientihinnat vaihtelevat eri ostajien, alueiden tai ajanjaksojen mukaan.
- (9) On suotavaa vahvistaa selkeät ja yksityiskohtaiset ohjeet niistä tekijöistä, joiden avulla voidaan määrittää, onko tuettu tuonti aiheuttanut tai uhkaako se aiheuttaa merkittävää vahinkoa. Kun pyritään näyttämään, että unionin tuotannonalalle aiheutunut vahinko johtuu kyseessä olevan tuonnin määrästä ja hintatasosta, on syytä ottaa huomioon muiden tekijöiden vaikutukset ja erityisesti vallitsevat unionin markkinaolosuhteet.
- (10) Olisi määriteltävä käsite 'unionin tuotannonala' ja säädettävä siitä, että viejiin etuyhteydessä olevat osapuolet voidaan jättää tämän tuotannonalan ulkopuolelle, ja olisi määriteltävä käsite 'etuyhteys'. Lisäksi on tarpeen säätää siitä, että polkumyyntimenettely voidaan aloittaa unionin tietyn alueen tuottajien puolesta, ja vahvistaa suuntaviivat tämän alueen määrittelemiseksi.
- (11) On tarpeen määrittää, kuka voi tehdä polkumyyntiä koskevan valituksen, sekä se, missä määrin unionin tuotannonalan olisi tuettava valitusta, sekä täsmentää niitä polkumyyntiä, vahinkoa ja syy-yhteyttä koskevia tietoja, joiden olisi sisällyttävä valitukseen. Olisi myös täsmennettävä valitusten hylkäämistä tai menettelyn aloittamista koskevia menettelyjä.
- (12) On tarpeen määrittää, millä tavalla asianomaisille osapuolille olisi ilmoitettava viranomaisten vaatimista tiedoista. Asianomaisilla osapuolilla olisi oltava hyvät mahdollisuudet esittää kaikki olennaiset todisteet ja puolustaa etujaan. Lisäksi on suotavaa määrittellä selkeästi tutkimuksen kuluessa noudatettavat säännöt ja menettelyt ja erityisesti säännöt siitä, miten asianomaisten osapuolten on ilmoitauduttava, esitettävä näkökantansa ja toimitettava tiedot tietyssä määräajassa, jotta ne voitaisiin ottaa huomioon. Olisi myös vahvistettava edellytykset, joiden mukaisesti asianomainen osapuoli voi saada muiden asianomaisten osapuolten toimittamia tietoja käyttöönsä ja esittää huomionsa niistä. Jäsenvaltioiden ja komission olisi lisäksi tietojen keräämisessä toimittava yhteistyössä.
- (13) On tarpeen säätää, millä edellytyksillä väliaikaiset tullit voidaan ottaa käyttöön ja millä edellytyksillä ne voidaan ottaa käyttöön aikaisintaan 60 päivän kuluttua menettelyn aloittamisesta ja viimeistään yhdeksän kuukauden kuluttua siitä. Hallinnollisista syistä on lisäksi tarpeen säätää, että komissio voi kaikissa tapauksissa ottaa kyseiset tullit käyttöön suoraan yhdeksäksi kuukaudeksi tai parhaimmillaan kuudeksi ja kolmeksi kuukaudeksi.
- (14) On tarpeen säätää polkumyynnin ja vahingon poistavien sitoumusten hyväksymismenettelystä sen sijaan, että otettaisiin käyttöön väliaikaiset tai lopulliset tullit. On myös määriteltävä sitoumusten rikkomisen tai peruuttamisen seuraukset ja säädettävä siitä, että väliaikaiset tullit voidaan ottaa käyttöön oletetun rikkomisen vuoksi tai jos lisätutkimus on tarpeen päätelmien täydentämiseksi. Sitoumuksia hyväksyttäessä olisi valvottava, että ehdotetut sitoumukset ja niiden soveltaminen eivät johda kilpailunvastaiseen toimintaan.
- (15) On tarpeen säätää siitä, että toteutettiinpa lopulliset toimenpiteet tai ei, tutkimus olisi tavallisesti päätettävä 12 kuukauden ja viimeistään 15 kuukauden kuluessa sen aloittamisesta.
- (16) Tutkimukset tai menettelyt olisi päätettävä, jos polkumyyntimarginaali on vähimmäistasoa tai vahinko merkityksetön, ja kyseiset tilanteet olisi määriteltävä. Jos toimenpiteet on otettava käyttöön, on tarpeen säätää tutkimusten päättämisestä ja määrittellä, että tullien määrän on oltava polkumyyntimarginaalia alhaisempi, jos kyseinen alhaisempi määrä on riittävä poistamaan vahingon, ja lisäksi on tarpeen määrittellä tullien määrän laskentamenetelmä, kun kyse on otoksista.

- (17) On tarpeen säätää väliaikaisten tullien taannehtivasta kantamisesta, jos se arvioidaan aiheelliseksi, ja määrittää olosuhteet, joissa tulleja voidaan soveltaa taannehtivasti, jotta vältyttäisiin siltä, että sovellettavat lopulliset toimenpiteet menettävät merkityksensä. Lisäksi on tarpeen säätää tullien taannehtivasta soveltamisesta, jos sitoumuksia rikotaan tai jos ne peruutetaan.
- (18) On tarpeen säätää siitä, että toimenpiteiden voimassaolo päättyy viiden vuoden kuluttua, paitsi jos tarkastelussa osoittautuu, että sitä olisi jatkettava. Jos tapauksessa on toimitettu muuttuneista olosuhteista riittävää todistusaineistoa, on myös tarpeen säätää uusista välivaiheen tarkasteluista tai tutkimuksista sen määrittämiseksi, olisiko maksettujen polkumyöntitullien palauttaminen perusteltua. Lisäksi olisi säädettävä siitä, että jos polkumyynnin uudelleenlaskeminen edellyttää vientihintojen uudelleenmuodostamista, polkumyöntitulleja ei saa pitää tuonnin ja jälleenmyynnin välisenä kuluna, jos kyseiset tullit siirretään niiden tuotteiden hintoihin, joita unionin toimenpiteet koskevat.
- (19) On tarpeen säätää erityisesti siitä, että vientihinnat ja polkumyöntimarginaalit on arvioitava uudelleen, jos viejä ottaa tullin tietynlaisen tasoitusjärjestelyn perusteella kantaakseen ja jos tulleja ei siirretä niiden tuotteiden hintoihin, joita unionin toimenpiteet koskevat.
- (20) Vuoden 1994 polkumyöntisopimukseen ei sisälly määräyksiä polkumyöntitoimenpiteiden kiertämisestä, vaikka erillisessä GATTin ministeripäätöksessä kiertäminen tunnustettiin ongelmaksi ja siirrettiin GATTin polkumyöntikomitean ratkaistavaksi. Koska monenväliset neuvottelut ovat tähän asti epäonnistuneet ja Maailman kauppajärjestön, jäljempänä 'WTO', polkumyöntikomitean käsittelyn päättymistä odottaessa unionin lainsäädännössä olisi oltava säännökset sellaisten käytäntöjen, erityisesti unionissa tai kolmannessa maassa tapahtuvan pelkän tavaroiden kokoamisen, vastustamiseksi, joiden pääasiallisena tavoitteena on polkumyöntitoimenpiteiden kiertäminen.
- (21) On myös syytä täsmentää käytännöt, joissa on kyse voimassa olevien toimenpiteiden kiertämisestä. Kiertämiskäytäntöjä voi esiintyä joko unionin sisällä tai sen ulkopuolella. Tämän vuoksi on tarpeen säätää, että vapautuksia laajennettujen tullien soveltamisesta, joita voidaan myöntää tuojille, voidaan myöntää myös viejille silloin, kun tulleja sovelletaan unionin ulkopuolella tapahtuvaan kiertämiseen puuttumiseksi.
- (22) On hyväksyttävä polkumyöntitoimenpiteiden soveltamatta jättäminen, jos markkinaolosuhteiden väliaikainen muuttuminen tekee niiden soveltamisen väliaikaisesti tarpeettomaksi.
- (23) On tarpeen säätää siitä, että tutkimuksen kohteena oleva tuonti voidaan kirjata tuonniksi siten, että tätä tuontia vastaan voidaan myöhemmin toteuttaa toimenpiteitä.
- (24) Toimenpiteiden moitteettoman soveltamisen takaamiseksi on tarpeen, että jäsenvaltiot valvovat tutkimuksen tai toimenpiteiden kohteena olevien tuotteiden tuontia ja tämän asetuksen mukaisesti kannettujen tullien määrää ja antavat tästä komissiolle kertomuksen.
- (25) On tarpeen säätää tarkastuskäynneistä polkumyöntiä ja vahinkoa koskevien toimitettujen tietojen todentamiseksi tarkastuskäyntien jäädessä kuitenkin riippuvaisiksi kyselylomakkeisiin saatujen vastausten asianmukaisuudesta.
- (26) Tutkimusten päättämiseksi vahvistetussa määräajassa on olennaisen tärkeää käyttää otoksia, jos osapuolten tai liiketapahtumien lukumäärä on suuri.
- (27) On tarpeen säätää siitä, että mikäli osapuolet eivät toimi yhteistyössä tyydyttävällä tavalla, määräyksiin voidaan käyttää muita tietoja, ja että nämä tiedot voivat olla osapuolille vähemmän edullisia kuin mitä ne olisivat, jos osapuolet olisivat toimineet yhteistyössä.
- (28) Luottamuksellisten tietojen käsittelystä olisi annettava säännökset liikesalaisuuksien paljastumisen estämiseksi.
- (29) On välttämätöntä säätää siitä, että kyseessä oleville osapuolille ilmoitetaan asianmukaisesti olennaisista tosiasioista ja huomioista ja että ilmoittaminen suoritetaan, unionin päätöksentekomenettely huomioon ottaen, sellaisen määräajan kuluessa, että osapuolilla on mahdollisuus puolustaa etujaan.

- (30) On perusteltua säätää hallintomenettelystä, jossa voidaan esittää väitteitä siitä, ovatko toimenpiteet unionin edun mukaisia, myös kuluttajien edun mukaisia, ja vahvistaa määräajat, joiden kuluessa kyseessä olevat tiedot on toimitettava, sekä vahvistaa osapuolten, joita asia koskee, tiedonsaantioikeudet.
- (31) Tämän asetuksen täytäntöönpano edellyttää yhdenmukaisia edellytyksiä väliaikaisten ja lopullisten tullien hyväksymiselle ja tutkimuksen päättämiseksi ilman toimenpiteitä. Komission olisi hyväksyttävä nämä toimenpiteet Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.
- (32) Väliaikaisten toimenpiteiden hyväksymisessä olisi käytettävä neuvoa-antavaa menettelyä, kun otetaan huomioon tällaisten toimenpiteiden vaikutukset ja niiden looginen järjestys suhteessa lopullisten toimenpiteiden hyväksymiseen. Sitä olisi käytettävä myös sitoumusten hyväksymiseen, toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun aloittamiseen ja aloittamatta jättämiseen, toimenpiteiden soveltamatta jättämiseen, toimenpiteiden soveltamatta jättämisen jatkamiseen ja toimenpiteiden soveltamisen aloittamiseen uudelleen, ottaen huomioon tällaisten toimenpiteiden vaikutukset lopullisiin toimenpiteisiin verrattuna. Jos toimenpiteiden käyttöön ottamisen viivästyminen aiheuttaisi vaikeasti korjattavaa vahinkoa, on tarpeen antaa komissiolle mahdollisuus hyväksyä välittömästi sovellettavia väliaikaisia toimenpiteitä.

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Periaatteet

1. Polkumyynnitulli voidaan asettaa polkumyynnillä tuodulle tuotteelle, jos tuotteen luovuttaminen vapaaseen liikkeeseen unionissa aiheuttaa vahinkoa.
2. Tuotetta pidetään polkumyynnillä tuotuna, jos sen vientihinta unioniin on alempi kuin tavanomaisessa kaupankäynnissä käytettävä samankaltaisen tuotteen vertailukelpoinen hinta viejämaassa.
3. Viejämaa on tavallisesti alkuperämaa. Se voi kuitenkin olla välittäjänä toimiva maa, paitsi jos tuotteet esimerkiksi ainoastaan kuljetetaan sen kautta, sellaisia tuotteita ei valmisteta viejämaassa tai viejämaassa ei ole vertailukelpoista hintaa näille tuotteille.
4. Tässä asetuksessa ilmaisu "samankaltainen tuote" tarkoittaa tuotetta, joka on identtinen, toisin sanoen kaikissa suhteissa samanlainen kuin kysymyksessä oleva tuote, tai sellaisen tuotteen puuttuessa muuta tuotetta, joka, vaikka se ei ole kaikissa suhteissa samanlainen, muistuttaa ominaispiirteiltään kyseistä tuotetta.

2 artikla

Polkumyynnin määrittely

A. NORMAALIARVO

1. Normaaliarvo perustuu tavallisesti viejamaan riippumattomien asiakkaiden tavanomaisessa kaupankäynnissä maksamiin tai maksettaviksi tuleviin hintoihin.

Jos viejä ei tuota tai myy samankaltaista tuotetta viejämaassa, normaaliarvo määritetään muiden myyjien tai tuottajien hintojen perusteella.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

Sellaisten osapuolten, joiden välillä näyttää olevan etuyhteys tai hyvitysjärjestely, välisiä hintoja ei voida pitää tavanomaisessa kaupankäynnissä sovellettuina ja niitä voidaan käyttää normaaliarvon määrittämisessä vain, jos vahvistetaan, että tällainen yhteys ei vaikuta hintoihin.

Kun määritetään, onko kahden osapuolen välillä etuyhteys, huomioon voidaan ottaa komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/2447⁽¹⁾ 127 artiklassa esitetty etuyhteydessä olevien osapuolten määritelmä.

2. Normaaliarvon määrittämiseen käytetään tavallisesti kotimarkkinoiden kulutukseen tarkoitettua samankaltaisen tuotteen myyntiä, jos myynnin määrä on vähintään viisi prosenttia tutkimuksen kohteena olevan tuotteen myynnin määrästä unioniin. Alhaisempaa myynnin määrää voidaan kuitenkin käyttää esimerkiksi silloin, kun käytettyjä hintoja pidetään kyseisillä markkinoilla edustavina.

3. Mikäli samankaltaista tuotetta ei myydä tavanomaisessa kaupankäynnissä tai myynti on riittämätöntä tai erityisestä markkinatilanteesta johtuen tällaisen myynnin perusteella ei voida tehdä asianmukaista vertailua, samankaltaisen tuotteen normaaliarvo lasketaan alkuperämaan tuotantokustannusten perusteella lisätynä kohtuullisella määrällä myynti-, hallinto- ja muita kustannuksia sekä voittoa, tai tavanomaisessa kaupankäynnissä soveltuvaan kolmanteen maahan käytettyjen vientihintojen perusteella edellyttäen, että hinnat ovat edustavia.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua erityisen markkinatilanteen voidaan katsoa vallitsevan tarkasteltavana olevan tuotteen osalta muun muassa, jos hinnat ovat keinotekoisesti alhaisia, jos vaihtokauppaa harjoitetaan merkittävässä määrin tai jos kyse on ei-kaupallisista valmistusmenettelyistä.

4. Kun samankaltaista tuotetta myydään viejälleen kotimarkkinoilla tai kolmanteen maahan hinnoilla, jotka ovat alhaisempia kuin tuotannon (kiinteät ja muuttuvat) yksikkökustannukset lisätynä myynti-, hallinto- ja muilla kustannuksilla, myynnin voidaan hintansa vuoksi katsoa poikkeavan tavanomaisessa kaupankäynnissä käytetystä ja se voidaan jättää huomioon ottamatta normaaliarvoa määritettäessä vain, jos määritetään myynnin tapahtuneen pidennetyn ajanjakson kuluessa huomattavissa määrin ja hinnoilla, joilla ei voida kattaa kaikkia kustannuksia kohtuullisen ajan kuluessa.

Jos hinnat, jotka ovat myyntihetkellä kustannuksia alhaisempia, ylittävät tutkimusjakson kustannusten painotetun keskiarvon, niiden on katsottava kattavan kustannukset kohtuullisen ajan kuluessa.

Pidennetyllä ajanjaksolla tarkoitetaan tavallisesti vuotta tai ainakin kuutta kuukautta, ja yksikkökustannuksia alhaisemmilla hinnoilla tapahtuvaa myyntiä pidetään määrältään huomattavana tämän ajanjakson kuluessa, jos vahvistetaan, että myyntihinnan painotettu keskiarvo on painotettua keskimääräistä yksikkökustannusta alhaisempi tai että yksikkökustannuksia alhaisemmilla hinnoilla tapahtuvan myynnin määrä on vähintään 20 prosenttia normaaliarvon määrittämisessä käytetystä myynnistä.

5. Kustannukset lasketaan tavallisesti tutkimuksen kohteena olevan osapuolen kirjanpitomerkintöjen perusteella sillä edellytyksellä, että nämä merkinnät on tehty kyseisessä maassa yleisesti hyväksytyjen kirjanpitoperiaatteiden mukaisesti ja ne antavat kohtuullisen hyvän käsityksen kyseisen tuotteen valmistukseen ja myyntiin liittyvistä kustannuksista.

Jos tutkimuksen kohteena olevan tuotteen valmistukseen ja myyntiin liittyvät kustannukset eivät käy riittävän hyvin ilmi osapuolen, jota asia koskee, kirjanpitomerkinnöistä, näitä kustannuksia oikaistaan tai ne määritetään saman maan muiden tuottajien tai viejien kustannusten perusteella tai, jos tällaisia tietoja ei ole saatavilla tai niitä ei voida käyttää, mitä tahansa muuta hyväksyttävää perustetta käyttäen, mukaan lukien muilta edustavilta markkinoilta saadut tiedot.

Kustannusten asianmukaista kohdentamista koskevat todisteet otetaan huomioon, jos osoitetaan, että tämäntyyppistä kohdentamista on todellisesti käytetty. Jos soveltuvampaa menetelmää ei ole, käytetään mieluiten liikevaihtoon perustuvaa kohdentamisjärjestelmää. Kustannukset oikaistaan asianmukaisesti niiden uusiutumattomien kustannuserien suhteen, jotka hyödyttävät tulevaa ja/tai nykyistä tuotantoa, ellei kyseisiä kustannuksia jo ole otettu huomioon tässä alakohdassa tarkoitettua kustannusten kohdentamisessa.

⁽¹⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/2447, annettu 24 päivänä marraskuuta 2015, unionin tullikoodeksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 tiettyjen säännösten täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EUVL L 343, 29.12.2015, s. 558).

Jos kustannuksiin niiden kattamiseen kuluva tietyn ajanjakson aikana vaikuttaa uusien, huomattavia lisäinvestointeja vaativien tuotantovälineiden käyttö ja kapasiteetin heikko käyttöaste koko tutkimusajanjakson tai sen osan kuluessa tapahtuvan perustamistoiminnan vuoksi, perustamisajanjakson keskimääräiset kustannukset ovat edellä mainittujen kohdentamissääntöjen mukaisesti sovellettavat kustannukset perustamisvaiheen lopussa, ja kyseisen ajanjakson osalta ne sisältyvät 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuihin painotettuihin keskimääriin kustannuksiin. Perustamisvaiheen kesto määritellään kyseessä olevalle tuottajalle tai viejälle ominaisten olosuhteiden mukaisesti, mutta se ei saa ylittää alkuperäistä kustannusten kattamiseen kulunutta asianmukaista aikaa. Kyseisenä tutkimusajanjaksona sovellettavien kustannusten oikaisujen osalta perustamisvaihetta koskevat, tutkimusajanjaksoa myöhempään ulottuvat tiedot otetaan huomioon silloin, kun ne toimitetaan ennen tarkastuskäyntejä ja kolmen kuukauden kuluessa tutkimuksen vireillepanosta.

6. Myynti-, hallinto- ja muita kustannuksia sekä voittoa varten lisättyjen määrien on perustuttava tosiasialliseen tietoon, joka pohjautuu tutkittavana olevan viejän tai valmistajan samankaltaisen tuotteen valmistamiseen ja myyntiin tavanomaisessa kaupankäynnissä. Jos kyseisiä määriä ei näin voida määrittää, ne voidaan määrittää käyttäen seuraavia perusteita:

- a) muiden tutkimuksen kohteena olevien viejien tai tuottajien osalta vahvistettujen tosiasiallisten määrien painotettu keskiarvo samankaltaisen tuotteen tuotannossa ja myynnissä alkuperämaan kotimarkkinoilla;
- b) kyseisen viejän tai tuottajan maksamat tai saamat tosiasialliset määrät saman yleisen luokan tuotteiden tuotannossa ja myynnissä tavanomaisessa kaupankäynnissä alkuperämaan kotimarkkinoilla;
- c) mikä tahansa muu hyväksyttävä menetelmä sillä edellytyksellä, että siten määritetty voiton määrä ei ylitä voittoa, jonka muut viejät tai tuottajat tavallisesti saavat samaan yleiseen luokkaan kuuluvien tuotteiden myynnissä alkuperämaan kotimarkkinoilla.

7. a) Muussa kuin markkinatalousmaista ⁽¹⁾ peräisin olevassa tuonnissa normaaliarvo määritetään kolmannessa maassa, joka on markkinatalousmaa, käytettävän hinnan tai laskennallisen arvon perusteella tai sellaisesta kolmannesta maasta muihin maihin, myös unioniin, vietäessä käytetyn hinnan perusteella taikka, jos tämä ei ole mahdollista, millä tahansa hyväksyttävällä perusteella, mukaan lukien samankaltaisesta tuotteesta tosiasiallisesti unionissa maksettu tai maksettava hinta, jota on tarvittaessa oikaistu kohtuullisella voittomarginaalilla.

Soveltuva kolmas maa, joka on markkinatalousmaa, valitaan hyväksyttävällä tavalla ottaen huomioon kaikki valintahetkellä käytettävissä olevat luotettavat tiedot. Myös määrääjat otetaan huomioon. Tarvittaessa valitaan saman tutkimuksen kohteena oleva kolmas maa, joka on markkinatalousmaa.

Tutkimuksen osapuolille ilmoitetaan viipymättä tutkimuksen alkamisen jälkeen suunnitellusta kolmannesta maasta, joka on markkinatalousmaa, ja niillä on kymmenen päivää aikaa esittää huomautuksia.

- b) Kiinan kansantasavallasta, Vietnamista ja Kazakstanista ja muista kuin markkinatalousmaista, jotka tutkimusta vireille pantaessa ovat WTO:n jäseniä, peräisin olevaa tuontia koskevassa polkumyynitutkimuksessa normaaliarvo määritetään 1–6 kohdan mukaisesti, jos voidaan yhden tai useamman tutkimuksen kohteena olevan tuottajan asianmukaisesti perusteltujen vaatimusten perusteella sekä c alakohdassa olevien perusteiden ja menettelyjen mukaisesti osoittaa, että kyseinen tuottaja tai kyseiset tuottajat toimivat markkinatalousolosuhteissa asianomaisen samankaltaisen tuotteen valmistuksen ja myynnin osalta. Muussa tapauksessa sovelletaan a alakohdan sääntöjä.
- c) Edellä olevan b alakohdan mukainen vaatimus on tehtävä kirjallisesti ja sen on sisällettävä riittävästi todisteita siitä, että tuottaja toimii markkinatalousolosuhteissa, mikä merkitsee, että:

— yritysten hintoja, kustannuksia sekä tuotantopanoksia kuten raaka-aineita ja teknologian ja työvoiman kustannuksia, tuotantoa, myyntiä ja investointeja koskevat päätökset tehdään markkinoihin perustuvien tarjontaa ja kysyntää heijastavien viitteiden perusteella sekä ilman merkittävää valtion puuttumista kyseisessä suhteessa ja että kustannukset ja huomattavat tuotantopanokset heijastavat merkittävässä määrin niiden arvoa markkinoilla,

— yrityksillä on yksi ainoa selkeä kirjanpito, joka on riippumattoman tarkastuksen kohteena kansainvälisten kirjanpitonormien mukaisesti ja jota sovelletaan kaikkeen toimintaan,

⁽¹⁾ Mukaan lukien Albania, Armenia, Azerbaidžan, Georgia, Kirgisia, Moldova, Mongolia, Pohjois-Korea, Tadžikistan, Turkmenistan, Uzbekistan ja Valko-Venäjä.

- yritysten tuotantokustannuksiin ja taloudelliseen tilanteeseen ei kohdistu aiemmasta keskusjohtoisestä talousjärjestelmästä peräisin olevia merkittäviä vääristymiä, erityisesti varojen aliarvostuksen, muiden poistojen, vaihtokauppojen tai velkojen hyvittämisellä tapahtuneiden maksujen muodossa,
- kyseisiä yrityksiä koskee konkurssi- ja omaisuuslainsäädäntö, joka takaa yritysten toiminnan oikeusvarmuuden ja vakauden, ja
- valuuttakurssien muuttaminen suoritetaan markkinahintaan.

Sen määrittäminen, täyttääkö tuottaja tässä alakohdassa tarkoitettut vaatimukset, suoritetaan tavallisesti seitsemän kuukauden mutta viimeistään kahdeksan kuukauden kuluessa tutkimuksen aloittamisesta, sen jälkeen kun unionin tuotannonalalle on annettu mahdollisuus esittää huomautuksia. Kyseinen määrittäminen pysyy voimassa koko tutkimuksen ajan. Komissio toimittaa jäsenvaltioille tietoja b alakohdan mukaisesti esitettyjen vaatimusten analysoinnista tavallisesti 28 viikon kuluessa tutkimuksen vireillepanosta.

- d) Milloin komissio on rajannut tutkimuksensa 17 artiklan mukaisesti, tämän kohdan b ja c alakohdan mukainen määrittäminen on rajattava tutkimuksessa mukana oleviin osapuoliin ja niihin tuottajiin, jotka saavat yksilöllisen kohtelun 17 artiklan 3 kohdan nojalla.

B. VIENTIHINTA

8. Vientihinta on tosiasiallisesti maksettu tai maksettava hinta tuotteesta, joka on myyty vientiin viejämäasta unioniin.
9. Jos vientihintaa ei ole tai jos näyttää siltä, että vientihinta ei ole luotettava, koska viejän ja tuojan tai kolmannen osapuolen välillä on etuyhteys tai hyvitysjärjestely, vientihinta voidaan muodostaa sen hinnan perusteella, jolla maahantuodut tuotteet jälleenmyydään ensimmäisen kerran riippumattomalle ostajalle, tai jos tuotteita ei jälleenmyydä riippumattomalle ostajalle tai niitä ei jälleenmyydä samanlaisessa kunnossa, jossa ne olivat tuotaessa, millä tahansa muulla hyväksyttävällä perusteella.

Kyseisissä tapauksissa tehdään oikaisuja tuonnin ja jälleenmyynnin välisten kaikenlaisten kustannusten, myös verojen ja tullien, ja voittomarginaalin huomioon ottamiseksi luotettavan vientihinnan laskemiseksi unionin rajalla.

Oikaistaviin kustannuksiin kuuluvat tuojan vastuulla tavallisesti olevat kustannukset, jotka kuitenkin maksaa sellainen osapuoli joko unionissa tai sen ulkopuolella, jolla näyttää olevan etuyhteys tai hyvitysjärjestely tuojan tai viejän kanssa, ja erityisesti seuraavat tekijät: tavanomainen kuljetus, vakuutus, käsittely, lastaus sekä liitännäiskustannukset, tullit, polkumyynnitullit sekä muut tuojamaassa tavaroiden tuonnin tai myynnin vuoksi maksettavat maksut sekä kohtuullinen määrä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä voittoa.

C. VERTAILU

10. Vientihinnan ja normaaliarvon välillä on tehtävä tasapuolinen vertailu. Vertailu on tehtävä kaupan samassa portaassa ja mahdollisimman samanaikaisten myyntien suhteen ja ottaen asianmukaisesti huomioon muut mahdolliset hintojen vertailuun vaikuttavat erot. Elleivät muodostettu normaaliarvo ja vientihinta ole verrattavissa, kussakin tapauksessa on asianmukaisesti otettava huomioon, oikaisujen muodossa, tapauksen tosiseikat tutkien, hintoihin ja siten niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat väitetyt ja osoitetut eroavuudet. Oikaisujen toistamista on vältettävä etenkin silloin, kun kyseessä ovat alennukset, hyvitykset, määrät ja kaupan portaisiin liittyvät erot. Erityisten olosuhteiden täytyessä oikaisuja voidaan tehdä seuraavien tekijöiden mukaisesti:

a) Fyysiset ominaisuudet

Oikaisu tehdään tutkimuksen kohteena olevan tuotteen fyysisten ominaisuuksien erojen mukaisesti. Oikaisujen määrä vastaa markkinaerojen arvon kohtuullista arviota.

b) Tuontimaksut ja välilliset verot

Jos tuote on tarkoitettu kulutettavaksi viejämäassa, normaaliarvo oikaistaan samankaltaisen tuotteen tai siihen fyysisesti sisältyvien materiaalien tuontimaksuja ja välillisiä veroja vastaavalla määrällä, ja jos tuote viedään unioniin, kyseisiä maksuja ja veroja ei kanneta tai ne palautetaan.

c) Alennukset, hyvitykset ja määrät

Oikaisu tehdään alennus- ja hyvityserojen mukaisesti, myös niiden alennusten ja hyvitysten, jotka myönnetään määräraojen mukaisesti, jos ne on määrällisesti asianmukaisesti osoitettu ja jos ne ovat suoraan sidoksissa kyseessä olevaan myyntiin. Oikaisu voidaan tehdä myös myöhemmin annettavien alennusten tai hyvitysten mukaisesti, jos kysyntä perustuu aikaisempien ajanjaksojen aikana vallinneeseen käytäntöön, mukaan lukien sitoumus noudattaa alennuksen tai hyvityksen saamisen edellytyksiä.

d) Kaupan porras

i) Oikaisu tehdään kaupan portaiden erojen mukaisesti, myös niiden erojen mukaisesti, joita voi olla OEM-myyntissä (Original Equipment Manufacturer), jos molempien markkinoiden jakelukanavien osalta osoitetaan, että vientihinta, laskennallinen vientihinta mukaan lukien, on normaaliarvoon nähden kaupan eri portaassa ja ero on vaikuttanut hintojen vertailukelpoisuuteen, mikä on osoitettu eri kaupan portaiden toimintojen ja hintojen pysyvillä ja selvillä eroilla viejamaan kotimarkkinoilla. Oikaisu perustuu eron arvoon markkinoilla.

ii) Kuitenkin muissa kuin i alakohdassa tarkoitetuissa olosuhteissa, jos vallitsevaa eroa kaupan eri portaassa ei voida määrittää kyseisten kaupan portaiden puuttuessa viejämaiden kotimarkkinoilta tai jos tiettyjen toimintojen osoitetaan kuuluvan muihin kuin verrattavana olevaan kaupan portaaseen, erityisoikaisu voidaan tehdä.

e) Kuljetus, vakuutus, käsittely, lastaus ja liitännäiskustannukset

Oikaisu tehdään niiden kustannusten erojen mukaisesti, jotka liittyvät suoraan tuotteeseen ja jotka ovat aiheutuneet kyseisen tuotteen kuljettamisesta viejän tiloista ensimmäiselle riippumattomalle ostajalle, jos kyseiset kustannukset sisältyvät käytettyihin hintoihin. Näihin kustannuksiin kuuluvat kuljetuksesta, vakuutuksesta, käsittelystä ja lastauksesta aiheutuneet kustannukset sekä liitännäiskustannukset.

f) Pakkaus

Oikaisu tehdään niiden pakkauskustannusten erojen mukaisesti, jotka liittyvät suoraan kyseiseen tuotteeseen.

g) Luotto

Oikaisu tehdään kyseessä olevaa myyntiä varten myönnetystä luotosta aiheutuneiden kustannusten erojen mukaisesti sillä edellytyksellä, että kyseinen tekijä otetaan huomioon käytettäviä hintoja määritettäessä.

h) Myynnin jälkeiset kustannukset

Oikaisu tehdään niiden kustannusten erojen mukaisesti, jotka liittyvät suoraan lailla säädettyjen ja/tai myyntisopimuksessa määrättyjen vakuuksien, takausten, teknisen avun tai palvelujen toimittamiseen.

i) Palkkiot

Oikaisu tehdään kyseessä olevan viennin osalta maksettujen palkkioiden erojen mukaisesti.

Käsitteeseen "palkkiot" katsotaan sisältyvän tuotteen tai samankaltaisen tuotteen kauppiaan saama voittomarginaali, jos kyseisen kauppiaan toiminta muistuttaa palkkioperusteisen edustajan toimintaa.

j) Valuutan muuntaminen

Jos hintojen vertailu vaatii valuutan muuntamista, muuntamisessa on käytettävä myyntipäivän vaihtokurssia, paitsi jos ulkomaanvaluutan myynti termiinimarkkinoilla kytkeytyy suoraan kyseiseen vientinä tapahtuvaan myyntiin, jolloin on käytettävä termiinkaupan vaihtokursseja. Myyntipäivän on tavallisesti oltava laskun päivämäärä, mutta voidaan käyttää myös sopimuksen tai tilauksen päivämäärää tai tilauksen vahvistamispäivämäärää, jos se on aiheellisempi olennaisten kauppaehtojen määrittämiseksi. Vaihtokurssien vaihteluja ei oteta huomioon, ja viejillä on 60 päivää tutkimusajanjakson aikana vaihtokursseissa tapahtuneiden pitkän aikavälin muutosten huomioon ottamiseksi.

k) Muut tekijät

Oikaisu voidaan tehdä myös muiden kuin a–j alakohdassa tarkoitettujen tekijöiden erojen osalta, jos tämän kohdan mukaisesti osoitetaan, että ne vaikuttavat hintojen vertailukelpoisuuteen, erityisesti, jos asiakkaat maksavat pysyvästi eri hintoja kotimarkkinoilla tällaisten tekijöiden eron vuoksi.

D. POLKUMYYNTIMARGINAALI

11. Jollei tasapuolista vertailua koskevista säännöksistä muuta johdu, polkumyymtimarginaalien olemassaolo tutkimus-ajanjakson aikana määritetään tavallisesti normaaliarvon painotetun keskiarvon ja kaiken unioniin suuntautuvan viennin hintojen painotetun keskiarvon välisellä vertailulla tai yksittäisten normaaliarvojen ja unioniin suuntautuvan viennin yksittäisten hintojen välisellä vertailulla kunkin liiketapahtuman osalta. Painotettuun keskiarvoon perustuvaa normaaliarvoa voidaan kuitenkin verrata unioniin suuntautuvien yksittäisten vientitapahtumien hintoihin, jos vientihintojen rakenteessa on eri ostajien, alueiden tai ajanjaksojen välillä huomattavia eroja ja jos harjoitetun polkumyynnin tosiasiallinen laajuus ei käy ilmi tämän kohdan ensimmäisessä virkkeessä määritettyjen menetelmien avulla. Tässä kohdassa ei suljeta pois mahdollisuutta käyttää otoksia 17 artiklan mukaisesti.

12. Polkumyymtimarginaali on määrä, jolla normaaliarvo ylittää vientihinnan. Jos polkumyymtimarginaalit vaihtelevat, voidaan vahvistaa painotettu keskimääräinen polkumyymtimarginaali.

3 artikla

Vahingon määrittäminen

1. Tässä asetuksessa käsitteellä 'vahinko' tarkoitetaan, jollei toisin ilmoiteta, unionin tuotannonalalle aiheutunutta merkittävää vahinkoa, unionin tuotannonalaa kohdistuvaa merkittävää vahingon uhkaa tai merkittävää viivästystä unionin tuotannonalan perustamisessa, ja sitä tulkitaan tämän artiklan mukaisesti.

2. Vahingon määrittäminen on perustuttava selkeään näyttöön, ja siihen on sisällyttävä puolueeton tarkastelu:

a) polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrästä ja tämän tuonnin vaikutuksesta samankaltaisten tuotteiden hintoihin unionin markkinoilla; ja

b) tämän tuonnin seurausvaikutuksista unionin tuotannonalaa.

3. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrän osalta on harkittava, onko polkumyynnillä tapahtuva tuonti lisääntynyt merkittävästi joko absoluuttisesti tai suhteessa unioniin tuotantoon tai kulutukseen. Tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta hintoihin on harkittava, onko polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin osalta esiintynyt huomattavaa alihinnoittelua suhteessa unionin tuotannonalan samankaltaisen tuotteen hintaan tai onko tällaisen tuonnin vaikutuksesta muutoin ilmennyt merkittävää hintojen alenemista tai onko tuonti huomattavassa määrin estänyt sellaisia hinnankorotuksia, jotka muuten olisi tehty. Yksi tai useampi kyseisistä tekijöistä ei välttämättä ole ratkaiseva.

4. Jos useammasta kuin yhdestä maasta tapahtuvaa tuotteen tuontia tutkitaan samanaikaisesti polkumyynnin vuoksi, tällaisen tuonnin vaikutuksia voidaan arvioida kumulatiivisesti vain, jos:

a) kustakin maasta tapahtuvan tuonnin suhteen osoitettu polkumyymtimarginaali on 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua vähimmäistasoa suurempi ja jos yhdestäkään maasta tapahtuvan tuonnin määrä ei ole merkityksetön; ja

b) tuonnin vaikutusten kumulatiivinen arviointi on asianmukaista ottaen huomioon tuotavien tuotteiden väliset kilpailuedellytykset ja tuotavien tuotteiden ja unionin samankaltaisen tuotteen väliset kilpailuedellytykset.

5. Tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta kyseessä olevaan unionin tuotannonalaa on otettava huomioon kaikki olennaiset taloudelliset tekijät ja seikat, jotka vaikuttavat kyseisen tuotannonalan tilanteeseen, kuten esimerkiksi se tosiasia, että ala on edelleen toipumassa entisten polkumyynti- tai vientitukikäytäntöjen vaikutuksista; tosiasiallisen polkumyymtimarginaalin merkittävyys; myynnin, voittojen, tuotannon, markkinaosuuden, tuottavuuden, investointien tuoton sekä kapasiteetin käyttöasteen tosiasiallinen ja mahdollinen pieneneminen; hintaan vaikuttavat tekijät unionissa; tosiasialliset ja mahdolliset negatiiviset vaikutukset kassavirtoihin, varastot, työllisyys, palkat, kasvu sekä pääoman saanti tai investoinnit. Tämä luettelo ei ole tyhjentävä, eikä yksi tai useampi näistä tekijöistä välttämättä ole ratkaiseva.

6. On näytettävä 2 kohtaan liittyvien olennaisten todisteiden avulla, että polkumyynnillä tapahtuva tuonti aiheuttaa vahinkoa tässä asetuksessa tarkoitettussa merkityksessä. Erityisesti kyseessä on sen näyttäminen, että 3 kohdassa tarkoitetuilla määrillä ja/tai hinnoilla on unionin tuotannonalaan vaikutusta 5 kohdassa tarkoitettussa merkityksessä ja että tämä vaikutus on sellaista, että sitä voidaan pitää merkittävänä.

7. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin lisäksi on tutkittava muut tiedossa olevat tekijät, jotka samaan aikaan aiheuttavat vahinkoa unionin tuotannonalalle, eikä kyseisten tekijöiden aiheuttamaa vahinkoa saa pitää polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista johtuvana 6 kohdassa tarkoitettussa merkityksessä. Tässä suhteessa huomioon otettavina tekijöinä voidaan pitää muun muassa muun kuin polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrää ja hintoja, kysynnän supistumista tai kulutustottumusten muutoksia, kolmannen maan ja unionin tuottajien rajoittavia kauppatapoja ja kyseisten tuottajien välistä kilpailua, tekniikan kehittymistä sekä unionin tuotannonalan vientisaavutuksia ja tuottavuutta.

8. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta on arvioitava suhteessa samankaltaisen tuotteen unionin tuotannonalan tuotantoon silloin, kun käytettävissä olevat tiedot mahdollistavat tämän tuotannon erillisen tunnistamisen esimerkiksi tuotantomenetelmien, myynnin ja voittojen perusteella. Jos kyseisen tuotannon erillinen tunnistaminen ei ole mahdollista, polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutus on arvioitava tarkastelemalla sellaisen mahdollisimman rajoitetun, samankaltaisen tuotteen sisältävän tuoter ryhmän tuotantoa, josta tarvittavat tiedot ovat saatavissa.

9. Merkittävän vahingon uhan on perustuttava tosiasioihin eikä pelkkiin väitteisiin, arveluihin tai etäisiin mahdollisuuksiin. Sellaisen olosuhteiden muutoksen, joka loisi tilanteen, jossa polkumyynti aiheuttaisi vahinkoa, on täytynyt olla selvästi nähtävissä ja sen on oltava välittömästi uhkaava.

Merkittävän vahingon uhan olemassaolon määrittämiseksi on tarkasteltava muun muassa sellaisia tekijöitä kuin:

- a) polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin sellainen huomattava kasvuvauhti unionin markkinoilla, joka on osoitus tuonnin tuntuvan kasvun todennäköisyydestä;
- b) riittävä ja vapaasti viejän käytettävissä oleva kapasiteetti tai sellaisen kapasiteetin välitön ja tuntuva kasvu, joka on osoitus polkumyynnillä unionin markkinoille tapahtuvan viennin tuntuvan kasvun todennäköisyydestä, ottaen huomioon muiden vientimarkkinoiden kyky ottaa vastaan lisävientiä;
- c) tuonnin tapahtuminen hinnoilla, joilla voitaisiin tuntuvasti alentaa hintoja tai estää hinnan korotukset huomattavissa määrin ja jotka todennäköisesti lisäisivät uuden tuonnin kysyntää;
- d) tutkimuksen kohteena olevan tuotteen varastot.

Mikään näistä tekijöistä ei välttämättä yksinään ole ratkaiseva, vaan tarkasteltavien tekijöiden on yhdessä johdettava siihen päätelmään, että polkumyynnillä tapahtuva muu vienti on välittömästi uhkaavaa ja että jos suojaotomia ei toteuteta, aiheutuu merkittävää vahinkoa.

4 artikla

Unionin tuotannonalan määritelmä

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan 'unionin tuotannonalalla' samankaltaisen tuotteiden tuottajia unionissa kokonaisuutena tai niitä tuottajia, joiden yhteinen tuotanto muodostaa 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitettussa merkityksessä pääosan kyseisten tuotteiden koko unionin tuotannosta, paitsi että:

- a) jos tuottajat ovat etuyhteydessä viejiin tai tuojiin, taikka jos ne ovat itse väitetyn polkumyynnin alaisen tuotteen tuottajia, ilmaisan 'unionin tuotannonala' voidaan tulkita käsittävän muut tuottajat;
- b) poikkeuksellisissa olosuhteissa unionin alue voidaan kyseisen tuotannon osalta jakaa kahteen tai useampaan kilpailevaan markkina-alueeseen ja kullakin markkina-alueella olevia tuottajia voidaan pitää erillisenä tuotannonalana, jos:
 - i) tällaisella markkina-alueella olevat tuottajat myyvät kaiken tai melkein kaiken kyseisen tuotteen tuotantonsa tällä markkina-alueella; ja

- ii) muualle unioniin sijoittautuneet kyseisen tuotteen tuottajat eivät huomattavassa määrin tyydytä kysyntää tällä markkina-alueella.

Tällaisissa olosuhteissa vahinkoa voidaan pitää olemassa olevana, vaikka suurimmalle osalle koko unionin tuotannonalasta ei ole aiheutunut vahinkoa, sillä edellytyksellä, että polkumyynnillä tapahtunut tuonti on keskittynyt tälle eristyneelle markkina-alueelle ja että polkumyynnillä tapahtunut tuonti aiheuttaa vahinkoa tuottajille, jotka vastaavat kaikesta tai melkein kaikesta tuotannosta tällaisella markkina-alueella.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa tuottajien katsotaan olevan etuyhteydessä viejiin tai tuojiin vain, jos:

- a) toinen valvoo toista suoraan tai epäsuorasti;
- b) kolmas osapuoli valvoo molempia suoraan tai epäsuorasti; tai
- c) ne yhdessä valvovat suoraan tai epäsuorasti kolmatta osapuolta, edellyttäen että on syytä uskoa tai epäillä, että yhteys on sellainen, että kyseinen tuottaja toimii toisin kuin etuyhteyttä vailla olevat tuottajat.

Tätä kohtaa sovellettaessa toisen katsotaan valvovan toista silloin, kun edellisen oikeudellinen tai toiminnallinen asema oikeuttaa määräämään pakotteita tai antamaan käskyjä jälkimmäiselle.

3. Milloin unionin tuotannonalan on tulkittu käsittävän tietyn alueen tuottajat, viejille annetaan mahdollisuus kyseisen alueen osalta antaa sitoumukset 8 artiklan mukaisesti. Tällaisessa tapauksessa, arvioitaessa unionin etua toimenpiteiden suhteen, alueen etuun on kiinnitettävä erityistä huomiota. Jos tyydyttävää sitoumusta ei anneta nopeasti tai jos kyseessä ovat 8 artiklan 9 ja 10 kohdassa tarkoitettut tilanteet, väliaikainen tai lopullinen tulli voidaan ottaa käyttöön koko unionin osalta. Tällaisessa tapauksessa tullit voidaan rajoittaa koskemaan erityisiä tuottajia tai viejiä, jos se on mahdollista.

4. Tähän artiklaan sovelletaan 3 artiklan 8 kohdan säännöksiä.

5 artikla

Menettelyn aloittaminen

1. Jollei 6 kohdasta muuta johdu, tutkimus minkä tahansa väitetyn polkumyynnin olemassaolon, määrän ja vaikutuksen määrittämiseksi voidaan panna vireille unionin tuotannonalan puolesta toimivan kenen tahansa luonnollisen henkilön tai minkä tahansa oikeushenkilön tai minkä tahansa järjestön, jolla ei ole oikeushenkilöllisyyttä, tekemän kirjallisen valituksen perusteella.

Valitus voidaan osoittaa komissiolle tai jäsenvaltiolle, joka toimittaa sen komissiolle. Komissio lähettää jäsenvaltioille jäljennöksen kaikista saamistaan valituksista. Valitus katsotaan jätetyksi ensimmäisenä työpäivänä sen jälkeen, kun komissio on vastaanottanut sen kirjattuna kirjeenä tai kun komissio on toimittanut vastaanottoilmoituksen.

Jos jäsenvaltiolla on valituksen puuttuessa hallussaan riittävät todisteet polkumyynnistä ja unionin tuotannonalalle siitä aiheutuneesta vahingosta, sen on toimitettava ne viipymättä komissiolle.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun valitukseen on sisällyttävä todisteita polkumyynnistä, vahingosta ja väitetyn polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja väitetyn vahingon välisestä syy-yhteydestä. Valitukseen on sisällyttävä sellaista tietoa, joka on kohtuudella valituksen tekijän käytettävissä seuraavista seikoista:

- a) valituksen tekijän henkilöllisyys ja kuvaus valituksen tekijän tuottaman samankaltaisen tuotteen unionin tuotannon määrästä ja arvosta. Jos valitus tehdään kirjallisesti unionin tuotannonalan puolesta, siinä on täsmennettävä se tuotannonala, jonka puolesta valitus tehdään, esittämällä luettelo unionin kaikista tiedossa olevista samankaltaisen tuotteen tuottajista (tai samankaltaisen tuotteen unionin tuottajien järjestöistä) ja, siinä määrin kuin mahdollista, kuvaus samankaltaisen tuotteen unionin tuotannon siitä määrästä ja arvosta, jota nämä tuottajat edustavat;

- b) täydellinen kuvaus väitetyin polkumyynnin alaisesta tuotteesta, kyseisen alkuperä- tai viejamaan nimi tai alkuperä- ja viejäm maiden nimet, jokaisen kyseessä olevan viejän tai ulkomaisen tuottajan henkilöllisyys ja luettelo tiedossa olevista henkilöistä, jotka tuovat kyseistä tuotetta;
- c) hinnat, joilla kyseistä tuotetta myydään silloin, kun se on tarkoitettu kulutukseen alkuperämaan tai -m maiden tai viejamaan tai -m maiden kotimarkkinoilla (tai, silloin kun se on tarkoituksenmukaista, hinnat, joilla tuotetta myydään alkuperämaasta tai -maista tai viejämäasta tai -maista kolmanteen maahan tai maihin tai tietoa tuotteen laskennallisesta arvosta) ja vientihinnat tai, silloin kun se on tarkoituksenmukaista, hinnat, joilla tuote on jälleenmyyty ensimmäiselle riippumattomalle ostajalle unionissa;
- d) polkumyynnillä tapahtuvaksi väitetyin tuonnin määrän muutokset, tällaisen tuonnin vaikutus samankaltaisen tuotteen hintoihin unionin markkinoilla ja tuonnin seurauksena vaikutukset unionin tuotannonalaan kaikkien niiden tekijöiden ja seikkojen, kuten 3 artiklan 3 ja 5 kohdassa lueteltujen tekijöiden, mukaisesti, jotka vaikuttavat tämän unionin tuotannonalan tilanteeseen.
3. Komissio tutkii niin hyvin kuin on mahdollista valituksessa esitettyjen todisteiden täsmällisyyden ja riittävyyden sen määrittämiseksi, onko näyttö tutkimuksen vireille panemisen oikeuttamiseksi riittävä.
4. Tutkimus pannaan vireille 1 kohdan mukaisesti vain, jos samankaltaisen tuotteen unionin tuottajien valitukselle esittämän tuen tai vastustuksen perusteella päätetään, että unionin tuotannonala on tehnyt valituksen tai valitus on tehty sen puolesta. Valitus katsotaan unionin tuotannonalan tekemäksi tai sen puolesta tehdyksi, jos sitä tukevat ne unionin tuottajat, joiden yhteinen tuotanto on yli 50 prosenttia sen samankaltaisen tuotteen kokonaistuotannosta, jota tuottaa se osa unionin tuotannonalasta, joka joko tukee tai vastustaa valitusta. Tutkimusta ei kuitenkaan panna vireille, jos valitusta selvästi tukevat unionin tuottajat vastaavat alle 25 prosentista unionin tuotannonalan tuottaman samankaltaisen tuotteen kokonaistuotannosta.
5. Viranomaisten on vältettävä tutkimuksen vireille panemiseksi tehdyn valituksen julkistamista, jos tutkimuksen vireillepanosta ei ole päätetty. Viranomaisten on kuitenkin tehtävä ilmoitus kyseisen viejamaan julkisen vallan edustajille saatuaan asianmukaisesti todisteilla vahvistetun valituksen ja ennen tutkimuksen vireille panemista.
6. Jos komissio erityisissä olosuhteissa päättää panna tutkimuksen vireille ilman unionin tuotannonalan tekemää tai sen puolesta tehtyä kirjallista valitusta tällaisen tutkimuksen vireille panemiseksi, on tämä vireillepano oikeutettua ainoastaan, jos on riittävästi todisteita polkumyynnin, vahingon ja syy-yhteyden olemassaolosta 2 kohdan mukaisesti. Komissio toimittaa jäsenvaltioille tietoja, kun se on määrittänyt tällaisen tutkimuksen vireillepanon tarpeen.
7. Päätettäessä tutkimuksen vireillepanosta polkumyyntiä ja vahinkoa koskevia todisteita on tutkittava samanaikaisesti. Valitus hylätään, jos polkumyyntiä tai vahinkoa koskevat todisteet ovat riittämättömät menettelyn jatkamisen oikeuttamiseksi. Menettelyä ei saa aloittaa sellaista maata vastaan, jonka tuonti edustaa alle yhden prosentin markkinaosuutta, elleivät tällaiset maat yhteensä edusta kolmea prosenttia tai enempää unionin kulutuksesta.
8. Valitus voidaan peruuttaa ennen tutkimuksen vireillepanoa, missä tapauksessa katsotaan, ettei sitä ole jätetty.
9. Jos on ilmeistä, että menettelyn aloittamiseen on riittävä näyttö, komissio aloittaa menettelyn valituksen jättämispäivää seuraavien 45 päivän aikana ja julkaisee ilmoituksen *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Ellei riittävää näyttöä ole esitetty, valituksen tekijälle on ilmoitettava asiasta 45 päivän kuluessa valituksen jättämisestä komissiolle. Komissio toimittaa jäsenvaltioille valituksen tarkastelua koskevia tietoja tavallisesti 21 päivän kuluessa valituksen jättämisestä komissiolle.
10. Ilmoituksessa menettelyn aloittamisesta ilmoitetaan tutkimuksen vireillepanosta, määrätään tutkimuksen kohteena oleva tuote ja maat, esitetään yhteenveto saaduista tiedoista ja vahvistetaan, että kaikki tarvittavat tiedot on toimitettava komissiolle.

Siinä annetaan määräajat, joiden kuluessa asianomaiset osapuolet voivat ilmoittautua, esittää näkökantansa kirjallisesti ja toimittaa tietoja, jos nämä näkökannat ja tiedot on otettava huomioon tutkimuksessa. Lisäksi siinä täsmennetään määräaika, jonka kuluessa asianomaiset osapuolet voivat pyytää komissiolta tulla kuulluksi 6 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

11. Komissio ilmoittaa asiaan liittyville tiedossa oleville viejille, tuojille sekä viejiä ja tuojia edustaville järjestöille, samoin kuin viejämään edustajille ja valituksen tekijöille menettelyn aloittamisesta ja toimittaa 1 kohdan mukaisesti vastaanotetun kirjallisen valituksen tekstin kokonaisuudessaan, luottamuksellisten tietojen suojaamisesta huolehtien, tiedossa oleville viejille, viejämään viranomaisille ja pyynnöstä muille asianomaisille osapuolille. Silloin kun asianomaisia viejiä on erityisen paljon, voi kirjallisen valituksen kokonaisuudessaan toimittaa edellä esitetystä poiketen vain viejämään viranomaisille tai kyseessä olevalle järjestölle.

12. Polkumyynnitutkimus ei estä tulliselvitystä.

6 artikla

Tutkimus

1. Menettelyn alettua komissio, toimien yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, aloittaa tutkimuksen unionissa. Tämä tutkimus käsittää samanaikaisesti sekä polkumyynnin että siitä aiheutuneen vahingon.

Jotta määrittäminen olisi edustava, valitaan tutkimusajanjakso, joka polkumyynnitapauksissa tavallisesti käsittää vähintään kuuden kuukauden jakson välittömästi ennen menettelyn aloittamista.

Tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevia tietoja ei tavallisesti oteta huomioon.

2. Polkumyynnitutkimuksessa käytettyjen kyselylomakkeiden vastaanottajille on annettava vähintään 30 päivää vastausaikaa. Viejien osalta määräaika alkaa kyselylomakkeen vastaanottamispäivästä, ja lomakkeen katsotaan olevan vastaanotettu seitsemän päivän kuluessa siitä päivämäärästä, jolloin se lähetettiin viejälle tai välitettiin viejämään asianomaiselle diplomaattiselle edustajalle. Mainittua 30 päivän määräaika voidaan pidentää ottaen huomioon tutkimukselle säädetty määräaika ja sillä edellytyksellä, että kyseinen osapuoli ilmoittaa pätevän, erityisistä olosuhteista johtuvan syyn tällaisen pidennyksen saamiseksi.

3. Komissio voi pyytää jäsenvaltioita toimittamaan tietoja, ja jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet pyynnön noudattamiseksi.

Niiden on välitettävä komissiolle pyydetty tiedot sekä tulokset suoritetuista todentamisista, tarkasteluista tai tutkimuksista.

Jos näillä tiedoilla on yleistä mielenkiintoa tai jos jäsenvaltio on pyytänyt toimittamaan nämä tiedot, komissio toimittaa tiedot jäsenvaltioille, jolleivät ne ole luottamuksellisia, jolloin se toimittaa yhteenvedon, joka ei ole luottamuksellinen.

4. Komissio voi pyytää jäsenvaltioita suorittamaan tarpeellisia todentamisia ja tarkasteluja erityisesti tuojien, kauppiaiden sekä unionin tuottajien keskuudessa ja suorittamaan tutkimuksia kolmansissa maissa, jos kyseiset yritykset antavat suostumuksensa ja jos kyseisen maan julkisen vallan edustajille on ilmoitettu virallisesti asiasta, eivätkä ne vastusta asiaa.

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet komission pyyntöjen noudattamiseksi.

Komission virkamiehet voivat, jos komissio tai jäsenvaltio sitä pyytää, avustaa jäsenvaltioiden virkamiehiä suorittamaan tehtävänsä.

5. Asianomaisia osapuolia, jotka ovat ilmoittautuneet 5 artiklan 10 kohdan mukaisesti, kuullaan, jos ne ovat tehneet kirjallisen kuulemista koskevan pyynnön *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistussa ilmoituksessa vahvistetussa määräajassa ja jos pyynnössä osoitetaan, että ne ovat osapuolia, joita asia koskee ja joihin menettelyn lopputuloksella saattaa olla vaikutusta, ja että on erityisiä syitä, joiden vuoksi niitä pitäisi kuulla.

6. Tuojille, viejille, viejämään julkisen vallan edustajille ja valituksen tekijöille, jotka ovat ilmoittautuneet 5 artiklan 10 kohdan mukaisesti, järjestetään pyynnöstä mahdollisuus kohdata osapuolet, joiden edut ovat ristiriidassa, vastakkaisista väitteistä keskustelemiseksi.

Jos mahdollisuus järjestetään, on otettava huomioon tarve suojata tietojen luottamuksellisuus sekä osapuolten oma etu.

Osapuolten ei ole pakko osallistua kohtaamiseen, eikä tietyn osapuolen poissaolosta aiheudu vahinkoa sen asialle.

Tämän kohdan mukaisesti suullisesti toimitetut tiedot otetaan huomioon siltä osin kuin ne myöhemmin vahvistetaan kirjallisesti.

7. Valituksen tekijät, tuojat ja viejät sekä niitä edustavat järjestöt, käyttäjät ja kuluttajajärjestöt, jotka ovat ilmoittautuneet 5 artiklan 10 kohdan mukaisesti, samoin kuin viejämään edustajat, voivat kirjallisesta pyynnöstään tutustua kaikkiin tietoihin, jotka mikä tahansa tutkimuksen kohteena oleva osapuoli on toimittanut, lukuun ottamatta unionin tai sen jäsenvaltioiden viranomaisten toimittamia sisäisiä asiakirjoja, jos nämä tiedot ovat olennaisia niiden etujen puolustamisen kannalta eivätkä tiedot ole luottamuksellisia 19 artiklassa tarkoitettussa merkityksessä ja jos niitä käytetään tutkimuksessa.

Kyseiset osapuolet voivat esittää huomioitaan näistä tiedoista, ja niiden huomautukset otetaan huomioon siltä osin kuin ne ovat riittävästi perusteltuja.

8. Asianomaisten osapuolten toimittamien tietojen, joiden perusteella päätelmät tehdään, paikkansapitävyys on tutkittava niin hyvin kuin mahdollista, paitsi 18 artiklassa vahvistetuissa olosuhteissa.

9. Edellä olevan 5 artiklan 9 kohdan mukaisesti aloitettujen menettelyjen osalta tutkimus päätetään, jos mahdollista, yhden vuoden määräajassa. Joka tapauksessa tutkimukset päätetään aina 15 kuukauden kuluessa niiden vireillepanosta 8 artiklassa esitettyjen toteamusten mukaisesti sitoumusten osalta ja 9 artiklassa esitettyjen toteamusten mukaisesti lopullisten toimien osalta.

7 artikla

Väliaikaiset toimenpiteet

1. Väliaikaisia tulleja voidaan määrätä, jos
 - a) menettely on aloitettu 5 artiklan mukaisesti;
 - b) asiasta on annettu ilmoitus ja asianomaisille osapuolille on annettu riittävä mahdollisuus antaa tietoja ja esittää huomautuksia 5 artiklan 10 kohdan mukaisesti;
 - c) polkumyyni ja unionin tuotannonalalle aiheutunut vahinko on väliaikaisesti vahvistettu; ja
 - d) unionin etu vaatii toimia tällaisen vahingon estämiseksi.

Väliaikaiset tullit on otettava käyttöön aikaisintaan 60 päivän ja viimeistään yhdeksän kuukauden kuluttua menettelyn aloittamisesta.

2. Väliaikaisen polkumyynitullin määrä ei saa ylittää väliaikaisesti vahvistetun polkumyynimarginaalin määrää, ja sen on oltava tätä marginaalia alhaisempi, jos alhaisempi tullin määrä on riittävä unionin tuotannonalalle aiheutuvan vahingon poistamiseen.

3. Väliaikaisten tullien kantaminen varmistetaan vakuudella, ja tutkimuksen kohteena olevien tuotteiden luovutus vapaaseen liikkeeseen unionissa edellyttää tällaisen vakuuden antamista.

4. Komissio hyväksyy väliaikaiset toimenpiteet 15 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

5. Jos jäsenvaltio pyytää komissiota toimimaan välittömästi ja jos 1 kohdassa tarkoitettut edellytykset täyttyvät, komissio päättää viiden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta, onko syytä ottaa käyttöön väliaikainen polkumyöntitulli.

6. Väliaikaiset tullit voidaan ottaa käyttöön kuudeksi kuukaudeksi ja niiden voimassaoloaikaa voidaan pidentää kolmella kuukaudella tai ne voidaan ottaa käyttöön yhdeksäksi kuukaudeksi. Niiden voimassaoloaikaa voidaan kuitenkin pidentää tai ne voidaan ottaa käyttöön yhdeksäksi kuukaudeksi ainoastaan, jos sellaiset viejät, jotka edustavat huomattavaa prosentuaalista osuutta kyseisistä liiketoimista, sitä pyytävät tai jos kyseiset viejät eivät esitä vastalauseita komission ilmoittaessa aikomuksestaan.

8 artikla

Sitoumukset

1. Sillä edellytyksellä, että polkumyyni ja vahinko on väliaikaisesti vahvistettu, komissio voi 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen hyväksyä riittäviksi katsomansa vapaaehtoiset sitoumusesitykset, joissa viejä sitoutuu tarkistamaan hintojaan tai olemaan viemättä tuotteita polkumyynihintaan, jos komissio on vakuuttunut siitä, että polkumyynnin vahingollinen vaikutus on näin saatu poistettua.

Tällöin komission 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti käyttöön ottamia väliaikaisia tulleja tai tapauksen mukaan 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti käyttöön otettuja lopullisia tulleja ei sitoumusten voimassaoloaikana sovelleta niiden yritysten valmistamien asianomaisten tuotteiden tuonnissa, jotka mainitaan sitoumusten hyväksymisestä tehdyssä komission päätöksessä, sellaisena kuin se on myöhemmin muutettuna.

Sitoumukseen perustuvat hinnankorotukset eivät saa olla suurempia kuin on tarpeen polkumyynimarginaalin poistamiseksi, ja niiden olisi oltava polkumyynimarginaalia alhaisemmat, jos ne riittävät poistamaan unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon.

2. Komissio voi ehdottaa sitoumuksia, mutta viejiä ei voida pakottaa niihin. Se, että viejät eivät esitä tällaisia sitoumuksia tai eivät hyväksy niitä koskevia esityksiä, ei mitenkään vaikuta tapauksen käsittelyyn.

Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin jatkumista voidaan kuitenkin pitää osoituksena siitä, että vahingon uhkan toteutuminen on mahdollinen. Viejiltä ei pyydetä sitoumuksia eikä sitoumuksia niiden osalta hyväksyttyä, ellei polkumyyniä ja siitä aiheutuvaa vahinkoa ole väliaikaisesti vahvistettu.

Poikkeustapauksia lukuun ottamatta sitoumuksia ei voida antaa sen ajanjakson päättymisen jälkeen, jonka kuluessa havaintoja voidaan esittää 20 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

3. Ehdotettuja sitoumuksia ei tarvitse hyväksyä, jos niiden hyväksyminen olisi epäkäytännöllistä, kuten tosiasiallisten tai mahdollisten viejien määrän ollessa liian suuri tai muista syistä, kuten yleisestä käytännöstä johtuvista syistä. Kyseessä olevalle viejälle on voitava kertoa ne syyt, joiden vuoksi sitoumusesityksen hylkäämistä ehdotetaan, ja viejälle voidaan antaa mahdollisuus esittää huomautuksensa asiasta. Hylkäämisen syyt on ilmoitettava lopullisessa päätöksessä.

4. Sitoumusta esittävien osapuolten on toimitettava tästä sitoumuksesta versio, joka ei ole luottamuksellinen, jotta se voidaan toimittaa osapuolille, joita tutkimus koskee.

5. Kun sitoumukset hyväksytään, tutkimus päätetään. Komissio päättää tutkimuksen 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

6. Jos sitoumus hyväksytään, polkumyyniä ja vahinkoa koskeva tutkimus yleensä saatetaan loppuun. Jos tällaisessa tapauksessa päätetään, että polkumyyniä tai vahinkoa ei ole ollut, sitoumus raukeaa ilman eri toimenpiteitä, lukuun ottamatta tapauksia, joissa tällainen päätelmä johtuu pääasiallisesti sitoumuksen olemassaolosta. Tällaisessa tapauksessa voidaan vaatia, että sitoumus on voimassa kohtuullisen ajan.

Mikäli päädytään polkumyynnin ja vahingon vahvistamiseen, sitoumus on voimassa ehtojensa ja tämän asetuksen säännösten mukaisesti.

7. Komission on vaadittava jokaiselta viejältä, jonka sitoumus on hyväksytty, määräjain tietoja, jotka liittyvät kyseisen sitoumuksen toteuttamiseen, ja asiaankuuluvien tietojen todentamisen sallimista. Kieltäytymistä noudattamasta näitä velvoitteita pidetään sitoumuksen rikkomisena.

8. Jos sitoumukset hyväksytään tiettyjen viejien osalta tutkimuksen kuluessa, niiden katsotaan 11 artiklaa sovellettaessa tulevan voimaan siitä päivästä alkaen, jona tutkimus viejämään osalta päätetään.

9. Jos sitoumuksen antanut osapuoli rikkoo sitoumusta tai peruuttaa sen tai jos komissio peruuttaa sitoumukselle antamansa hyväksynnän, sitoumukselle annettu hyväksyntä peruutetaan komission päätöksellä tai tapauksen mukaan komission asetuksella, ja sitoumuksen sijasta aletaan soveltaa komission 7 artiklan mukaisesti käyttöön ottamaa väliaikaista tullia tai 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti käyttöön otettua lopullista tullia, edellyttäen että kyseessä olevalle viejälle on annettu tilaisuus esittää huomautuksensa, lukuun ottamatta tapauksia, joissa kyseinen viejä on itse peruuttanut sitoumuksen. Komissio toimittaa jäsenvaltioille tietoja, kun se päättää sitoumuksen peruuttamisesta.

Kaikki asianomaiset osapuolet ja jäsenvaltiot voivat toimittaa tietoja, joihin sisältyy alustava näyttö sitoumuksen rikkomisesta. Myöhempi arviointi, jonka avulla selvitetään, onko sitoumusta rikottu, on tavallisesti saatettava päätökseen kuuden kuukauden ja joka tapauksessa viimeistään yhdeksän kuukauden kuluessa asiaa koskevan, asianmukaisesti perustellun pyynnön esittämisestä.

Komissio voi pyytää jäsenvaltioiden toimivaltaisilta viranomaisilta apua sitoumusten seurannassa.

10. Väliaikainen tulli voidaan 7 artiklan mukaisesti ottaa käyttöön parhaiden käytettävissä olevien tietojen perusteella, jos on syytä uskoa, että sitoumusta on rikottu, tai sitoumuksen rikkomis- tai peruuttamistapauksessa, jos sitoumukseen johtanutta tutkimusta ei ole päätetty.

9 artikla

Menettelyn tai tutkimuksen päättäminen ilman toimenpiteitä; lopullisten tullien käyttöön ottaminen

1. Jos valitus peruutetaan, menettely voidaan päättää, paitsi jos päättäminen ei ole unionin edun mukaista.
2. Jos suojatoimenpiteet ovat tarpeettomia, tutkimus tai menettely on päätettävä. Komissio päättää tutkimuksen 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.
3. Edellä olevan 5 artiklan 9 kohdan mukaisesti aloitettujen menettelyjen osalta vahinkoa tavallisesti pidetään merkityksettömänä, jos tutkimuksen kohteena oleva tuonti edustaa pienempää määrää kuin 5 artiklan 7 kohdassa esitetyt määrät. Kyseiset menettelyt päätetään välittömästi, jos vahvistetaan, että polkumyynnimarginaali prosentteina vientihinnasta on vähemmän kuin kaksi prosenttia, edellyttäen, että ainoastaan tutkimus päätetään, jos yksittäisen viejän marginaali on vähemmän kuin kaksi prosenttia, ja että menettely koskee edelleen viejiä ja niitä voidaan tutkia uudelleen myöhemmässä tarkastelussa, joka tehdään kyseessä olevan maan osalta 11 artiklan nojalla.
4. Jos lopullisesti vahvistetut seikat osoittavat, että on kyse polkumyynnistä sekä sen aiheuttamasta vahingosta ja unionin etu edellyttää toimia 21 artiklan mukaisesti, komissio ottaa käyttöön lopullisen polkumyynnitullin 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Jos väliaikaiset tullit ovat voimassa, komissio aloittaa menettelyn viimeistään kuukausi ennen näiden tullien voimassaolon päättymistä.

Polkumyynnitullin suuruus ei saa ylittää vahvistettua polkumyynnimarginaalia, ja sen olisi oltava kyseistä marginaalia alhaisempi, jos tämä alhaisempi määrä on riittävä unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon poistamiseksi.

5. Sellaisen mistä tahansa tulevan tuonnin osalta, jonka on todettu tapahtuvan polkumyynnillä ja aiheuttavan vahinkoa, otetaan syrjimättömällä tavalla käyttöön kussakin tapauksessa määrältään asianmukainen polkumyöntitulli, lukuun ottamatta tuontia, joka tulee sellaisen toimittajan kautta, jonka sitoumus on tämän asetuksen mukaisesti hyväksytty.

Asetuksessa, jolla polkumyöntitoimenpiteet otetaan käyttöön, määritetään kunkin toimittajan tai, jos tämä ei ole mahdollista, kyseisen toimittajamaan osalta käyttöön otettava tulli. Toimittajia, jotka ovat oikeudellisesti erillisiä muista toimittajista tai jotka ovat oikeudellisesti erillisiä valtiosta, voidaan kuitenkin pitää tullin määrittämisen kannalta yhtenä yksikkönä. Tämän alakohdan soveltamiseksi voidaan ottaa huomioon sellaiset tekijät kuin toimittajien ja valtion väliset tai toimittajien keskinäiset rakenteelliset tai yhtiöoikeudelliset yhteydet, valtion valvonta tai merkittävä vaikutus hinnoittelun ja tuotannon osalta tai asianomaisen toimittajamaan talouden rakenne.

6. Milloin komissio on rajannut tutkimuksensa 17 artiklan mukaisesti, sellaiseen tuontiin, jonka viejät tai tuottajat ovat ilmoittautuneet 17 artiklan mukaisesti mutta eivät olleet mukana tutkimuksessa, sovellettava polkumyöntitulli ei saa ylittää otokseen kuuluvien osapuolten osalta määritetyn polkumyöntimarginaalin painotettua keskiarvoa riippumatta siitä, onko tällaisten osapuolten osalta määritetty normaaliarvo 2 artiklan 1–6 kohdan vai 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaisesti.

Tätä kohtaa sovellettaessa komissio ei ota huomioon nollamarginaaleja, vähimmäistason marginaaleja eikä 18 artiklassa tarkoitetuissa olosuhteissa määritettyjä marginaaleja.

Yksilöllisiä tullee sovelletaan tuontiin, jonka viejiä tai tuottajia käsitellään yksilöllisesti 17 artiklan mukaisesti.

10 artikla

Taannehtivuus

1. Väliaikaisia toimenpiteitä ja lopullisia polkumyöntitulleja sovelletaan ainoastaan tuotteisiin, jotka luovutetaan vapaaseen liikkeeseen sen jälkeen, kun 7 artiklan 1 kohdan tai 9 artiklan 4 kohdan mukainen toimenpide tulee voimaan, jollei tässä asetuksessa säädettyistä poikkeuksista muuta johdu.

2. Jos väliaikaista tullia on sovellettu ja polkumyynnin ja vahingon olemassaolo on lopullisesti todettu, komissio päättää, mikä osuus väliaikaisesta tullista on kannettava lopullisesti, riippumatta siitä, otetaanko lopullinen polkumyöntitulli käyttöön.

Tässä yhteydessä 'vahinko' ei käsitä unionin tuotannonalan perustamisen merkittävää viivästystä eikä merkittävän vahingon uhkaa, paitsi jos päätellään, että kyseinen uhka olisi muodostunut merkittäväksi vahingoksi, jos väliaikaisia toimenpiteitä ei olisi sovellettu. Muissa tapauksissa, joissa ilmenee vahingon uhka tai viivästys, väliaikaiset määrät on vapautettava ja lopulliset tullit voidaan ottaa käyttöön vasta siitä päivästä alkaen, jona vahingon uhka tai merkittävä viivästys on lopullisesti määritetty.

3. Jos lopullinen polkumyöntitulli on suurempi kuin väliaikainen tulli, erotusta ei kanneta. Jos lopullinen tulli on pienempi kuin väliaikainen tulli, tulli lasketaan uudelleen. Jos lopullisessa määrittämisessä osoitetaan, että polkumyöntiä ei ole ollut, väliaikaista tullia ei vahvisteta.

4. Lopullinen polkumyöntitulli voidaan kantaa tuotteista, jotka on luovutettu kulutukseen enintään 90 päivää ennen väliaikaisten toimenpiteiden soveltamispäivää, mutta ei ennen tutkimuksen vireillepanoa, sillä edellytyksellä, että

a) tuonti on kirjattu 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti;

b) komissio on antanut tuojille mahdollisuuden esittää huomautuksiaan;

- c) kyseistä tuotetta on aiemmin pitkään tuotu polkumyynnillä tai tuoja tiesi tai sen olisi pitänyt tietää polkumyynnistä, sen merkittävyydestä ja väitetyin tai vahvistetun vahingon merkittävyydestä; ja
- d) sellaisen tuonnin tason lisäksi, josta tutkimusajanjakson aikana aiheutui vahinkoa, tuonti on uudelleen huomattavasti kasvanut niin, että tämä kasvu voi estää sovellettavan lopullisen polkumyöntitullin korjaavan vaikutuksen, ottaen huomioon
5. Jos sitoumuksia rikotaan tai ne peruutetaan, lopulliset tullit voidaan kantaa niiden tavaroiden osalta, jotka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen enintään 90 päivää ennen väliaikaisten toimenpiteiden soveltamispäivää, sillä edellytyksellä, että tuonti on kirjattu 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti ja että taannehtivaa arviointia ei sovelleta ennen sitoumuksen rikkomista tai peruuttamista tapahtuneeseen tuontiin.

11 artikla

Voimassaoloaika, tarkastelut ja palautukset

1. Polkumyöntitoimenpide on voimassa vain niin kauan ja siinä laajuudessa kuin se on tarpeen vahinkoa aiheuttavan polkumyynnin estämiseksi.
2. Polkumyöntitoimenpiteen voimassaolo päättyy viisi vuotta sen käyttöön ottamisen jälkeen tai viisi vuotta sen päivän jälkeen, jona viimeisimmän polkumyöntiä ja vahinkoa koskevan tarkastelun päätelmät tehtiin, ellei tarkastelussa todeta, että toimenpiteen voimassaolon päättymisen johtaisi todennäköisesti polkumyynnin ja vahingon jatkumiseen tai toistumiseen. Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelu tehdään joko komission aloitteesta tai unionin tuottajien tekemästä tai niiden puolesta tehdystä pyynnöstä, ja toimenpide on voimassa mainitun tarkastelun tuloksia odottaessa.

Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelu aloitetaan, jos pyyntöön sisältyy riittävästi todisteita polkumyynnin ja vahingon jatkumisen tai toistumisen todennäköisyydestä toimenpiteiden päätyttyä. Tätä todennäköisyyttä voidaan tukea esimerkiksi todisteilla polkumyynnin ja vahingon jatkumisesta tai todisteilla siitä, että vahingon poistuminen johtuu kokonaan tai osittain toimenpiteiden olemassaolosta, tai todisteilla siitä, että viejien tilanne tai markkinaolosuhteet ovat sellaiset, että ne osoittavat uuden vahingollisen polkumyöntikäytännön todennäköisyyttä.

Tämän kohdan mukaisesti suoritettujen tutkimusten yhteydessä viejillä, tuojilla, viejämaiden edustajilla ja unionin tuottajilla on mahdollisuus täydentää tarkastelupyynnössä esitettyjä väitteitä, ottaa kantaa niihin tai kumota ne, ja päätelmissä otetaan huomioon kaikki olennaiset ja asianmukaisesti asiakirjoilla osoitetut todisteet, jotka liittyvät kysymykseen siitä, jatkuisivatko polkumyönti ja vahinko toimenpiteiden päättymisen vuoksi tai toistuisivatko ne tästä syystä.

Toimenpiteen voimassaolon tulevasta päättymisestä julkaistaan ilmoitus *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* asianmukaisena päivänä tämän kohdan mukaisten toimenpiteiden soveltamisajanjakson viimeisen vuoden kuluessa. Ilmoituksen jälkeen unionin tuottajat voivat esittää tarkastelupyynnön toisen alakohdan mukaisesti viimeistään kolme kuukautta ennen viisivuotijakson loppua. Lisäksi on julkaistava ilmoitus tämän kohdan mukaisten toimenpiteiden voimassaolon tosiasiallisesta päättymisestä.

3. Tarvetta toimenpiteiden jatkamiseen voidaan tarkastella, jos se on perusteltua, komission tai jäsenvaltion pyynnöstä tai, jos lopullisen toimenpiteen käyttöön ottamisesta on kulunut kohtuullisen pitkä, vähintään vuoden mittainen aika, viejän, tuojan tai unionin tuottajien pyynnöstä, johon sisältyy riittävästi todisteita välivaiheen tarkastelun välttämättömyydestä.

Välivaiheen tarkastelu suoritetaan, jos pyyntöön sisältyy riittävästi todisteita siitä, että toimenpiteen jatkaminen ei enää ole tarpeen polkumyynnin vastapainoksi ja/tai että vahingon jatkuminen tai toistuminen olisi epätodennäköistä, jos toimenpide kumottaisiin tai jos sitä muutettaisiin, tai että olemassa oleva toimenpide ei ole tai ei enää ole riittävä vahinkoa aiheuttaneen polkumyynnin vastapainoksi.

Tämän kohdan mukaisesti suoritettujen tutkimusten yhteydessä komissio voi muun muassa tutkia, ovatko polkumyymiä ja vahinkoa koskevat olosuhteet huomattavasti muuttuneet tai ovatko olemassa olevat toimenpiteet poistaneet aiemmin 3 artiklan nojalla vahvistetun vahingon. Lopullisessa määräyksessä otetaan tässä suhteessa huomioon kaikki olennaiset ja asiakirjoilla osoitetut todisteet.

4. Tarkastelu tehdään myös yksittäisten polkumyymimarginaalien määrittämiseksi kyseisen viejamaan uusien viejien osalta, jotka eivät vieneet tuotetta sen tutkimusajanjakson aikana, johon toimenpiteet perustuvat.

Tarkastelu suoritetaan, jos uusi viejä tai tuottaja voi osoittaa, ettei se ole etuyhteydessä viejamaan viejiin tai tuottajiin, joiden tuotteeseen on kohdistettu polkumyymintimenpiteitä, ja jos uusi viejä tai tuottaja on tosiasiallisesti harjoittanut vientiä unioniin tutkimusajanjakson jälkeen tai jos se voi osoittaa, että sillä on peruuttamaton sopimusvelvoite suuren tuotemäärän viennistä unioniin.

Nopeutettu uuden viejän tarkastelu aloitetaan, kun unionin tuottajille on annettu tilaisuus esittää huomautuksensa. Komission asetuksella tarkastelun aloittamisesta kumotaan uuden viejän osalta voimassa oleva tulli muuttamalla asetusta, jolla kyseinen tulli on otettu käyttöön, ja säätämällä siitä, että tuonti on kirjattava 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti, jotta siinä tapauksessa, että tarkastelussa päädyttäisiin määrittämään polkumyymintä kyseisen viejän osalta, polkumyymintullit voitaisiin kantaa taannehtivasti tarkastelun aloittamispäivästä.

Tämän kohdan säännöksiä ei sovelleta, jos tullit on otettu käyttöön 9 artiklan 6 kohdan mukaisesti.

5. Tämän asetuksen asianmukaisia säännöksiä, jotka koskevat menettelyjä ja tutkimuksen suorittamista, lukuun ottamatta niitä, jotka koskevat määräaikoja, sovelletaan kaikkiin 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti suoritettaviin tarkasteluihin.

Tarkastelut, jotka suoritetaan 2 ja 3 kohdan mukaisesti, on suoritettava nopeasti ja saatettava tavallisesti päätökseen 12 kuukauden kuluessa tarkastelun vireillepanopäivästä. Nämä 2 ja 3 kohdan mukaisesti suoritettavat tarkastelut on joka tapauksessa aina saatettava päätökseen 15 kuukauden kuluessa vireillepanosta.

Tarkastelut, jotka suoritetaan 4 kohdan mukaisesti, on aina saatettava päätökseen yhdeksän kuukauden kuluessa vireillepanopäivästä.

Jos 2 kohdan mukaisesti suoritettava tarkastelu pannaan vireille samaan aikaan kun samassa menettelyssä on vireillä 3 kohdan mukainen tarkastelu, kyseinen 3 kohdan mukainen tarkastelu on saatettava päätökseen samassa määräajassa kuin 2 kohdan mukainen tarkastelu.

Jos tutkimusta ei ole saatettu päätökseen toisessa, kolmannessa ja neljännessä alakohdassa tarkoitetuissa määräajoissa:

- toimenpiteiden voimassaolo päättyy, kun kyse on 2 kohdan mukaisista tutkimuksista,
- toimenpiteiden voimassaolo päättyy, kun 2 ja 3 kohdan mukaiset tutkimukset on suoritettu rinnakkain, jos joko 2 kohdan nojalla suoritettava tutkimus on aloitettu samanaikaisesti kuin 3 kohdan nojalla suoritettava tarkastelu on samassa menettelyssä vireillä tai tällaiset tarkastelut on aloitettu samanaikaisesti, tai
- toimenpiteet pysyvät muuttumattomina, kun kyse on 3 ja 4 kohdan mukaisista tutkimuksista.

Toimenpiteiden voimassaolon tosiasiallisesta päättymisestä tai niiden voimassa pitämisestä tämän kohdan mukaisesti julkaistaan ilmoitus *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

6. Komissio panee vireille tämän artiklan mukaiset tarkastelut. Komissio päättää tämän artiklan 2 kohdan mukaisten tarkastelujen vireillepanosta 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen. Lisäksi komissio antaa tietoja jäsenvaltioille heti, kun jokin toimija tai jäsenvaltio on esittänyt pyynnön, jossa perustellaan tämän artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisen tarkastelun vireillepano, ja komissio on saattanut päätökseen sen analysoinnin, tai heti, kun komissio on itse määrittänyt, että tarvetta toimenpiteiden jatkamiseen olisi tarkasteltava uudelleen.

Jos se on tarkastelun mukaan perusteltua, toimenpiteet kumotaan tai pidetään voimassa tämän artiklan 2 kohdan perusteella taikka ne kumotaan tai pidetään voimassa tai niitä muutetaan tämän artiklan 3 ja 4 kohdan perusteella 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Jos toimenpiteet kumotaan yksittäisten viejien mutta ei koko maan osalta, menettelyä sovelletaan kyseisiin viejiin ja ne voivat ilman eri toimenpiteitä olla uuden tutkimuksen kohteena tämän artiklan mukaisesti kyseisen maan osalta tehtävissä myöhemmissä tarkasteluissa.

7. Jos 3 kohdan mukainen toimenpiteiden tarkastelu on meneillään 2 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltamisjakson lopussa, tämä tarkastelu kattaa myös 2 kohdassa tarkoitettuja olosuhteita.

8. Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, tuoja voi pyytää kannettujen tullien palautusta, jos osoitetaan, että polkumyymintimarginaali, jonka perusteella tullit maksettiin, on poistettu tai alennettu voimassa olevaan tulliin nähden.

Pyytäessään polkumyymintullin palautusta tuojan on toimitettava hakemus komissiolle. Hakemus toimitetaan sen jäsenvaltion välityksellä, jonka alueella tuotteet luovutettiin vapaaseen liikkeeseen, kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun toimivaltaiset viranomaiset asianmukaisesti vahvistivat kannettavien lopullisten tullien määrän, tai siitä, kun väliaikaisten tullien vakuutena olevien määrien kantamista koskeva lopullinen päätös tehtiin. Jäsenvaltioiden on toimitettava hakemus viipymättä komissiolle.

Palautushakemuksessa katsotaan olevan asianmukaisesti todisteita ainoastaan, jos se sisältää täsmälliset tiedot palautettavaksi pyydettyjen polkumyymintullien määrästä ja jos siihen on liitetty tämän määrän laskemista ja maksamista koskevat tulliasiakirjat. Lisäksi sen on sisällettävä edustavalta ajanjaksolta todisteet normaaliarvoista ja vientihinnoista unioniin sen viejän tai tuottajan osalta, johon tulleja sovelletaan. Jos tuoja ei ole etuyhteydessä kyseessä olevaan viejään tai tuottajaan ja jos kyseistä tietoa ei ole välittömästi saatavilla tai jos viejä tai tuottaja kieltäytyy antamasta sitä tuojalle, hakemukseen on sisällyttävä viejän tai tuottajan selvitys, jossa vahvistetaan, että polkumyymintimarginaalia on tämän artiklan mukaisesti alennettu tai se on poistettu ja että komissiolle toimitetaan olennaiset todisteet. Jos viejä tai tuottaja ei toimita todisteita kohtuullisessa määräajassa, hakemus hylätään.

Komissio päättää, onko hakemus syytä hyväksyä ja miltä osin, tai komissio voi päättää milloin tahansa panna vireille välivaiheen tarkastelun; tällaiseen tarkasteluun sovellettavien säännösten mukaisesti tehdyssä tarkastelussa ilmeneviä tietoja ja päätelmiä käytetään sen määrittämiseksi, onko palautus oikeutettu ja missä määrin. Komissio antaa tietoja jäsenvaltioille saatettuaan hakemuksen analysoinnin päätökseen.

Tullien palautukset on tavallisesti suoritettava 12 kuukauden kuluessa ja joka tapauksessa enintään 18 kuukautta sen jälkeen, kun polkumyymintullin alaisen tuotteen tuoja on esittänyt palautushakemuksen asianmukaisin todistein varustettuna.

Jäsenvaltioiden on tavallisesti suoritettava hyväksytty palautus 90 päivän kuluessa komission päätöksestä.

9. Sillä edellytyksellä, että olosuhteet eivät ole muuttuneet, komissio soveltaa kaikissa tämän artiklan mukaisten tarkastelu- tai palautusmenettelyjen yhteydessä tehdyissä tutkimuksissa samaa menetelmää kuin tullin käyttöön ottamiseen johtaneessa tutkimuksessa 2 artikla ja erityisesti sen 11 ja 12 kohta sekä 17 artikla huomioon ottaen.

10. Tämän artiklan mukaisesti tehdyissä tutkimuksissa komissio tarkastelee vientihintojen luotettavuutta 2 artiklan mukaisesti. Jos vientihinta kuitenkin päätetään muodostaa 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti, komissio laskee sen vähentämättä maksettujen polkumyymintullien määrää, jos esitetään ratkaisevat todisteet, joiden mukaan tulli siirretään asianmukaisesti jälleenmyyntihintoihin ja myöhempiin myyntihintoihin unionissa.

12 artikla

Absorptio

1. Jos unionin tuotannonala tai muu asianomainen osapuoli esittää – yleensä kahden vuoden kuluessa toimenpiteiden voimaantulosta – riittäviä tietoja siitä, että vientihinnat ovat alkuperäisen tutkimusajanjakson jälkeen ja joko ennen toimenpiteiden käyttöönottoa tai sen jälkeen laskeneet tai että kyseisen unioniin tuodun tuotteen jälleenmyyntihinnat tai myöhemmät myyntihinnat eivät ole muuttuneet tai eivät ole muuttuneet riittävästi, komissio voi panna tutkimuksen uudelleen vireille sen tarkastelemiseksi, onko toimenpiteellä ollut vaikutusta edellä mainittuihin hintoihin. Komissio antaa tietoja jäsenvaltioille heti, kun jokin asianomainen osapuoli on esittänyt riittävät tiedot, joilla perustellaan tutkimuksen vireille paneminen uudelleen, ja komissio on saattanut päätökseen niiden analysoinnin.

Tutkimus voidaan ensimmäisessä alakohdassa mainituin edellytyksin panna uudelleen vireille myös komission aloitteesta tai jäsenvaltion pyynnöstä.

2. Tämän artiklan mukaisen uuden tutkimuksen yhteydessä viejille, tuojille ja unionin tuottajille on annettava mahdollisuus selvittää tilannetta jälleenmyyntihintojen ja myöhempien myyntihintojen osalta. Jos päätellään, että toimenpiteen olisi pitänyt johtaa näiden hintojen muuttumiseen 3 artiklan mukaisesti aiemmin vahvistetun vahingon poistamiseksi, vientihintoja on arvioitava uudelleen 2 artiklan mukaisesti ja polkumyynnimarginaalit on laskettava uudelleen näiden uudelleen arvioitujen vientihintojen huomioon ottamiseksi. Jos katsotaan, että 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut edellytykset täyttyvät alkuperäisen tutkimusajanjakson jälkeen ja joko ennen toimenpiteiden käyttöönottoa tai sen jälkeen tapahtuneen vientihintojen laskun vuoksi, polkumyynnimarginaalit voidaan laskea uudelleen tämän vientihintojen laskun huomioon ottamiseksi.

3. Jos tämän artiklan mukaisesti tehdyssä uudessa tutkimuksessa ilmenee polkumyynnin lisääntymistä, komissio voi muuttaa voimassa olevia toimenpiteitä vientihintoja koskevien uusien havaintojen perusteella 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Tämän artiklan mukaisesti käyttöön otetun polkumyynitullin määrä saa olla enintään kaksinkertainen alun perin käyttöön otetun tullin määrään verrattuna.

4. Kaikkiin tämän artiklan mukaisesti suoritettaviin uusiin tutkimuksiin sovelletaan 5 ja 6 artiklan asiaankuuluvia säännöksiä kuitenkin niin, että kyseessä oleva uusi tutkimus on suoritettava nopeasti ja se on tavallisesti saatettava päätökseen kuuden kuukauden kuluessa vireillepanopäivästä. Nämä uudet tutkimukset on joka tapauksessa aina saatettava päätökseen yhdeksän kuukauden kuluessa vireillepanosta.

Jos uutta tutkimusta ei ole saatettu päätökseen ensimmäisessä alakohdassa täsmennetyissä määräajoissa, toimenpiteet pysyvät muuttumattomina. Toimenpiteiden voimassa pitämisestä tämän kohdan mukaisesti julkaistaan ilmoitus *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

5. Normaaliarvon väitetyt muutokset otetaan tämän artiklan nojalla huomioon ainoastaan, jos täydelliset tiedot tarkistetuista normaaliarvoista asianmukaisin todistein varustettuina toimitetaan komissiolle määräajassa, joka on esitetty tutkimuksen vireillepanoilmoituksessa. Jos tutkimukseen sisältyy normaaliarvojen uudelleentutkinta, tuonnin kirjaaminen voidaan tehdä pakolliseksi 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti uuden tutkimuksen tulosta odotettaessa.

13 artikla

Kiertäminen

1. Jos voimassa olevia toimenpiteitä kierretään, tämän asetuksen perusteella käyttöön otetut polkumyynitullit voidaan laajentaa koskemaan samankaltaisen tuotteen tai siihen verrattuna vähäisiä muutoksia sisältävän tuotteen tuontia kolmannesta maasta, kyseisen vähäisiä muutoksia sisältävän samankaltaisen tuotteen tuontia toimenpiteiden kohteena olevasta maasta tai näiden tuotteiden osien tuontia.

Jos voimassa olevia toimenpiteitä kierretään, polkumyynitullit, jotka vastaavat enintään 9 artiklan 5 kohdan mukaisesti käyttöön otettua jäännöspolkumyynitullia, voidaan laajentaa koskemaan sellaisista toimenpiteiden kohteena olevien maiden yrityksistä peräisin olevaa tuontia, joiden tuotteisiin sovelletaan yksilöllistä tullia.

Kiertäminen määritellään kolmansien maiden ja unionin tai toimenpiteiden kohteena olevan maan yksittäisten yritysten ja unionin välisen kaupan rakenteen muutokseksi, joka johtuu käytännöstä, menettelystä tai toiminnasta, jolla ei ole riittävästi perusteita tai jolla ei ole muuta taloudellista perustetta kuin tullin käyttöön ottaminen, ja kun lisäksi on olemassa näyttöä vahingosta tai siitä, että tullin korjaavat vaikutukset vaarantuvat samankaltaisen tuotteen hintojen ja/tai määrien osalta, ja näyttöä polkumyynnistä verrattuna samankaltaisen tuotteen aikaisemmin määritettyihin normaali-arvoihin, tarvittaessa 2 artiklan säännösten mukaisesti.

Kolmannessa alakohdassa tarkoitettu käytäntö, menettely tai toiminta käsittää muun muassa:

- a) tarkasteltavana olevan tuotteen vähäisen muuttamisen tavalla, joka johtaa sen luokitteluun tullikoodeihin, joihin ei tavallisesti sovelleta toimenpiteitä, edellyttäen kuitenkin, että tuotteen perusomaisuudet eivät ole muuttuneet;
- b) toimenpiteiden kohteena olevan tuotteen lähettämisen kolmansien maiden kautta;
- c) viejien tai tuottajien toimenpiteiden kohteena olevassa maassa toteuttamat toimet myyntinsä rakenteiden ja kanavien uudelleen järjestämiseksi siten, että niiden tuotteet viedään lopulta unioniin sellaisten tuottajien kautta, joiden tuotteisiin sovelletaan alempaa yksilöllistä tullia kuin kyseisten valmistajien tuotteisiin;
- d) edellä 2 kohdassa esitetyin edellytyksin tapahtuvan osien kokoonpanon unionissa tai kolmannessa maassa.

2. Kokoonpanotoiminnan unionissa tai kolmannessa maassa katsotaan olevan voimassa olevien toimenpiteiden kiertämistä, jos:

- a) toiminta on alkanut tai huomattavasti lisääntynyt polkumyynnitutkimuksen vireillepanosta alkaen tai juuri ennen sitä ja jos kyseessä olevat osat tulevat maasta, johon sovelletaan toimenpiteitä; ja
- b) osat muodostavat vähintään 60 prosenttia kokoonpantavan tuotteen osien kokonaisarvosta; kiertämistä ei missään tapauksessa katsota tapahtuvan, jos kokoonpanossa tai valmistuksessa käytettävien osien arvonlisäys on enemmän kuin 25 prosenttia valmistuskustannuksista; ja
- c) tullin korjaavat vaikutukset kumoutuvat samankaltaisen kokoonpannun tuotteen hintojen ja/tai määrien osalta, ja jos on todisteita polkumyynnistä verrattuna samankaltaisten tuotteiden aikaisemmin määritettyihin normaaliarvoihin.

3. Tutkimus pannaan vireille tämän artiklan mukaisesti komission aloitteesta tai jäsenvaltion tai minkä tahansa asianomaisen osapuolen pyynnöstä, jos on olemassa riittävä näyttö 1 kohdassa luetelluista tekijöistä. Tutkimus pannaan vireille komission asetuksella, jolla voidaan myös velvoittaa tulliviranomaiset saattamaan tuonnin kirjaaminen pakolliseksi 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti tai vaatimaan vakuuksia. Komissio antaa tietoja jäsenvaltioille heti, kun jokin asianomainen osapuoli tai jäsenvaltio on esittänyt pyynnön, jossa perustellaan tutkimuksen vireillepano, ja komissio on saattanut päätökseen sen analysoinnin tai kun komissio on itse määrittänyt, että tutkimuksen vireillepanoon on tarvetta.

Tutkimukset suorittaa komissio. Tulliviranomaiset voivat avustaa komissiota, ja tutkimus on päätettävä yhdeksän kuukauden kuluessa.

Jos lopullisesti vahvistettujen tosiseikkojen mukaan on perusteltua laajentaa toimenpiteiden soveltamisalaa, komissio päättää asiasta 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Toimenpiteiden laajentaminen tulee voimaan siitä päivästä alkaen, jolloin kirjaaminen tehtiin pakolliseksi 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti tai jolloin vakuudet vaadittiin. Tämän asetuksen asiaa koskevia, tutkimusten vireillepanoa ja suorittamista sääteleviä menettelysäännöksiä sovelletaan tämän artiklan nojalla.

4. Tuontia ei kirjata 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti eikä siihen sovelleta toimenpiteitä, jos niillä kauppaa käyvät yritykset on vapautettu tulleista.

Asianmukaiseen näyttöön nojautuvat vapautuksia koskevat pyynnöt on esitettävä tutkimuksen vireillepanosta annetussa komission asetuksessa vahvistetussa määräajassa.

Jos kiertämiskäytäntöä, -menettelyä tai -toimintaa harjoitetaan unionin ulkopuolella, vapautus voidaan myöntää niille tarkasteltavana olevan tuotteen tuottajille, jotka voivat osoittaa, etteivät ne ole etuyhteydessä yhteenkään toimenpiteiden kohteena olevaan tuottajaan ja joiden osalta todetaan, etteivät ne ole osallisina tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa määritellyissä kiertämiskäytännöissä.

Jos kiertämiskäytäntöä, -menettelyä tai -toimintaa harjoitetaan unionissa, vapautus voidaan myöntää tuojille, jotka voivat osoittaa, etteivät ne ole etuyhteydessä toimenpiteiden kohteena oleviin tuottajiin.

Kyseiset vapautukset myönnetään komission päätöksellä, ja ne ovat voimassa kyseisessä päätöksessä vahvistetun ajan ja siinä vahvistetuin edellytyksin. Komissio toimittaa jäsenvaltioille tietoja saatettuaan analysointinsa päätökseen.

Jos 11 artiklan 4 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, vapautus voidaan myöntää myös toimenpiteiden soveltamisalan laajentamiseen johtaneen tutkimuksen päättämisen jälkeen.

Jos toimenpiteiden soveltamisalan laajentamisesta on kulunut vähintään yksi vuosi ja jos vapautusta hakevien tai mahdollisesti hakevien osapuolten määrä on merkittävä, komissio voi päättää panna vireille laajennettuja toimenpiteitä koskevan tarkastelun. Tällainen tarkastelu suoritetaan noudattaen 11 artiklan 5 kohdan säännöksiä sellaisina kuin niitä sovelletaan 11 artiklan 3 kohdan mukaisiin tarkasteluihin.

5. Mikään tämän artiklan säännös ei ole esteenä tulleja koskevien voimassa olevien säännösten tavanomaiselle soveltamiselle.

14 artikla

Yleiset säännökset

1. Väliaikaiset tai lopulliset polkumyynnit otetaan käyttöön asetuksella, ja jäsenvaltiot kantavat ne muodon, määrän ja muiden tekijöiden perusteella, jotka vahvistetaan asetuksessa, jolla ne otetaan käyttöön. Lisäksi nämä tullit kannetaan riippumatta tuontia tavallisesti koskevista tulleista, veroista ja muista maksuista.

Mihinkään tuotteeseen ei voida samanaikaisesti soveltaa sekä polkumyynni- että tasoitustulleja polkumyynnistä tai vientituen myöntämisestä aiheutuneen saman tilanteen korjaamiseksi.

2. Asetukset, joilla otetaan käyttöön väliaikaiset tai lopulliset polkumyynnit, ja asetukset tai päätökset, joilla sitoumukset hyväksytään tai tutkinta tai menettely päätetään, julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Näissä asetuksissa tai päätöksissä on mainittava erityisesti, luottamuksellisten tietojen suojaamisen tarve huomioon ottaen, viejien nimet, jos mahdollista, tai kyseessä olevien maiden nimet, kuvaus tuotteesta ja yhteenveto polkumyynnin ja vahingon määrittäystä koskevista olennaisista tosiasioista ja huomioista. Tiedossa oleville asianomaisille osapuolille lähetetään jäljennös asetuksesta tai päätöksestä. Tämän kohdan säännöksiä sovelletaan tarkasteluihin soveltuvin osin.

3. Erityissäännökset koskien erityisesti alkuperän käsitteen yleistä määrittelyä, sellaisena kuin siitä säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 952/2013 ⁽¹⁾, voidaan hyväksyä tämän asetuksen mukaisesti.

4. Tämän asetuksen nojalla käyttöön otettuja toimenpiteitä voidaan unionin edun perusteella komission 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen tekemällä päätöksellä olla väliaikaisesti soveltamatta yhdeksän kuukauden ajan. Komissio voi pidentää väliaikaista soveltamatta jättämistä enintään yhden vuoden ajaksi 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

Toimenpiteet voidaan jättää väliaikaisesti soveltamatta vain, jos markkinaolosuhteet ovat väliaikaisesti muuttuneet siten, ettei soveltamatta jättämisestä todennäköisesti aiheutuisi vahinkoa, ja sillä edellytyksellä, että unionin tuotannonalalla on ollut mahdollisuus esittää huomautuksiaan ja nämä huomautukset on otettu huomioon. Toimenpiteitä voidaan milloin tahansa alkaa 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen soveltaa uudelleen, jos niiden soveltamatta jättäminen ei enää ole perusteltua.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 952/2013, annettu 9 päivänä lokakuuta 2013, unionin tullikoodeksista (EUVL L 269, 10.10.2013, s. 1).

5. Komissio voi hyvissä ajoin jäsenvaltioille ilmoitettuaan määrätä tulliviranomaiset toteuttamaan aiheelliset toimenpiteet tuonnin kirjaamiseksi siten, että tätä tuontia vastaan voidaan myöhemmin soveltaa toimenpiteitä kirjaamis-päivästä alkaen. Tuonnin kirjaamisesta voidaan tehdä pakollinen unionin tuotannonalan asianmukaisen näytön avulla perustelemasta pyynnöstä. Kirjaaminen saadaan aikaan asetuksella, jossa määritetään toimenpiteen tarkoitus ja tarvittaessa tulevaisuudessa mahdollisesti maksettaviksi tulevien tullien arvioitu määrä. Tuonnin kirjaamisvelvoitteen kesto ei saa ylittää yhdeksää kuukautta.

6. Jäsenvaltioiden on annettava kuukausittain komissiolle kertomus tutkimuksen tai toimenpiteiden kohteena olevien tuotteiden tuonnista ja tämän asetuksen mukaisesti kannettujen tullien määrästä.

7. Komissio voi pyytää jäsenvaltioita tapauskohtaisesti toimittamaan tietoja, jotka ovat tarpeen, jotta toimenpiteiden soveltamista voitaisiin valvoa tehokkaasti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 6 kohdan soveltamista. Tältä osin sovelletaan 6 artiklan 3 ja 4 kohdan säännöksiä. Kaikkiin jäsenvaltioiden tämän artiklan nojalla toimittamiin tietoihin sovelletaan 19 artiklan 6 kohtaa.

15 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.
3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.
4. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaa yhdessä sen 4 artiklan kanssa.
5. Jos asetuksen (EU) N:o 182/2011 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti noudatetaan kirjallista menettelyä lopullisten toimenpiteiden hyväksymiseksi tämän artiklan 3 kohdan nojalla tai toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevien tarkastelujen vireillepanosta päättämiseksi tämän asetuksen 11 artiklan 6 kohdan nojalla, kyseinen menettely päätetään tuloksettomana, jos puheenjohtaja asettamassaan määräajassa niin päättää tai komitean jäsenten enemmistö, sellaisena kuin se on määriteltynä asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 1 kohdassa, niin vaatii. Jos kirjallista menettelyä noudatetaan sellaisissa muissa tapauksissa, joissa toimenpidettä koskevasta ehdotuksesta on keskusteltu komiteassa, tällainen menettely päätetään tuloksettomana, jos puheenjohtaja asettamassaan määräajassa niin päättää tai komitean jäsenten yksinkertainen enemmistö niin vaatii. Jos kirjallista menettelyä noudatetaan sellaisissa muissa tapauksissa, joissa toimenpidettä koskevasta ehdotuksesta ei ole keskusteltu komiteassa, tällainen menettely päätetään tuloksettomana, jos puheenjohtaja asettamassaan määräajassa niin päättää tai vähintään neljäsosa komitean jäsenistä niin vaatii.
6. Komitea voi käsitellä mitä tahansa komission esille ottamaa tai jäsenvaltion käsiteltäväksi pyytämää asiaa, joka liittyy tämän asetuksen soveltamiseen. Jäsenvaltiot voivat pyytää tietoja ja vaihtaa näkemyksiä komiteassa tai suoraan komission kanssa.

16 artikla

Tarkastuskäynnit

1. Milloin komissio katsoo aiheelliseksi, se voi tehdä tarkastuskäyntejä tutkiakseen tuojien, viejien, kauppiaiden, välittäjien, tuottajien, kaupallisten yhdistysten ja järjestöjen kirjanpidon ja todentaakseen polkumyynnistä ja vahingosta toimitetut tiedot. Jos asianmukaista vastausta ei saada kohtuullisessa ajassa, komissio voi päättää olla tekemättä tarkastuskäyntiä.

2. Tarvittaessa komissio voi suorittaa tutkimuksia kolmansissa maissa sillä edellytyksellä, että asianomaiset yritykset antavat suostumuksensa ja että kyseessä olevan maan julkisen vallan edustajat, joille on virallisesti ilmoitettu asiasta, eivät vastusta tutkimusta. Komission on toimitettava viejään viranomaisille käyntien kohteena olevien yritysten nimet ja osoitteet sekä sovitut päivämäärät välittömästi, kun se on saanut suostumuksen asianomaisilta yrityksiltä.
3. Asianomaisille yrityksille ilmoitetaan tarkastettavien tietojen luonteesta ja muista näiden käyntien aikana toimitettavista tiedoista, mikä ei kuitenkaan estä pyytämästä käyntien aikana tarkempia tietoja, saadut tiedot huomioon ottaen.
4. Edellä olevien 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti tehtävien tutkimusten aikana komissiota avustavat virkamiehet niistä jäsenvaltioista, jotka sitä pyytävät.

17 artikla

Otos

1. Jos valituksen tekijöiden, viejien tai tuojien, tuotetyyppien tai liiketapahtumien määrä on huomattava, tutkimus voidaan rajata kohtuulliseen määrään osapuolia, tuotteita tai liiketapahtumia käyttämällä tilastollisesti edustavia otoksia valinnan tekemisen ajankohtana käytettävissä olevien tietojen perusteella tai tuotannon, myynnin ja viennin suurimpaan edustavaan määrään, joka voi kohtuullisesti olla tutkimuksen kohteena, ottaen huomioon käytettävissä oleva aika.
2. Osapuolten, tuotetyyppien tai liiketapahtumien lopullinen valinta, joka on suoritettu otosta koskevien yleisten säännösten mukaisesti, kuuluu komissiolle, mutta otoksen valinnassa on ensisijaisesti kuultava osapuolia, joita asia koskee, tai otettava huomioon niiden suostumus sillä edellytyksellä, että osapuolet ilmoittautuvat ja toimittavat riittävät tiedot kolmen tutkimuksen vireillepanoa seuraavan viikon kuluessa, jotta voitaisiin valita edustava otos.
3. Jos tutkimus rajataan tämän artiklan mukaisesti, lasketaan kuitenkin yksilöllinen polkumyynnimarginaali kunkin sellaisen viejän tai tuottajan osalta, jota ei alun perin valittu mutta joka esittää tarvittavat tiedot tässä asetuksessa säädettyssä määräajassa, paitsi jos viejiä tai tuottajia on niin paljon, että yksilölliset tarkastelut hankaloittaisivat tehtävää kohtuuttomasti ja estäisivät tutkimuksen loppuun saattamisen hyvissä ajoin.
4. Jos on tehty päätös otoksen käyttämisestä ja jos valitut osapuolet tai tietyt niistä kieltäytyvät yhteistyöstä siten, että tutkimuksen tulokset saattavat huomattavasti vääristyä, voidaan valita uusi otos.

Jos yhteistyöstä edelleen kuitenkin kieltäydytään tai jos ei ole tarpeeksi aikaa uuden otoksen valitsemiseen, sovelletaan 18 artiklan asianmukaisia säännöksiä.

18 artikla

Yhteistyöstä kieltäytyminen

1. Jos asianomainen osapuoli kieltäytyy antamasta tarvittavia tietoja tai ei toimita niitä tässä asetuksessa säädettyssä määräajassa tai merkittäväällä tavalla vaikeuttaa tutkimuksia, alustavat tai lopulliset päätelmät, riippumatta siitä, ovatko ne myönteisiä vai kielteisiä, voidaan tehdä käytettävissä olevien tietojen perusteella.

Jos todetaan, että asianomainen osapuoli on toimittanut vääriä tai harhaanjohtavia tietoja, näitä tietoja ei oteta huomioon ja tällaisten tietojen sijasta voidaan käyttää käytettävissä olevia tietoja.

Asianomaisille osapuolille on ilmoitettava yhteistyöstä kieltäytymisen seurauksista.

2. Vastaamatta jättämistä tietokoneavusteisesti ei pidetä yhteistyöstä kieltäytymisenä sillä edellytyksellä, että asianomainen osapuoli osoittaa, että vastauksen esittäminen vaaditussa muodossa voisi aiheuttaa kohtuuttomasti ylimääräistä vaivaa tai lisäkuluja.

3. Jos asianomaisen osapuolen esittämät tiedot eivät kaikissa suhteissa ole parhaita mahdollisia, niitä ei kuitenkaan saa jättää huomiotta, edellyttäen, että mahdolliset puutteet eivät liikaa hankaloita kohtuullisen oikeiden päätelmien tekemistä, että tiedot toimitetaan hyvissä ajoin, että ne voidaan tarkistaa ja että osapuoli on toiminut parhaan kykynsä mukaan.

4. Jos todisteita tai tietoja ei hyväksytä, ne toimittaneelle osapuolelle on viipymättä ilmoitettava hylkäämisen syyt ja sille on annettava mahdollisuus toimittaa lisäselvitykset asetetussa määräajassa. Jos näitä selvityksiä ei pidetä tyydyttävänä, kyseessä olevien todisteiden tai tietojen hylkäämisen perusteet on toimitettava ja osoitettava julkistetuissa päätelmissä.

5. Jos päätelmät, mukaan lukien normaaliarvoa koskevat päätelmät, perustuvat 1 kohdan säännöksiin, mukaan luettuna valituksessa toimitetut tiedot, tiedot on tarkistettava, jos se on mahdollista ja ottaen huomioon tutkimuksen määräaika, muista käytettävissä olevista riippumattomista lähteistä, kuten julkaistuista hintaluetteloista, virallisista tuontitilastoista ja tulliluetteloista, tai muilta asianomaisilta osapuolilta tutkimuksen aikana saaduista tiedoista.

Näihin tietoihin voivat tarvittaessa kuulua myös maailmanmarkkinoita tai muita edustavia markkinoita koskevat olennaiset tiedot.

6. Jos asianomainen osapuoli ei toimi yhteistyössä tai toimii vain osittain yhteistyössä ja jos olennaisia tietoja ei näin ollen toimiteta, tutkimuksen lopputulos voi olla osapuolelle vähemmän suotuisa kuin se olisi ollut, jos osapuoli olisi toiminut yhteistyössä.

19 artikla

Luottamuksellisuus

1. Viranomaisten on pätevistä syistä käsiteltävä luottamuksellisia kaikkia tietoja, jotka ovat luonteeltaan luottamuksellisia (esimerkiksi sen takia, että tiedon luovuttamisesta olisi merkittävää etua kilpailijalle tai sillä olisi huomattavan epäsuotuisa vaikutus tiedon toimittaneeseen henkilöön tai siihen, jolta hän sai tiedon) tai jotka tutkimuksen kohteena olevat osapuolet ovat toimittaneet luottamuksellisia.

2. Asianomaisten osapuolten, jotka toimittavat luottamuksellisia tietoja, on toimitettava niistä yhteenvedot, jotka eivät ole luottamuksellisia. Näiden yhteenvedojen on oltava riittävän yksityiskohtaisia, jotta luottamuksellisia toimitettujen tietojen olennainen sisältö voidaan kohtuullisesti ymmärtää. Poikkeuksellisissa olosuhteissa kyseiset osapuolet voivat osoittaa, että kyseisistä tiedoista ei voida antaa yhteenvedoa. Tällaisissa poikkeuksellisissa olosuhteissa on esitettävä syyt, miksi yhteenvedoa ei voida toimittaa.

3. Jos katsotaan, että pyyntö käsitellä tietoja luottamuksellisia ei ole perusteltu, ja jos tiedot toimittanut henkilö ei halua, että ne saatetaan julkisiksi, tai ei halua sallia niiden ilmaisemista yleisessä muodossa tai yhteenvedona, kyseiset tiedot voidaan olla ottamatta huomioon, paitsi jos voidaan vakuuttavasti, asianmukaisten lähteiden perusteella osoittaa, että tiedot ovat oikeita. Pyyntöjä luottamuksellisesta käsittelystä ei voi hylätä ilman perusteluita.

4. Tämän artiklan perusteella ei estetä unionin viranomaisia ilmaisemasta yleisiä tietoja eikä varsinkaan sellaisia perusteita, joihin tämän asetuksen nojalla tehdyt päätökset perustuvat, eikä ilmaisemasta todisteita, joita unionin viranomaiset käyttävät tarvittavassa määrin näiden perusteiden selvittämiseksi oikeudenkäynnissä. Tällaisessa ilmaisemisessa on otettava huomioon osapuolten, joita asia koskee, oikeudet edut sen suhteen, että heidän liikesalaisuuksiaan ei paljasteta.

5. Komissio ja jäsenvaltiot tai niiden edustajat eivät saa paljastaa tämän asetuksen mukaisesti saamia tietoja, joita niiden toimittaja on pyytänyt käsittelemään luottamuksellisia, ilman tietojen toimittajan nimenomaista lupaa. Komission ja jäsenvaltioiden välillä vaihdettuja tietoja taikka unionin tai jäsenvaltioiden viranomaisten valmistelemissä sisäisiä asiakirjoja ei saa luovuttaa, paitsi jos niiden luovuttamisesta nimenomaan säädetään tässä asetuksessa.

6. Tämän asetuksen mukaisesti saatuja tietoja saa käyttää ainoastaan siihen tarkoitukseen, jota varten ne on pyydetty.

Tämä säännös ei estä tietyn tutkimuksen yhteydessä saatujen tietojen käyttämistä kyseistä tuotetta koskevien muiden saman menettelyn yhteydessä suoritettavien tutkimusten vireillepanossa.

20 artikla

Ilmoittaminen osapuolille

1. Valituksen tekijät, tuojat ja viejät sekä niitä edustavat järjestöt ja viejamaan edustajat voivat pyytää, että niille ilmoitetaan niiden olennaisten tosiasioiden ja huomioden yksityiskohdista, joiden perusteella väliaikaiset toimenpiteet on otettu käyttöön. Ilmoittamista koskevat pyynnöt on esitettävä kirjallisesti viipymättä väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisen jälkeen, ja ilmoittaminen on tehtävä kirjallisesti niin pian kuin mahdollista.

2. Edellä 1 kohdassa mainitut osapuolet voivat pyytää lopullista ilmoittamista olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella lopullisten toimenpiteiden käyttöön ottamista tai tutkimuksen tai menettelyn päättämistä ilman toimenpiteitä suunnitellaan, ja erityistä huomiota on kiinnitettävä ilmoittamiseen sellaisista tosiasioista ja huomioista, jotka ovat erilaisia kuin väliaikaisten toimenpiteiden yhteydessä käytetyt.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen pyynnöt lopullisesta ilmoittamisesta on osoitettava kirjallisesti komissiolle ja, jos väliaikainen tulli on asetettu, niiden on oltava komissiolla viimeistään kuukausi tämän tullin käyttöönoton julkistamisen jälkeen. Jos väliaikaista tullia ei ole asetettu, osapuolilla on oltava mahdollisuus pyytää lopullista ilmoittamista komission vahvistamassa määräajassa.

4. Lopullinen ilmoittaminen on tehtävä kirjallisesti. Se on tehtävä mahdollisimman nopeasti ottaen huomioon tarve suojata luottamukselliset tiedot ja tavallisesti viimeistään kuukausi ennen 9 artiklassa säädettyjen menettelyjen aloittamista. Jos komissio ei voi ilmoittaa tiettyjä tosiseikkoja tai huomioita sillä hetkellä, ne on ilmoitettava mahdollisimman pian sen jälkeen.

Ilmoittaminen ei ole esteenä komission mahdollisesti myöhemmin tekemälle päätökselle, mutta jos kyseinen päätös perustuu eri tosiseikkoihin ja huomioihin, näistä on ilmoitettava mahdollisimman pian.

5. Lopullisen ilmoittamisen jälkeen tehdyt huomautukset otetaan huomioon ainoastaan, jos ne saadaan määräajassa, jonka komissio vahvistaa kussakin tapauksessa ottaen asianmukaisesti huomioon asian kiireellisyyden mutta joka on vähintään kymmenen päivää. Lyhempi määräaika voidaan vahvistaa, jos on tehtävä täydentävä lopullinen ilmoittaminen.

21 artikla

Unionin etu

1. Jotta voitaisiin määrittää, onko toimenpiteiden toteuttaminen unionin edun mukaista, kaikkia etuja olisi arvioitava kokonaisuutena, mukaan lukien kotimaisen tuotannonalan sekä käyttäjien ja kuluttajien edut. Tällainen tämän artiklan mukainen määrittäminen voidaan tehdä ainoastaan, jos kaikilla osapuolilla on ollut tilaisuus esittää näkökantansa 2 kohdan mukaisesti. Tässä tarkastelussa kiinnitetään erityistä huomiota tarpeeseen poistaa vahingollisen polkumyynnin vinouttavat vaikutukset ja palauttaa tehokas kilpailu. Polkumyynnin ja vahingon perusteella vahvistettuja toimenpiteitä ei voida soveltaa, jos viranomaiset kaikki toimitettavat tiedot huomioon ottaen voivat selkeästi päätellä, että näiden toimenpiteiden soveltaminen ei ole unionin edun mukaista.

2. Jotta viranomaisilla olisi luotettava perusta kaikkien näkökantojen ja tietojen huomioon ottamiseksi, kun ne päättävät, onko toimenpiteiden käyttöön ottaminen unionin etujen mukaista, valituksen tekijät, tuojat ja niitä edustavat yhdistykset ja käyttäjiä ja kuluttajia edustavat järjestöt voivat ilmoittautua ja toimittaa tiedot komissiolle polkumyynnin tutkimuksen vireillepanoilmoituksessa vahvistetussa määräajassa. Nämä tiedot tai asianmukaiset yhteenvedot niistä toimitetaan muille tässä artiklassa mainituille osapuolille, joilla on oikeus vastata niihin.

3. Edellä olevan 2 kohdan mukaisesti toimineet osapuolet voivat pyytää tulla kuulluiksi. Pyyntö hyväksytään, jos ne esitetään 2 kohdassa vahvistetussa määräajassa ja jos niissä mainitaan unionin edun osalta erityiset syyt osapuolten kuulemiseen.

4. Edellä olevan 2 kohdan mukaisesti toimineet osapuolet voivat esittää huomautuksia väliaikaisten tullien soveltamisesta. Jotta nämä huomautukset otettaisiin huomioon, ne on saatava 25 päivän kuluessa toimenpiteiden soveltamispäivästä, ja ne tai niistä tehdyt asianmukaiset tiivistelmät on asetettava muiden osapuolten saataville, joilla on oikeus vastata niihin.

5. Komissio tarkastelee kaikkia sille asianmukaisesti toimitettuja tietoja ja päättää, missä määrin ne ovat edustavia; tämän tarkastelun tulokset sekä lausunto näiden tietojen perusteltavuudesta toimitetaan 15 artiklassa tarkoitettulle komitealle osana 9 artiklan nojalla toimitettua ehdotusta toimenpiteeksi. Komission on otettava huomioon komiteassa esitetyt näkökannat asetuksessa (EU) N:o 182/2011 säädettyjen edellytysten mukaisesti.

6. Edellä olevan 2 kohdan mukaisesti toimineet osapuolet voivat pyytää, että niille tiedotetaan tosiasioista ja huomioista, joihin lopulliset päätökset todennäköisesti perustuvat. Nämä tiedot toimitetaan mahdollisimman suuressa laajuudessa, sanotun kuitenkin rajoittamatta komission minkä tahansa myöhemmin tekemän päätöksen soveltamista.

7. Tiedot otetaan huomioon ainoastaan, jos niiden pätevydestä on olemassa tosiasiallisia todisteita.

22 artikla

Loppusäännökset

Tämä asetus ei estä soveltamista

- a) sellaisia erityissääntöjä, jotka on vahvistettu unionin ja kolmansien maiden välisissä sopimuksissa;
- b) unionin asetuksia maatalouden alalla eikä neuvoston asetuksia (EY) N:o 1667/2006 ⁽¹⁾, (EY) N:o 614/2009 ⁽²⁾ ja (EY) N:o 1216/2009 ⁽³⁾. Tätä asetusta sovelletaan täydentävästi näihin asetuksiin nähden sekä poiketen kaikista niiden säännöksistä, jotka estävät polkumyynnitullien soveltamisen;
- c) erityistoimenpiteitä, jolleivät nämä ole tullitariffeja ja kauppaa koskevan vuoden 1994 yleissopimuksen mukaisten velvoitteiden vastaisia.

23 artikla

Kertomus

1. Komissio esittää vuosittain Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta ja täytäntöönpanosta ottaen asianmukaisesti huomioon 19 artiklassa tarkoitettujen luottamuksellisten tietojen suojan. Kertomuksessa annetaan tietoa väliaikaisten ja lopullisten toimenpiteiden soveltamisesta, tutkimusten päättämisestä ilman toimenpiteitä, uudelleentutkinnasta, tarkasteluista ja tarkastuskäynneistä sekä niiden eri elinten toiminnasta, jotka vastaavat tämän asetuksen täytäntöönpanon valvonnasta ja tästä asetuksesta seuraavien velvoitteiden täyttämisen valvonnasta.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1667/2006, annettu 7 päivänä marraskuuta 2006, glukoosista ja laktoosista (EUVL L 312, 11.11.2006, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 614/2009, annettu 7 päivänä heinäkuuta 2009, muna-albumiinin ja maitoalbumiinin yhteisestä kauppajärjestelmästä (EUVL L 181, 14.7.2009, s. 8).

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1216/2009, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, tiettyihin maataloustuotteiden valmistuksessa tuotettuihin tavaroihin sovellettavasta kauppajärjestelmästä (EUVL L 328, 15.12.2009, s. 10).

2. Euroopan parlamentti voi kuukauden kuluessa komission kertomuksen esittämisestä kutsua komission asiasta vastaavan valiokuntansa erilliseen kokoukseen esittämään kaikki seikat, jotka liittyvät tämän asetuksen täytäntöönpanoon, ja antamaan niitä koskevan selityksen.
3. Komissio julkistaa kertomuksen viimeistään kuuden kuukauden kuluttua sen esittämisestä Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

24 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 1225/2009.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

25 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 8 päivänä kesäkuuta 2016.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. G. KOENDERS

LIITE I

KUMOTTU ASETUS JA LUETTELO SEN MUUTOKSISTA

Neuvoston asetus (EY) N:o 1225/2009

(EUVL L 343, 22.12.2009, s. 51)

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 765/2012

(EUVL L 237, 3.9.2012, s. 1)

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1168/2012

(EUVL L 344, 14.12.2012, s. 1)

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 37/2014

Ainoastaan liitteen 22 kohta

(EUVL L 18, 21.1.2014, s. 1)

LIITE II

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (EY) N:o 1225/2009	Tämä asetus
1–4 artikla	1–4 artikla
5 artiklan 1–9 kohta	5 artiklan 1–9 kohta
5 artiklan 10 kohdan ensimmäinen lause	5 artiklan 10 kohdan ensimmäinen alakohta
5 artiklan 10 kohdan toinen ja kolmas lause	5 artiklan 10 kohdan toinen alakohta
5 artiklan 11 ja 12 kohta	5 artiklan 11 ja 12 kohta
6 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen virke	6 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
6 artiklan 1 kohdan kolmas virke	6 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
6 artiklan 1 kohdan neljäs virke	6 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta
6 artiklan 2 kohta	6 artiklan 2 kohta
6 artiklan 3 kohdan ensimmäinen virke	6 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta
6 artiklan 3 kohdan toinen virke	6 artiklan 3 kohdan toinen alakohta
6 artiklan 3 kohdan kolmas virke	6 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta
6 artiklan 4 kohdan ensimmäinen virke	6 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta
6 artiklan 4 kohdan toinen virke	6 artiklan 4 kohdan toinen alakohta
6 artiklan 4 kohdan kolmas virke	6 artiklan 4 kohdan kolmas alakohta
6 artiklan 5 kohta	6 artiklan 5 kohta
6 artiklan 6 kohdan ensimmäinen virke	6 artiklan 6 kohdan ensimmäinen alakohta
6 artiklan 6 kohdan toinen virke	6 artiklan 6 kohdan toinen alakohta
6 artiklan 6 kohdan kolmas virke	6 artiklan 6 kohdan kolmas alakohta
6 artiklan 6 kohdan neljäs virke	6 artiklan 6 kohdan neljäs alakohta
6 artiklan 7 kohdan ensimmäinen virke	6 artiklan 7 kohdan ensimmäinen alakohta
6 artiklan 7 kohdan toinen virke	6 artiklan 7 kohdan toinen alakohta
6 artiklan 8 ja 9 kohta	6 artiklan 8 ja 9 kohta
7 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke	7 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
7 artiklan 1 kohdan toinen virke	7 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
7 artiklan 2–5 kohta	7 artiklan 2–5 kohta
7 artiklan 7 kohta	7 artiklan 6 kohta
8 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke	8 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
8 artiklan 1 kohdan toinen virke	8 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
8 artiklan 1 kohdan kolmas virke	8 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta
8 artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja toinen virke	8 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
8 artiklan 2 kohdan kolmas ja neljäs virke	8 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
8 artiklan 2 kohdan viides virke	8 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta

Asetus (EY) N:o 1225/2009	Tämä asetetus
8 artiklan 3, 4 ja 5 kohta	8 artiklan 3, 4 ja 5 kohta
8 artiklan 6 kohdan ensimmäinen ja toinen virke	8 artiklan 6 kohdan ensimmäinen alakohta
8 artiklan 6 kohdan kolmas virke	8 artiklan 6 kohdan toinen alakohta
8 artiklan 7 ja 8 kohta	8 artiklan 7 ja 8 kohta
8 artiklan 9 kohdan ensimmäinen alakohta	8 artiklan 9 kohdan ensimmäinen alakohta
8 artiklan 9 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen ja toinen virke	8 artiklan 9 kohdan toinen alakohta
8 artiklan 9 kohdan toisen alakohdan kolmas virke	8 artiklan 9 kohdan kolmas alakohta
8 artiklan 10 kohta	8 artiklan 10 kohta
9 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	9 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
9 artiklan 4 kohdan ensimmäinen virke	9 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta
9 artiklan 4 kohdan toinen virke	9 artiklan 4 kohdan toinen alakohta
9 artiklan 5 kohta	9 artiklan 5 kohta
9 artiklan 6 kohdan ensimmäinen virke	9 artiklan 6 kohdan ensimmäinen alakohta
9 artiklan 6 kohdan toinen virke	9 artiklan 6 kohdan toinen alakohta
9 artiklan 6 kohdan kolmas virke	9 artiklan 6 kohdan kolmas alakohta
10 artiklan 1 kohta	10 artiklan 1 kohta
10 artiklan 2 kohdan ensimmäinen virke	10 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
10 artiklan 2 kohdan toinen ja kolmas virke	10 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
10 artiklan 3 kohta	10 artiklan 3 kohta
10 artiklan 4 kohdan johdantolause	10 artiklan 4 kohdan johdantolause sekä a ja b alakohta
10 artiklan 4 kohdan a alakohta	10 artiklan 4 kohdan c alakohta
10 artiklan 4 kohdan b alakohta	10 artiklan 4 kohdan d alakohta
10 artiklan 5 kohta	10 artiklan 5 kohta
11 artiklan 1–4 kohta	11 artiklan 1–4 kohta
11 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen virke	11 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta
11 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen ja kolmas virke	11 artiklan 5 kohdan toinen alakohta
11 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan neljäs virke	11 artiklan 5 kohdan kolmas alakohta
11 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan viides virke	11 artiklan 5 kohdan neljäs alakohta
11 artiklan 5 kohdan toinen alakohta	11 artiklan 5 kohdan viides alakohta
11 artiklan 5 kohdan kolmas alakohta	11 artiklan 5 kohdan kuudes alakohta
11 artiklan 6 kohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas virke	11 artiklan 6 kohdan ensimmäinen alakohta
11 artiklan 6 kohdan neljäs virke	11 artiklan 6 kohdan toinen alakohta
11 artiklan 6 kohdan viides virke	11 artiklan 6 kohdan kolmas alakohta
11 artiklan 7 kohta	11 artiklan 7 kohta

Asetus (EY) N:o 1225/2009	Tämä asetetus
11 artiklan 8 kohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas alakohta	11 artiklan 8 kohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas alakohta
11 artiklan 8 kohdan neljännen alakohdan ensimmäinen ja toinen virke	11 artiklan 8 kohdan neljäs alakohta
11 artiklan 8 kohdan neljännen alakohdan kolmas virke	11 artiklan 8 kohdan viides alakohta
11 artiklan 8 kohdan neljännen alakohdan neljäs virke	11 artiklan 8 kohdan kuudes alakohta
11 artiklan 9 ja 10 kohta	11 artiklan 9 ja 10 kohta
12 artikla	12 artikla
13 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen virke	13 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
13 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen virke	13 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
13 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan kolmas virke	13 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta
13 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	13 artiklan 1 kohdan neljäs alakohta
13 artiklan 2 ja 3 kohta	13 artiklan 2 ja 3 kohta
13 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen virke	13 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta
13 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen virke	13 artiklan 4 kohdan toinen alakohta
13 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan kolmas virke	13 artiklan 4 kohdan kolmas alakohta
13 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan neljäs virke	13 artiklan 4 kohdan neljäs alakohta
13 artiklan 4 kohdan toinen alakohta	13 artiklan 4 kohdan viides alakohta
13 artiklan 4 kohdan kolmas alakohta	13 artiklan 4 kohdan kuudes alakohta
13 artiklan 4 kohdan neljäs alakohta	13 artiklan 4 kohdan seitsemäs alakohta
13 artiklan 5 kohta	13 artiklan 5 kohta
14 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen virke	14 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
14 artiklan 1 kohdan kolmas virke	14 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
14 artiklan 2 kohdan ensimmäinen virke	14 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
14 artiklan 2 kohdan toinen, kolmas ja neljäs virke	14 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
14 artiklan 3 kohta	14 artiklan 3 kohta
14 artiklan 4 kohdan ensimmäinen ja toinen virke	14 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta
14 artiklan 4 kohdan kolmas ja neljäs virke	14 artiklan 4 kohdan toinen alakohta
14 artiklan 5, 6 ja 7 kohta	14 artiklan 5, 6 ja 7 kohta
15 ja 16 artikla	15 ja 16 artikla
17 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	17 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
17 artiklan 4 kohdan ensimmäinen virke	17 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta
17 artiklan 4 kohdan toinen virke	17 artiklan 4 kohdan toinen alakohta
18 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke	18 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
18 artiklan 1 kohdan toinen virke	18 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
18 artiklan 1 kohdan kolmas virke	18 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta

Asetus (EY) N:o 1225/2009	Tämä asetetus
18 artiklan 2–6 kohta	18 artiklan 2–6 kohta
19 artiklan 1–5 kohta	19 artiklan 1–5 kohta
19 artiklan 6 kohdan ensimmäinen virke	19 artiklan 6 kohdan ensimmäinen alakohta
19 artiklan 6 kohdan toinen virke	19 artiklan 6 kohdan toinen alakohta
20 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	20 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
20 artiklan 4 kohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas virke	20 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta
20 artiklan 4 kohdan neljäs virke	20 artiklan 4 kohdan toinen alakohta
20 artiklan 5 kohta	20 artiklan 5 kohta
21 ja 22 artikla	21 ja 22 artikla
22 a artikla	23 artikla
23 artikla	24 artikla
24 artikla	25 artikla
Liite I	—
Liite II	—
—	Liite I
—	Liite II

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2016/1037,
annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016,
muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta
(kodifikaatio)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 207 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetusta (EY) N:o 597/2009 ⁽³⁾ on muutettu huomattavilta osin ⁽⁴⁾. Mainittu asetus olisi selkeyden ja järjeistämisen takia kodifioitava.
- (2) Maailman kauppajärjestön perustamissopimuksen, jäljempänä 'WTO-sopimus' liitteeseen 1 A sisältyy muun muassa tullitariffeja ja kauppaa koskeva vuoden 1994 yleissopimus, jäljempänä 'GATT 1994 -sopimus', sopimus maataloudesta, sopimus tullitariffeja ja kauppaa koskevan 1994 yleissopimuksen VI artiklan soveltamisesta sekä tukia ja tasoitustulleja koskeva sopimus, jäljempänä 'tukisopimus'.
- (3) Tukisopimuksen sääntöjen asianmukaisen ja avoimen soveltamisen varmistamiseksi kyseisen sopimuksen määräykset olisi saatettava mahdollisimman laajalti osaksi unionin lainsäädäntöä.
- (4) Lisäksi on aiheellista tuoda riittävän yksityiskohtaisesti esille ne ehdot, joiden vallitessa tukea on katsottava annetun, periaatteet, jotka säätelevät tasoitustullin käyttöönottoa (etenkin se, onko tukea myönnetty jollain erityisellä tavalla), ja tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen suuruuden laskemisperusteet.
- (5) Tuen olemassaoloa määritettäessä on tarpeen osoittaa, että julkinen viranomainen tai julkinen elin on tietyn maan alueella myöntänyt rahallista avustusta tai että jonkinlaista tulosuojaa tai hintatukea GATT 1994 -sopimuksen XVI artiklassa tarkoitettussa merkityksessä on annettu ja että vastaanottajana oleva yritys on hyötynyt edusta.
- (6) Tuen vastaanottajalle annettavan edun laskemiseksi tapauksissa, joissa asianomaisessa maassa ei ole markkinoiden vertailuarvoa, vertailuarvo olisi määritettävä tarkistamalla kyseisessä maassa vallitsevat ehdot ja olosuhteet kyseisessä maassa tosiasiallisesti käytettävissä olevien tekijöiden perusteella. Jos tämä ei ole käytännöllistä muun muassa sen vuoksi, että kyseisiä hintoja tai kustannuksia ei ole olemassa tai ne ovat epäluotettavia, sopiva vertailuarvo olisi määritettävä muiden markkinoiden ehtojen ja olosuhteiden mukaisesti.
- (7) On suotavaa vahvistaa selkeät ja yksityiskohtaiset ohjeet niistä tekijöistä, joiden avulla voidaan määrittää, onko tuettu tuonti aiheuttanut tai uhkaako se aiheuttaa merkittävää vahinkoa. Kun pyritään näyttämään, että unionin tuotannonalalle aiheutunut vahinko johtuu kyseessä olevan tuonnin määrästä ja hintatasosta, olisi otettava huomioon muiden tekijöiden vaikutukset ja erityisesti unionissa vallitsevat markkinaolosuhteet.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 10. joulukuuta 2014 (EUVL C 230, 14.7.2015, s. 129).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 10. toukokuuta 2016 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 30. toukokuuta 2016.

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 597/2009, annettu 11 päivänä kesäkuuta 2009, muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta (EUVL L 188, 18.7.2009, s. 93).

⁽⁴⁾ Katso liite V.

- (8) On suotavaa määritellä käsite "unionin tuotannonala" ja säätää, että viejiin etuyhteydessä olevat osapuolet voidaan jättää tämän tuotannonalan ulkopuolelle, ja määritellä käsite "etuyhteys". Lisäksi on tarpeen säätää, että tasoitustulleja koskeva menettely voidaan aloittaa unionin tietyn alueen tuottajien nimissä, sekä vahvistaa tällaisen alueen määrittelyä koskevat ohjeet.
- (9) On tarpeen täsmentää, kuka voi tehdä tasoitustulleja koskevan valituksen, sekä se, missä määrin unionin tuotannonalan olisi tuettava valitusta, sekä täsmentää niitä tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavaa tukea, vahinkoa ja syy-yhteyttä koskevia tietoja, joiden olisi sisällyttävä tällaiseen valitukseen. Olisi myös täsmennettävä valitusten hylkäämistä tai menettelyjen aloittamista koskevia menettelyjä.
- (10) On tarpeen määrittää, millä tavalla asianomaisille osapuolille olisi ilmoitettava viranomaisten vaatimista tiedoista. Asianomaisille osapuolille olisi annettava hyvät mahdollisuudet esittää kaikki asiaan kuuluvat todisteet ja puolustaa etujaan. Lisäksi on suotavaa vahvistaa selkeästi tutkimuksen kuluessa noudatettavat säännöt ja menettelyt ja erityisesti säännöt siitä, miten asianomaisten osapuolten on ilmoitauduttava, esitettävä näkökantansa ja toimitettava tiedot asetetussa määräajassa, jotta ne voitaisiin ottaa huomioon. Olisi myös vahvistettava, millä edellytyksillä asianomainen osapuoli voi saada muiden asianomaisten osapuolten toimittamia tietoja ja esittää huomautuksensa niistä. Jäsenvaltioiden ja komission olisi lisäksi tietojen keräämisessä toimittava yhteistyössä.
- (11) On tarpeen säätää, millä edellytyksillä väliaikaiset tullit voidaan ottaa käyttöön ja millä edellytyksillä väliaikaiset tullit voidaan ottaa käyttöön aikaisintaan 60 päivän kuluttua menettelyn aloittamisesta ja viimeistään yhdeksän kuukauden kuluttua siitä. Komissio voi jokaisessa tapauksessa ottaa kyseiset tullit käyttöön ainoastaan neljäksi kuukaudeksi.
- (12) On tarpeen säätää menettelyistä, joilla voidaan hyväksyä sitoumukset, joilla poistetaan tai tasataan tasoitustullin käyttöönoton mahdollistava tuki sekä vahinko sen sijaan, että otettaisiin käyttöön väliaikaiset tai lopulliset tullit. On myös aiheellista määrittää sitoumusten rikkomisen tai peruuttamisen seuraukset ja säätää, että väliaikaiset tullit voidaan ottaa käyttöön rikkomusta epäiltäessä tai kun lisätutkimus on tarpeen päätelmien täydentämiseksi. Sitoumuksia hyväksyttäessä olisi valvottava, että ehdotetut sitoumukset ja niiden täytäntöönpano eivät johda kilpailunvastaiseen toimintaan.
- (13) On aiheellista sallia sitoumuksen peruuttaminen ja tullin soveltaminen yhdellä säädöksellä. On myös tarpeen varmistaa, että peruuttamista koskeva menettely saatetaan päätökseen tavallisesti kuuden kuukauden ja joka tapauksessa viimeistään yhdeksän kuukauden kuluessa voimassa olevan toimenpiteen moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi.
- (14) On tarpeen säätää, että menettely olisi yleensä päätettävä 12 kuukauden ja joka tapauksessa enintään 13 kuukauden kuluessa tutkimuksen aloittamisesta riippumatta siitä, hyväksytäänkö lopulliset toimenpiteet.
- (15) Tutkimukset tai menettelyt olisi päätettävä, jos tuen määrä on vähäinen (*de minimis*), tai erityisesti silloin, kun tuonti on peräisin kehitysmaasta, jos tuetun tuonnin määrä tai vahinko on merkityksetön, ja on aiheellista määritellä kyseiset tilanteet. Jos toimenpiteet on otettava käyttöön, on tarpeen säätää tutkimuksen päättämisestä ja määrittää, että tullien on oltava tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrää alhaisemmat, jos kyseinen alhaisempi määrä on riittävä vahingon poistamiseksi, minkä lisäksi on tarpeen täsmentää tullien laskentamenetelmä otoksia käytettäessä.
- (16) On tarpeen säätää väliaikaisten tullien taannehtivasta kantamisesta, jos tämä arvioidaan aiheelliseksi, ja määritellä, missä olosuhteissa tulleja voidaan soveltaa taannehtivasti, jotta välttyttäisiin siltä, että sovellettavat lopulliset toimenpiteet menettävät merkityksensä. On myös tarpeen säätää, että tulleja voidaan soveltaa taannehtivasti, jos sitoumuksia rikotaan tai ne peruutetaan.
- (17) On tarpeen säätää, että toimenpiteiden voimassaolo päättyy viiden vuoden kuluttua, ellei uudelleentarkastelussa osoittaudu, että niitä on jatkettava. Kun olosuhteiden muutoksesta on toimitettu riittävät todisteet, on myös tarpeen säätää välivaiheen tarkasteluista tai tutkimuksista sen määrittelemiseksi, onko tasoitustullien palauttaminen perusteltua.
- (18) Vaikka tukisopimukseen ei sisälly määräyksiä tasoitustullien kiertämisestä, tämä kiertäminen on mahdollista samankaltaisella vaikkakaan ei aivan samanlaisella tavalla kuin polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden kohdalla. Sen vuoksi on aiheellista antaa tätä koskevat säännökset tässä asetuksessa.

- (19) On suotavaa täsmentää osapuolet, joilla on oikeus pyytää toimenpiteiden kiertämistä koskevan tutkimuksen vireillepanoa.
- (20) On myös syytä täsmentää käytännöt, joissa on kyse voimassa olevien toimenpiteiden kiertämisestä. Kiertämiskäytäntöjä voi esiintyä joko unionin sisällä tai sen ulkopuolella. Sen vuoksi on tarpeen säätää, että laajennettujen tullien soveltamista koskevia vapautuksia, joita voidaan myöntää tuojille, voidaan myöntää myös viejille silloin, kun tullee sovelletaan unionin ulkopuolella tapahtuvaan kiertämiseen puuttumiseksi.
- (21) Tasoitustoimenpiteiden soveltamatta jättäminen on hyväksyttävä, jos markkinaolosuhteiden tilapäinen muutos tekee niiden voimassa pitämisen väliaikaisesti tarpeettomaksi.
- (22) On tarpeen säätää, että tutkimuksen kohteena oleva tuonti voidaan kirjata tuonniksi siten, että tämän tuonnin vastaisia toimenpiteitä voidaan toteuttaa myöhemmin.
- (23) Toimenpiteiden oikean soveltamisen varmistamiseksi on tarpeen, että jäsenvaltiot valvovat tutkimuksen tai toimenpiteiden kohteena olevien tuotteiden tuontia ja tämän asetuksen mukaisesti kannettujen tullien määrää ja antavat niistä komissiolle kertomuksen. On myös tarpeen säätää, että komissio voi pyytää jäsenvaltioita toimittamaan luottamuksellisuutta koskevia sääntöjä noudattaen tietoja, joita käytetään hintasitoumusten valvontaan sekä voimassa olevien toimenpiteiden vaikuttavuuden todentamiseen.
- (24) On tärkeää säätää tarkastuskäynneistä tasoitustullin käyttöönnoton mahdollistavasta tuesta ja aiheutuneesta vahingosta toimitettujen tietojen todentamiseksi, mutta tällaisten käyntien on oltava sidoksissa kyselyihin saatujen vastausten asianmukaisuuteen.
- (25) Tutkimusten päättämiseksi vahvistetussa määräajassa on erityisen tärkeää käyttää otoksia, jos osapuolten tai kyseessä olevien liiketoimien määrä on suuri.
- (26) On tarpeen säätää, että jos osapuolet eivät toimi yhteistyössä tyydyttävällä tavalla, päätelmien tekemisessä voidaan käyttää muita tietoja ja että nämä tiedot voivat olla näille osapuolille vähemmän edullisia kuin siinä tapauksessa, että ne olisivat toimineet yhteistyössä.
- (27) Luottamuksellisten tietojen käsittelystä olisi annettava säännökset liike- tai valtiosalaisuuksien paljastumisen estämiseksi.
- (28) On välttämätöntä, että niille osapuolille, joilla on siihen oikeus, ilmoitetaan asianmukaisesti keskeisistä tosiasioista ja huomioista ja että ilmoittaminen tapahtuu unionin päätöksentekomenettely huomioon ottaen sellaisessa määräajassa, että osapuolilla on mahdollisuus puolustaa etujaan.
- (29) On perusteltua säätää hallintomenettelystä, jossa voidaan esittää väitteitä siitä, ovatko toimenpiteet unionin ja myös kuluttajien edun mukaisia, määrittää määräajat, joiden kuluessa nämä tiedot on toimitettava, sekä määrittää niiden osapuolten, joita asia koskee, oikeus saada tietoja.
- (30) Tukisopimuksella luotavaksi tarkoitettujen oikeuksien ja velvoitteiden tasapainon säilyttämiseksi on olennaisen tärkeää, että kyseisen sopimuksen sääntöjä sovellettaessa unioni ottaa huomioon tärkeimpien kauppakumppaniensa kyseisille oikeuksille ja velvoitteille antaman tulkinnan, sellaisena kuin se näkyy lainsäädännössä tai vakiintuneessa käytännössä.
- (31) Tämän asetuksen täytäntöönpano edellyttää yhdenmukaisia edellytyksiä väliaikaisten ja lopullisten tullien hyväksymiselle ja tutkimuksen päättämiseksi ilman toimenpiteitä. Komission olisi hyväksyttävä toimenpiteet Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (32) Väliaikaisten toimenpiteiden hyväksymisessä olisi käytettävä neuvoa-antavaa menettelyä, kun otetaan huomioon näiden toimenpiteiden vaikutukset ja niiden looginen järjestys suhteessa lopullisten toimenpiteiden hyväksymiseen. Sitä olisi käytettävä myös sitoumusten hyväksymiseen, toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun aloittamiseen ja aloittamatta jättämiseen, toimenpiteiden soveltamatta jättämiseen, toimenpiteiden soveltamatta jättämisen jatkamiseen ja toimenpiteiden soveltamisen aloittamiseen uudelleen, ottaen huomioon näiden toimenpiteiden vaikutukset lopullisiin toimenpiteisiin verrattuna. Jos toimenpiteiden määräämisen viivästyminen aiheuttaisi vaikeasti korjattavaa vahinkoa, on tarpeen antaa komissiolle mahdollisuus hyväksyä välittömästi sovellettavia väliaikaisia toimenpiteitä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Periaatteet

1. Tasoitustulli voidaan ottaa käyttöön minkä tahansa sellaisen tuen tasaamiseksi, joka on myönnetty välittömästi tai välillisesti minkä tahansa tuotteen valmistukseen, tuotantoon, vientiin tai kuljetukseen, jos tuotteen luovutus vapaaseen liikkeeseen unionissa aiheuttaa vahinkoa.
2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, jos tuotteita ei tuoda suoraan alkuperämaasta vaan ne viedään unioniin välittäjänä toimivan maan kautta, tämän asetuksen säännöksiä sovelletaan kokonaisuudessaan ja tarvittaessa liiketointa tai -toimia pidetään alkuperämaan ja unionin välillä suoritettuina.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa:

- a) tuotetta pidetään tukea saavana, jos se saa 3 ja 4 artiklassa määriteltyä tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavaa tukea. Tukea voi myöntää joko tuotavan tuotteen alkuperämaan julkinen viranomainen tai sen välittäjänä toimivan maan julkinen viranomainen, josta tuote viedään unioniin ja jota kutsutaan tässä asetuksessa 'viejämaaksi';
- b) 'julkisella viranomaisella' tarkoitetaan alkuperä- tai viejämaan alueella toimivaa julkista elintä;
- c) 'samankaltaisella tuotteella' tarkoitetaan tuotetta, joka on identtinen, toisin sanoen kaikissa suhteissa samanlainen kuin tutkittava tuote, tai jos sellaista tuotetta ei ole, muuta tuotetta, joka muistuttaa ominaispiirteiltään tutkittavaa tuotetta, vaikka se ei ole kaikissa suhteissa samanlainen;
- d) 'vahingolla' tarkoitetaan, jollei toisin ilmoiteta, unionin tuotannonalalle aiheutunutta merkittävää vahinkoa, unionin tuotannonalaan kohdistuvaa merkittävän vahingon uhkaa tai merkittävää viivästyä unionin tuotannonalan perustamisessa, ja sitä tulkitaan 8 artiklan säännösten mukaisesti.

3 artikla

Tuen määritelmä

Tuen katsotaan olevan kyseessä, jos:

1. a) alkuperä- tai viejämaan julkiset viranomaiset myöntävät taloudellista tukea, toisin sanoen, jos:
 - i) julkisten viranomaisten käytäntö käsittää varojen (esimerkiksi avustusten, lainojen ja omaan pääomaan tapahtuvien sijoitusten muodossa) suoran siirron tai mahdollisia varojen tai velvoitteiden suorita siirtoja (esimerkiksi lainalle annetun takauksen);

- ii) julkisista tuloista, jotka muuten olisi maksettava, luovutaan tai niitä ei kanneta (esimerkiksi verokannustimet, kuten veroluotot). Tältä osin tukena ei pidetä vientiin menevän tuotteen vapauttamista sellaisista veroista ja maksuista, joita kannetaan samankaltaisesta, kotimaiseen kysyntään tarkoitettuun tuotteesta, eikä sellaisten verojen ja maksujen palauttamista, jos palautettava määrä ei ylitä niistä karttunutta määrää, jos tällainen vapauttaminen on myönnetty liitteiden I, II ja III säännösten mukaisesti;
- iii) julkiset viranomaiset antavat käyttöön muita kuin yleisiin perusrakenteisiin kuuluvia tavaroita tai palveluita tai ostavat tavaroita;
- iv) julkiset viranomaiset
 - suorittavat maksuja rahoitusmekanismiin, tai
 - valtuuttavat tai määräävät yksityisen tahon huolehtimaan yhdestä tai useammasta i, ii ja iii alakohdassa tarkoitettuun tavaramaisesti julkisille viranomaisille kuuluvasta tehtävästä, ja noudatettava käytäntö ei todellisuudessa eroa julkisten viranomaisten tavallisesti noudattamasta käytännöstä;

tai

- b) kyse on tulo- tai hintatuesta missä tahansa GATT 1994 -sopimuksen XVI artiklassa tarkoitettussa merkityksessä; ja

2. sitä kautta annetaan etua.

4 artikla

Tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavat tuet

1. Tuet johtavat tasoitustoimenpiteiden toteuttamiseen ainoastaan, jos ne ovat 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettulla tavalla erityisiä.
2. Sen määrittämiseksi, kohdistuuko tuki erityisesti myöntävän viranomaisen toimivaltaan kuuluvalla alueella sijaitsevaan yritykseen tai tuotannonalaan taikka yritysten tai tuotannonalojen ryhmään, jäljempänä 'tietyt yritykset', sovelletaan seuraavia periaatteita:
 - a) jos tuen myöntävä viranomainen tai lainsäädäntö, jonka perusteella myöntävä viranomainen toimii, rajoittaa mahdollisuuden saada tukea nimenomaisesti tiettyihin yrityksiin, tuki on erityistä;
 - b) jos tuen myöntävä viranomainen tai lainsäädäntö, jonka perusteella myöntävä viranomainen toimii, asettaa oikeuden saada tukea ja tuen määrän riippuvaksi objektiivisista arviointiperusteista tai edellytyksistä, kyse ei ole erityisestä tuesta edellyttäen, että oikeus saada tukea ei vaadi eri toimenpiteitä ja että mainittuja arviointiperusteita ja edellytyksiä noudatetaan tiukasti;
 - c) jos huolimatta siitä, että a ja b alakohdassa esitettyjen periaatteiden soveltamisen perusteella näyttää siltä, että kyseessä ei ole erityinen tuki, on syytä uskoa, että tuki todellisuudessa voi olla erityistä, voidaan ottaa huomioon muita tekijöitä. Nämä tekijät ovat seuraavat: tukiohjelmaa hyödyntää rajoitettu määrä tiettyjä yrityksiä; sitä hyödyntävät pääasiallisesti tietyt yritykset; tukea myönnetään suhteettoman suuressa määrin tietyille yrityksille; tapa, jolla myöntävä viranomainen käyttää harkintavaltaa päätettäessä tuen myöntämisestä. Tässä suhteessa otetaan huomioon erityisesti tiedot siitä, missä määrin tukea koskevia hakemuksia on hylätty tai hyväksytty, ja näiden päätösten perustelut.

Edellä b alakohdassa "objektiivisilla arviointiperusteilla tai edellytyksillä" tarkoitetaan puolueettomia arviointiperusteita tai edellytyksiä, jotka eivät aseta tiettyjä yrityksiä muiden edelle ja jotka ovat luonteeltaan taloudellisia ja joita sovelletaan laajalti, kuten työntekijöiden lukumäärä tai yrityksen koko.

Arviointiperusteet ja edellytykset on määriteltävä selkeästi laissa, asetuksissa tai muissa virallisissa asiakirjoissa siten, että ne voidaan todentaa.

Ensimmäisen alakohdan c alakohtaa sovellettaessa otetaan huomioon, missä laajuudessa taloudellinen toiminta on myöntävän viranomaisen toimialueella hajautunutta, sekä tukiohjelman soveltamisaika.

3. Myöntävän viranomaisen toimivaltaan kuuluvalla määrättyllä maantieteellisellä alueella sijaitseviin tiettyihin yrityksiin rajattu tuki on erityistä. Yleisesti sovellettavan veron määrän asettamista tai muuttamista minkä tahansa sellaisen hallinnon portaan päätöksellä, joka on oikeutettu sen tekemään, ei katsota tässä asetuksessa tarkoitetuksi erityiseksi tueksi.

4. Sen estämättä, mitä 2 ja 3 kohdassa säädetään, katsotaan seuraavat tuet erityisiksi:
- joko oikeudellisesti tai tosiasiallisesti vientituloksesta joko pelkästään tai yhdessä muiden edellytysten kanssa riippuvat tuet, mukaan lukien liitteessä I viitteellisesti luetellut;
 - tuot, jotka yksin tai yhdessä muiden edellytysten kanssa riippuvat kotimaisten tavaroiden käytön suosimisesta suhteessa tuontitavaroihin.

Edellä olevaa a alakohtaa sovellettaessa tukien katsotaan tosiasiallisesti riippuvan vientituloksesta, jos tosiasiat osoittavat, että tuen myöntäminen, ilman että sitä on tehty oikeudellisesti vientituloksesta riippuvaiseksi, on tosiasiaa kytketty todelliseen tai odotettuun vientiin tai vientituloihin. Se, että tukea myönnetään vientiyrityksille, ei yksistään johda tuen katsomiseen vientitueksi tässä säännöksessä tarkoitetussa merkityksessä.

5. Tämän artiklan säännösten perusteella tehtävän erityiseksi määrittämisen on selkeästi perustuttava sitä tukeviin todisteisiin.

5 artikla

Tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrän laskeminen

Tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä lasketaan vastaanottajalle annettavan sen edun mukaan, joka on tutkimusjaksona todettu ja määritetty. Tämä jakso vastaa tavallisesti vastaanottajan viimeisintä tilikautta, mutta se voi olla mikä tahansa muu vähintään kuuden kuukauden jakso, joka edeltää tutkimuksen vireillepanoa ja jonka osalta on käytettävissä luotettavia rahoitusta ja muita asiaa koskevia tietoja.

6 artikla

Tuen vastaanottajalle annettavan edun laskeminen

Tuen vastaanottajalle annettava etu lasketaan seuraavien sääntöjen mukaisesti:

- julkisten viranomaisten tekemää sijoitusta yrityksen omaan pääomaan ei pidetä edun antamisena, ellei investoinnin voida katsoa olevan vastoin alkuperä- ja/tai viejämään alueella olevien yksityisten sijoittajien tavanomaista sijoituskäytäntöä, riskipääomasijoitukset mukaan lukien;
- julkisten viranomaisten myöntämää lainaa ei pidetä edun antamisena, ellei yrityksen julkisilta viranomaisilta saamastaan lainasta maksamien luottokustannusten määrän ja vastaavasta kaupallisesta lainasta, jonka yritys voisi saada markkinoilta, maksamien luottokustannusten määrän välillä ole eroa. Tässä tapauksessa eduksi katsotaan näiden kahden määrän erotus;
- julkisen viranomaisen myöntämää lainatakausta ei pidetä edun antamisena, ellei takauksen saaneen yrityksen julkisten viranomaisten takaamasta lainasta maksamien luottokustannusten määrän ja vastaavasta kaupallisesta lainasta ilman tällaista takausta maksamien luottokustannusten määrän välillä ole eroa. Tässä tapauksessa eduksi katsotaan näiden kahden määrän erotus korjattuna palkkioissa olevilla mahdollisilla eroilla;
- tavaroiden tai palvelujen toimittamista tai tavaroiden ostamista julkisten viranomaisten toimesta ei pidetä edun antamisena, ellei tavaroita tai palveluja toimiteta riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan tai tavaroita osteta yli riittävänä pidettävää vastiketta vastaan. Vastikkeen riittävyys on määritettävä suhteessa kyseisen tavaroiden tai palvelun markkinoilla vallitseviin olosuhteisiin maassa, jossa toimitus tai ostaminen tapahtuu, hinta, laatu, saatavuus, markkinoitavuus, kuljetus ja muut osto- tai myyntiehdot mukaan lukien.

Jos kyseisen tavarán tai palvelun osalta maassa, jossa se toimitetaan tai ostetaan, ei ole vallitsevia markkinaehtoja tai -olosuhteita, joita voidaan käyttää sopivina vertailuarvoina, sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- i) asianomaisessa maassa vallitsevia ehtoja ja olosuhteita tarkistetaan tosiasiallisten kustannusten, hintojen ja muiden kyseisessä maassa käytettävissä olevien tekijöiden perusteella sellaisella sopivalla määrällä, joka kuvastaa tavanomaisia markkinaehtoja ja -olosuhteita; tai
- ii) tarvittaessa käytetään tuen vastaanottajan käytettävissä olevia toisen maan markkinoilla tai maailmanmarkkinoilla vallitsevia ehtoja ja olosuhteita.

7 artikla

Laskemista koskevat yleiset säännökset

1. Tasoitustullin käyttöönnoton mahdollistavan tuen määrä lasketaan tuetun ja unioniin viedyn tuotteen osalta yksikkökohtaisesti.

Määritettäessä kyseistä määrää voidaan tuen kokonaismäärästä vähentää seuraavat osuudet:

- a) kaikki asian käsittelymaksut sekä muut kustannukset, jotka välttämättä aiheutuvat tukikelpoisuuden tai itse tuen saamisesta;
- b) vientiverot, tullit tai muut maksut, jotka kannetaan tuotteen viennistä unioniin ja jotka on erityisesti tarkoitettu tuen vaikutuksen tasaamiseen.

Asianomaisen osapuolen on tällaista vähennystä vaatiessaan näytettävä, että vaatimus on perusteltu.

2. Jos tukea ei myönnetä suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin, tasoitustullin käyttöönnoton mahdollistavan tuen määrä määritetään jakamalla tuen kokonaisarvo sopivalla tavalla tutkimusjaksona tapahtuneelle kyseisten tuotteiden tuotannolle, myynnille tai viennille.

3. Jos tuen myöntäminen voidaan liittää käyttöomaisuuden hankintaan tai tulevaan hankintaan, tasoitustullin käyttöönnoton mahdollistavan tuen määrä lasketaan jakamalla tuki ajanjaksolle, joka vastaa tämän omaisuuden tavanomaista kuolettamisaikaa kyseisellä tuotannonalalla.

Näin laskettu tutkimusjaksolle kuuluva määrä, mukaan lukien ennen kyseistä jaksoa hankittua käyttöomaisuutta vastaava osuus, jaetaan 2 kohdan mukaisesti.

Sellaisen omaisuuden osalta, jonka arvo ei alene, tuki rinnastetaan korottomaan lainaan, ja sitä käsitellään 6 artiklan b alakohdan mukaisesti.

4. Jos tukea ei ole myönnetty käyttöomaisuuden hankintaan, tutkimusjaksona annetun edun määrä kohdistetaan periaatteessa kyseiselle jaksolle, ja se jaetaan 2 kohdan mukaisesti, ellei sitä ole erityisten olosuhteiden vuoksi perusteltua kohdistaa muulle jaksolle.

8 artikla

Vahingon määrittäminen

1. Vahingon määrittäminen perustuu sitä tukevaan näyttöön, ja siihen kuuluu objektiivinen tarkastelu, joka kohdistuu

- a) tuetun tuonnin määrään ja tämän tuonnin vaikutukseen samankaltaisten tuotteiden hintoihin unionin markkinoilla; ja
- b) tämän tuonnin vaikutuksiin unionin tuotannonalalla.

2. Tuetun tuonnin määrän osalta tutkitaan, onko se lisääntynyt merkittävästi joko absoluuttisesti tai suhteessa unionin tuotantoon tai kulutukseen. Tuetulla tuonnilla hintoihin olevan vaikutuksen osalta tutkitaan, onko tuetun tuonnin osalta esiintynyt merkittävää alihinnointelua suhteessa unionin tuotannonalan valmistaman samankaltaisen tuotteen hintaan tai onko tällaisen tuonnin vaikutuksesta muutoin aiheutunut merkittävää hintojen alenemista tai onko tuonti merkittävästi estänyt sellaisia hinnankorotuksia, joita muuten olisi tehty. Yksi tai useampi kyseisistä tekijöistä ei välttämättä ole ratkaiseva peruste.

3. Jos samanaikaisesti tutkitaan tasoitustullia varten tuotteen tuontia useammasta kuin yhdestä maasta, tällaisen tuonnin vaikutuksia voidaan arvioida kumulatiivisesti ainoastaan, jos:

- a) todetun tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä on suhteessa kustakin maasta peräisin olevaan tuontiin 14 artiklan 5 kohdassa määriteltyä vähäistä määrää (*de minimis*) suurempi eikä tuonnin määrä yhdestäkään maasta ole merkityksetön; ja
- b) tuonnin vaikutusten kumulatiivinen arviointi on aiheellista ottaen huomioon tuotavien tuotteiden väliset kilpailuedellytykset sekä tuotavien tuotteiden ja unionin samankaltaisen tuotteen väliset kilpailuedellytykset.

4. Tutkittaessa tuetun tuonnin vaikutusta kyseessä olevaan unionin tuotannonalaan on arvioitava kaikki asiaa koskevat taloudelliset tekijät ja seikat, jotka vaikuttavat kyseisen tuotannonalan tilanteeseen, mukaan lukien seuraavat seikat: se, että ala ei ole vielä täysin toipunut aikaisemman tuetun viennin tai polkumyynnin vaikutuksista; tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrän suuruus; myynnin, voittojen, tuotannon, markkinaosuuden, tuottavuuden, investointien tuoton ja kapasiteetin käyttöasteen tosiasiallinen ja mahdollinen pieneneminen; unionin hintoihin vaikuttavat tekijät; tosiasialliset ja mahdolliset kielteiset vaikutukset kassavirtoihin, varastoihin, työllisyyteen, palkkoihin, kasvuun, pääoman saantiin ja investointeihin sekä maataloudessa se, onko julkisten viranomaisten tukiohjelmien käyttö lisääntynyt. Tämä luettelo ei ole tyhjentävä, eikä yksi tai useampi näistä tekijöistä välttämättä ole ratkaiseva peruste.

5. Edellä olevaan 1 kohtaan liittyen esitetyillä ja asiaa koskevilla todisteilla on osoitettava, että tuettu tuonti aiheuttaa vahinkoa. Erityisesti tämä merkitsee sen osoittamista, että 2 kohdassa tarkoitetut määrät ja/tai hinnat vaikuttavat unionin tuotannonalaan 4 kohdassa tarkoitetulla tavalla ja että kyseistä vaikutusta voidaan pitää merkittävänä.

6. Tuetun tuonnin lisäksi on tutkittava muut tunnetut tekijät, jotka samaan aikaan aiheuttavat vahinkoa unionin tuotannonalalle, jotta kyseisten tekijöiden aiheuttamaa vahinkoa ei pidetä tuetusta tuonnista johtuvana vahinkona 5 kohdan mukaisesti. Tältä osin huomioon otettavina tekijöinä pidetään muun muassa seuraavia: muun kuin tuetun tuonnin määrä ja hinnat; kysynnän supistuminen tai kulutustottumusten muutokset; kolmansien maiden ja unionin tuottajien rajoittavat kauppakäytännöt sekä kyseisten tuottajien välinen kilpailu; tekniikan kehittyminen sekä unionin tuotannonalan vientitulo ja tuottavuus.

7. Tuetun tuonnin vaikutus on arvioitava suhteessa samankaltaisen tuotteen tuotantoon unionin tuotannonalalla silloin, kun käytettävissä olevat tiedot mahdollistavat tämän tuotannon yksilöimisen esimerkiksi tuotantomenetelmien sekä tuottajien myynnin ja voittojen perusteella. Jos kyseisen tuotannon yksilöiminen ei ole mahdollista, tuetun tuonnin vaikutus on arvioitava tarkastelemalla sellaisen mahdollisimman rajoitetun, samankaltaisen tuotteen sisältävän tuoteryhmän tai -valikoiman tuotantoa, josta tarvittavat tiedot ovat saatavissa.

8. Merkittävän vahingon uhan määrittämisen on perustuttava tosiasioihin eikä pelkkiin väitteisiin, arveluihin tai etäiseen mahdollisuuteen. Olosuhteiden muutoksen, joka loisi tilanteen, jossa tuki aiheuttaisi vahinkoa, on oltava ollut selvästi nähtävissä ja välittömästi uhkaava.

Merkittävän vahingon uhan olemassaolon määrittämiseksi olisi tarkasteltava seuraavia tekijöitä:

- a) kyseessä olevan tuen luonne ja tuen todennäköiset vaikutukset kauppaan;
- b) tuetun tuonnin sellainen huomattava kasvuvauhti unionin markkinoilla, joka on osoitus tuonnin tuntuvan kasvun todennäköisyydestä;
- c) riittävä ja vapaasti viejän käytettävissä oleva kapasiteetti tai sen välitön ja tuntuva kasvu, joka on osoitus unioniin suuntautuvan tuetun viennin tuntuvan kasvun todennäköisyydestä, ottaen huomioon muiden vientimarkkinoiden kyky ottaa vastaan lisävientä;
- d) tuonti hinnoilla, jotka voivat merkittävästi alentaa sisäisiä hintoja tai estää huomattavassa määrin hinnankorotukset ja jotka todennäköisesti lisääisivät uuden tuonnin kysyntää;
- e) tutkimuksen kohteena olevan tuotteen varastot.

Mikään näistä tekijöistä ei välttämättä yksinään ole ratkaiseva peruste, vaan tarkasteltavien tekijöiden on yhdessä johdettava siihen päätelmään, että tuetun viennin kasvu on välittömästi uhkaavaa ja että jos suojoitoimia ei toteuteta, aiheutuu merkittävää vahinkoa.

9 artikla

Unionin tuotannonalan määritelmä

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan 'unionin tuotannonalalla' samankaltaisten tuotteiden kaikkia tuottajia unionissa tai niitä tuottajia, joiden tuotteiden yhteinen tuotanto muodostaa 10 artiklan 6 kohdassa määritellyn pääosan kyseisten tuotteiden koko unionin tuotannosta, paitsi silloin, kun:

- a) jotkut tuottajat ovat etuyhteydessä viejiin tai tuojiin tai ne ovat itse sellaisen tuotteen tuojia, jota väitetään tuettavan, ilmaisun "unionin tuotannonala" voidaan tulkita käsittävän muut tuottajat;
- b) poikkeuksellisissa olosuhteissa unionin alue voidaan kyseisen tuotannon osalta jakaa kahteen tai useampaan kilpailevaan markkina-alueeseen, ja kullakin markkina-alueella olevia tuottajia voidaan pitää erillisenä tuotannonalana, jos
 - i) tällaisella markkina-alueella olevat tuottajat myyvät kaiken tai lähes kaiken kyseisen tuotteen tuotantonsa tällä markkina-alueella; ja
 - ii) muualle unioniin sijoittautuneet kyseisen tuotteen tuottajat eivät merkittävässä määrin tyydytä kysyntää tällä markkina-alueella.

Vaikka suurimmalle osalle koko unionin tuotannonalasta ei olisi aiheutunut vahinkoa, voidaan vahinkoa katsoa aiheutuneen tällaisissa olosuhteissa, jos tuettu tuonti on keskittynyt tällaisille eristyneille markkinoille ja jos tuettu tuonti lisäksi aiheuttaa vahinkoa tuottajille, jotka vastaavat kaikesta tai lähes kaikesta tuotannosta tällaisilla markkinoilla.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa tuottajien katsotaan olevan etuyhteydessä viejiin tai tuojiin ainoastaan, jos

- a) toinen välittömästi tai välillisesti valvoo toista;
- b) kolmas taho välittömästi tai välillisesti valvoo molempia; tai
- c) ne yhdessä valvovat välittömästi tai välillisesti kolmatta tahoja, jos on syytä olettaa tai epäillä, että yhteyden vaikutuksesta kyseinen tuottaja toimii toisin kuin etuyhteyttä vailla olevat tuottajat.

Tätä kohtaa sovellettaessa jonkin tahon katsotaan valvovan toista silloin, kun edellisen oikeudellinen tai tosiasiallinen asema antaa sille mahdollisuuden rajoittaa tai ohjata jälkimmäisen toimintaa.

3. Kun unionin tuotannonalan tulkitaan käsittävän tietyn alueen tuottajat, viejille tai tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen myöntävälle julkiselle viranomaiselle annetaan mahdollisuus esittää 13 artiklan mukaisesti sitoumuksia kyseisen alueen osalta. Arvioitaessa unionin etua toimenpiteiden suhteen on tällaisissa tapauksissa alueen etuun kiinnitettävä erityistä huomiota. Jos tyydyttävää sitoumusta ei anneta nopeasti tai jos kyseessä ovat 13 artiklan 9 ja 10 kohdassa tarkoitetut tilanteet, väliaikainen tai lopullinen tasoitustulli voidaan ottaa käyttöön koko unionin osalta. Tällaisissa tapauksissa tullit voidaan, jos mahdollista, rajoittaa koskemaan tiettyjä tuotteita tai viejiä.

4. Tähän artiklaan sovelletaan 8 artiklan 7 kohdan säännöksiä.

10 artikla

Menettelyn aloittaminen

1. Jos 8 kohdasta ei muuta johdu, tutkimus väitetyn tuen, sen määrän ja vaikutuksen määrittämiseksi pannaan vireille unionin tuotannonalan puolesta toimivan minkä tahansa luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön tai minkä tahansa yhteenliittymän, jolla ei ole oikeushenkilön asemaa, tekemän kirjallisen valituksen perusteella.

Valitus voidaan toimittaa komissiolle tai jäsenvaltiolle, jonka on toimitettava se komissiolle. Komissio lähettää jäsenvaltiolle jäljennöksen jokaisesta vastaanottamastaan valituksesta. Valitus katsotaan jätetyksi ensimmäisenä työpäivänä sen jälkeen, kun se on toimitettu komissiolle kirjattuna kirjeenä tai kun komissio on antanut vastaanottoilmoituksen.

Jos valitusta ei ole tehty mutta jäsenvaltiolla on riittävät todisteet tuesta ja siitä unionin tuotannonalalle aiheutuneesta vahingosta, sen on toimitettava nämä todisteet viipymättä komissiolle.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa valituksessa on oltava riittävät todisteet tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavasta tuesta (myös sen määrästä, jos mahdollista), vahingosta sekä väitetyn tuetun tuonnin ja väitetyn vahingon syy-yhteydestä. Valituksessa on oltava valituksen tekijän kohtuudella saatavilla olevat tiedot seuraavista seikoista:

- a) valituksen tekijän henkilöllisyys ja kuvaus valituksen tekijän unionissa valmistaman samankaltaisen tuotteen tuotannon määrästä ja arvosta. Jos valitus tehdään kirjallisesti unionin tuotannonalan puolesta, siinä on ilmoitettava se tuotannonala, jonka puolesta valitus tehdään, esittämällä luettelo kaikista tiedossa olevista unionin samankaltaisen tuotteen tuottajista (tai samankaltaisen tuotteen unionin tuottajien yhteenliittymistä) ja, sikäli kuin mahdollista, kuvaus samankaltaisen tuotteen unionin tuotannon siitä määrästä ja arvosta, jota nämä tuottajat edustavat;
- b) täydellinen kuvaus tuotteesta, jota väitetään tuettavan, kyseisen alkuperä- tai viejamaan nimi tai nimet, kunkin tiedossa olevan viejän tai ulkomaisen tuottajan henkilöllisyys ja luettelo kyseisen tuotteen tiedossa olevista tuojista;
- c) todisteet kyseistä tuesta, sen määrästä ja luonteesta sekä siitä, että tuki mahdollistaa tasoitustullin käyttöönoton;
- d) tuetuksi väitetyn tuonnin määrän muutokset, tällaisen tuonnin vaikutuksesta samankaltaisen tuotteen hintoihin unionin markkinoilla ja tämän tuonnin vaikutuksesta unionin tuotannonalaan niiden asiaan kuuluvien tekijöiden ja seikkojen mukaisesti, jotka vaikuttavat tämän unionin tuotannonalan tilanteeseen, kuten niiden, jotka luetellaan 8 artiklan 2 ja 4 kohdassa.

3. Komissio tutkii mahdollisuuksien mukaan valituksessa esitettyjen todisteiden paikkansapitävyyden ja riittävyyden sen määrittämiseksi, riittävätkö todisteet tutkimuksen vireille panemiseksi.

4. Tutkimus voidaan panna vireille sen määrittämiseksi, onko väitetty tuki 4 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua erityistä tukea.

5. Tutkimus voidaan panna vireille myös liitteessä IV luetellun kaltaisten toimenpiteiden osalta, siltä osin kuin niihin sisältyy 3 artiklassa määriteltyä tukea, sen määrittämiseksi, ovatko kyseessä olevat toimenpiteet täysin mainitun liitteen säännösten mukaisia.

6. Tutkimus pannaan vireille 1 kohdan mukaisesti ainoastaan, jos samankaltaisen tuotteen unionin tuottajien esittämän valituksen saaman tuen tai vastustuksen perusteella vahvistetaan, että unionin tuotannonala on tehnyt valituksen tai että valitus on tehty sen puolesta. Valitus katsotaan unionin tuotannonalan tekemäksi tai sen puolesta tehdyksi, jos sitä tukevat ne unionin tuottajat, joiden yhteinen tuotanto on yli 50 prosenttia sen samankaltaisen tuotteen kokonaistuotannosta, jonka tuottaa se osa unionin tuotannonalaa, joka joko tukee tai vastustaa valitusta. Tutkimusta ei kuitenkaan panna vireille, jos valitusta selvästi tukevat unionin tuottajat vastaavat alle 25 prosentista unionin tuotannonalan tuottaman samankaltaisen tuotteen kokonaistuotannosta.

7. Jos tutkimuksen vireillepanosta ei ole tehty päätöstä, viranomaisten on vältettävä tutkimuksen vireillepanoa koskevan valituksen julkistamista. Komissio ilmoittaa kuitenkin asiasta kyseiselle alkuperä- ja/tai viejamaalle heti saatuaan käsiteltäväkseen asianmukaisesti tämän artiklan mukaisesti todisteilla tuetun valituksen ja joka tapauksessa ennen tutkimuksen vireillepanoa ja kehottaa niitä aloittamaan neuvottelut 2 kohdassa tarkoitettuja kysymyksiä koskevan tilanteen selvittämiseksi ja molemminpuolisesti tyydyttävään ratkaisuun pääsemiseksi.

8. Jos komissio erityisissä olosuhteissa päättää panna tutkimuksen vireille ilman unionin tuotannonalan tekemää tai sen puolesta tehtyä tällaisen tutkimuksen vireillepanoa koskevaa kirjallista valitusta, se ryhtyy tutkimukseen ainoastaan, jos sen käytettävissä on tutkimuksen vireillepanon oikeuttamiseksi riittävästi todisteita tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavasta tuesta, vahingosta ja syy-yhteydestä 2 kohdan mukaisesti. Komissio toimittaa jäsenvaltioille tietoja, kun se on määrittänyt tällaisen tutkimuksen aloittamisen tarpeen.

9. Todisteita tuesta ja vahingosta on tutkittava samanaikaisesti päätettäessä tutkimuksen vireillepanosta. Valitus hylätään, jos todisteet tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavasta tuesta tai vahingosta ovat riittämättömät menettelyn jatkamisen oikeuttamiseksi. Menettelyä ei aloiteta sellaisia maita vastaan, joiden tuonnilla on alle prosentin markkinaosuus, jolleivät nämä maat yhdessä edusta vähintään kolmea prosenttia unionin kulutuksesta.

10. Valitus voidaan peruuttaa ennen tutkimuksen aloittamista, jolloin sitä ei katsota jätetyksi.

11. Jos on ilmeistä, että menettelyn vireillepanoon on riittävä näyttö, komissio panee menettelyn vireille valituksen jättämispäivää seuraavien 45 päivän aikana ja julkaisee ilmoituksen *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Ellei riittävää näyttöä ole esitetty, valituksen tekijälle on ilmoitettava asiasta 45 päivän kuluessa valituksen jättämisestä komissiolle. Komissio toimittaa jäsenvaltioille valituksen tarkastelua koskevia tietoja tavallisesti 21 päivän kuluessa valituksen jättämisestä komissiolle.

12. Ilmoituksessa menettelyn aloittamisesta ilmoitetaan tutkimuksen vireillepanosta, määritetään kyseinen tuote ja kyseiset maat, esitetään yhteenveto saaduista tiedoista ja määrätään, että kaikki tarpeelliset tiedot on toimitettava komissiolle.

Siinä annetaan määräaika, jonka kuluessa asianomaiset osapuolet voivat ilmoittautua, esittää näkökantansa kirjallisesti ja toimittaa tietoja, jotta nämä näkökannat ja tiedot voidaan ottaa huomioon tutkimuksessa. Lisäksi siinä ilmoitetaan määräaika, jonka kuluessa asianomaiset osapuolet voivat pyytää komissiota kuulemaan niitä 11 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

13. Komissio ilmoittaa viejille, tuojille sekä tiedossa oleville asianomaisille tuojia ja viejiä edustaville järjestöille sekä alkuperä- ja/tai viejämaalle ja valituksen tekijöille menettelyn vireillepanosta ja toimittaa 1 kohdassa tarkoitetun kirjallisen valituksen tekstin kokonaisuudessaan, ottaen asianmukaisesti huomioon luottamuksellisten tietojen suojaamisen, tiedossa oleville viejille ja alkuperä- ja/tai viejämään viranomaisille sekä pyynnöstä muille asianomaisille osapuolille. Jos viejiä on erityisen paljon, on riittävää, että kirjallisen valituksen teksti kokonaisuudessaan toimitetaan ainoastaan alkuperä- ja/tai viejämään viranomaisille tai asianomaisille kaupallisille yhdistyksille.

14. Tasoitustulleja koskeva tutkimus ei estä tulliselvitystä.

11 artikla

Tutkimus

1. Menettelyn tultua vireille komissio, toimien yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, aloittaa tutkimuksen unionin tasolla. Tässä tutkimuksessa selvitetään samanaikaisesti sekä tukea että siitä aiheutunutta vahinkoa.

Jotta päätelmät olisivat edustavia, valitaan tutkimusjakso, joka tukitapauksissa tavallisesti vastaa 5 artiklassa säädettyä tutkimusjaksoa.

Tutkimusjakson jälkeistä aikaa koskevia tietoja ei tavallisesti oteta huomioon.

2. Tasoitustulleja koskevassa tutkimuksessa käytettyjen kyselylomakkeiden vastaanottajille annetaan vastausaikaa vähintään 30 päivää. Viejien osalta määräaika alkaa kyselylomakkeen vastaanottamispäivästä, jolloin lomake katsotaan vastaanotetuksi seitsemän päivän kuluessa siitä päivästä, jona se lähetettiin viejälle tai toimitettiin alkuperä- ja/tai viejämään asianmukaiselle diplomaattiselle edustajalle. Tätä 30 päivän määräaikaa voidaan pidentää ottaen asianmukaisesti huomioon tutkimukselle vahvistettu määräaika, jos kyseinen osapuoli osoittaa pätevän syyn tällaiseen pidennykseen omien erityisten olosuhteidensa perusteella.

3. Komissio voi pyytää jäsenvaltioita toimittamaan tietoja, jolloin jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet pyynnön noudattamiseksi.

Niiden on välitettävä komissiolle pyydetty tiedot sekä suoritettujen todentamisten, tarkastusten tai tutkimusten tulokset.

Jos kyseisillä tiedoilla on yleistä merkitystä tai jos jokin jäsenvaltio on pyytänyt toimittamaan nämä tiedot, komissio toimittaa ne jäsenvaltioille, jos ne eivät ole luottamuksellisia, jolloin se toimittaa niistä yhteenvedon, joka ei ole luottamuksellinen.

4. Komissio voi pyytää jäsenvaltioita tekemään tarpeelliset todentamiset ja tarkastukset erityisesti tuojien, kauppiaiden sekä unionin tuottajien keskuudessa ja suorittamaan tutkimuksia kolmansissa maissa, jos kyseiset yritykset antavat suostumuksensa ja jos kyseisen maan julkiselle viranomaiselle on ilmoitettu virallisesti asiasta, eikä se vastusta sitä.

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet näiden komission pyyntöjen noudattamiseksi.

Komission virkamiehet voivat komission tai jäsenvaltioiden pyynnöstä avustaa jäsenvaltioiden virkamiehiä näiden tehtävien suorittamisessa.

5. Asianomaisia osapuolia, jotka ovat ilmoittautuneet 10 artiklan 12 kohdan toisen alakohdan mukaisesti, kuullaan, jos ne ovat tehneet kirjallisen kuulemista koskevan pyynnön *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistussa ilmoituksessa vahvistetussa määräajassa ja jos pyynnössä osoitetaan, että ne ovat asianomaisia osapuolia, joihin menettelyn lopputulos voi vaikuttaa, ja että niiden kuulemiseen on olemassa erityisiä syitä.

6. Tuojille, viejille ja valituksen tekijöille, jotka ovat ilmoittautuneet 10 artiklan 12 kohdan toisen alakohdan mukaisesti, sekä alkuperä- ja/tai viejämään julkisille viranomaisille järjestetään pyynnöstä mahdollisuus kohdata osapuolet, joiden kanssa niiden edut ovat ristiriidassa, vastakkaisten näkökantojen esittämiseksi ja niihin vastaamiseksi.

Jos tällainen mahdollisuus järjestetään, on otettava huomioon tarve suojata tietojen luottamuksellisuus ja osapuolten edut.

Osapuolten ei ole pakko osallistua kohtaamiseen, eikä osapuolen poissaolosta aiheudu vahinkoa sen asialle.

Komissio ottaa tämän kohdan perusteella suullisesti toimitetut tiedot huomioon siltä osin, kuin ne myöhemmin vahvistetaan kirjallisesti.

7. Valituksen tekijät, alkuperä- ja/tai viejään julkiset viranomaiset, tuojat ja viejät sekä niiden edustavat yhteenliittymät, käyttäjät ja kuluttajajärjestöt, jotka ovat ilmoittautuneet 10 artiklan 12 kohdan toisen alakohdan mukaisesti, voivat kirjallisesta pyynnöstä tutustua kaikkiin tietoihin, jotka tutkimuksen osapuoli on toimittanut komissiolle, lukuun ottamatta unionin tai sen jäsenvaltioiden viranomaisten laatimia sisäisiä asiakirjoja, jos nämä tiedot liittyvät niiden etujen puolustamiseen eivätkä ne ole 29 artiklassa tarkoitetulla tavalla luottamuksellisia ja jos niitä käytetään tutkimuksessa.

Osapuolet voivat esittää näitä tietoja koskevia huomautuksiaan, jotka on otettava huomioon, sikäli kuin ne ovat riittävästi perusteltuja.

8. Muissa kuin 28 artiklassa tarkoitetuissa olosuhteissa on asianomaisten osapuolten toimittamat tiedot, joiden perusteella päätelmät tehdään, mahdollisuuksien mukaan todennettava.

9. Edellä olevan 10 artiklan 11 kohdan perusteella aloitettujen menettelyjen osalta tutkimus on saatettava päätökseen yhden vuoden kuluessa, jos tämä on mahdollista. Joka tapauksessa nämä tutkimukset on aina saatettava päätökseen 13 kuukauden kuluessa niiden vireillepanosta, 13 artiklan perusteella tehtyjen päätelmien mukaisesti sitoumusten osalta tai 15 artiklan perusteella tehtyjen päätelmien mukaisesti lopullisten toimien osalta.

10. Tutkimuksen aikana komissio antaa alkuperä- ja/tai viejämälle kohtuullisen mahdollisuuden jatkaa neuvotteluja tosiasioiden selventämiseksi ja molemminpuolisesti hyväksyttävään ratkaisuun pääsemiseksi.

12 artikla

Väliaikaiset toimenpiteet

1. Väliaikaiset tullit voidaan ottaa käyttöön, jos

a) menettely on aloitettu 10 artiklan mukaisesti;

b) asiasta on julkaistu ilmoitus, ja asianomaisille osapuolille on annettu riittävä mahdollisuus antaa tietoja ja esittää huomautuksia 10 artiklan 12 kohdan toisen alakohdan mukaisesti;

- c) on alustavasti todettu, että tuotava tuote saa tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavaa tukea ja että unionin tuotannonalalle aiheutuu tästä vahinkoa; ja
- d) unionin etu vaatii toimia tällaisen vahingon estämiseksi.

Väliaikaiset tullit voidaan ottaa käyttöön aikaisintaan 60 päivän ja viimeistään yhdeksän kuukauden kuluttua menettelyn aloittamisesta.

Väliaikaisen tasoitustullin määrä ei saa ylittää väliaikaisesti määritettyä tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen kokonaismäärää, ja sen olisi oltava tätä määrää alhaisempi, jos alhaisempi tulli riittää poistamaan unionin tuotannonalalle aiheutuvan vahingon.

2. Väliaikaisten tullien kantaminen varmistetaan vakuudella, ja kyseisten tuotteiden luovuttaminen vapaaseen liikkeeseen unionissa edellyttää tämän vakuuden antamista.
3. Komissio hyväksyy väliaikaiset toimenpiteet 25 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.
4. Jos jäsenvaltio pyytää komissiota toimimaan välittömästi ja jos 1 kohdan ensimmäisen ja toisen alakohdan edellytykset täyttyvät, komissio päättää enintään viiden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta, onko syytä ottaa väliaikainen tasoitustulli käyttöön.
5. Väliaikaiset tasoitustullit ovat voimassa enintään neljä kuukautta.

13 artikla

Sitoumukset

1. Mikäli tuen ja vahingon olemassaolo on väliaikaisesti vahvistettu, komissio voi 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen hyväksyä riittäviksi katsomansa vapaaehtoiset sitoumustarjoukset, joissa
- a) alkuperä- ja/tai viejää suostuu poistamaan tuen, rajoittamaan sitä tai toteuttamaan muita sen vaikutuksia koskevia toimenpiteitä; tai
- b) viejä sitoutuu tarkistamaan hintojaan tai lopettamaan tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavaa tukea saavien tuotteiden viennin asianomaiselle alueelle siten, että komissio on vakuuttunut siitä, että tuen vahingollinen vaikutus on saatu poistettua.

Tällöin komission 12 artiklan 3 kohdan mukaisesti käyttöön ottamia väliaikaisia tulleja ja 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti käyttöön otettuja lopullisia tulleja ei sitoumusten voimassaoloaikana sovelleta niiden yritysten valmistamien asianomaisten tuotteiden tuonnissa, jotka mainitaan sitoumusten hyväksymisestä tehdyssä komission päätöksessä, sellaisena kuin sitä on myöhemmin muutettu.

Sitoumuksiin perustuvat hinnankorotukset eivät saa olla suurempia, kuin on tarpeen tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrän tasaamiseksi, ja niiden olisi oltava tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrää alhaisemmat, jos ne riittävät poistamaan unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon.

2. Komissio voi ehdottaa sitoumuksia, mutta kyseiset maat tai viejät eivät ole velvollisia hyväksymään niitä. Se seikka, että maat tai viejät eivät esitä tällaisia sitoumuksia tai eivät hyväksy niiden antamista koskevia pyyntöjä, ei mitenkään vaikuta asian käsittelyyn.

Kuitenkin voidaan katsoa, että vahingon uhan toteutuminen on todennäköisempää, jos tuettu tuonti jatkuu. Mailta tai viejiltä ei pyydetä sitoumuksia eikä niiden sitoumuksia hyväksyttyä, ellei tukea ja siitä aiheutuvaa vahinkoa ole osoitettu alustavassa tutkimuksessa.

Poikkeustapauksia lukuun ottamatta sitoumuksia ei voida esittää sen ajanjakson päättymisen jälkeen, jona huomautuksia voidaan tehdä 30 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

3. Esitettyjä sitoumuksia ei välttämättä tarvitse hyväksyä, jos niiden hyväksyminen olisi epäkäytännöllistä, kuten silloin, kun tosiasiallisten tai mahdollisten viejien määrä on liian suuri, tai muista, kuten yleisestä käytännöstä johtuvista, syistä. Kyseessä olevalle viejälle ja/tai alkuperä- ja/tai viejämaalle voidaan ilmoittaa syyt, joiden perusteella sitoumusta koskevan esityksen hylkäämistä ehdotetaan, ja antaa niille mahdollisuus esittää huomautuksensa asiasta. Hylkäämisen syyt on ilmoitettava lopullisessa päätöksessä.

4. Sitoumusta esittävien osapuolten on toimitettava sitoumuksesta toisinto, joka ei ole luottamuksellinen, jotta se voidaan toimittaa asianomaisille tutkimuksen osapuolille.

5. Kun sitoumukset hyväksytään, tutkimus päätetään. Komissio päättää tutkimuksen 25 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

6. Jos sitoumus hyväksytään, tukea ja vahinkoa koskeva tutkimus saatetaan tavallisesti päätökseen. Jos tutkimus tällaisessa tapauksessa osoittaa, että tukea ei ole myönnetty tai vahinkoa ei ole aiheutunut, sitoumus raukeaa ilman eri toimenpiteitä, lukuun ottamatta tapauksia, joissa tällainen tutkimuksen lopputulos johtuu pääasiallisesti sitoumuksen olemassaolosta. Tällaisessa tapauksessa voidaan vaatia, että sitoumus on voimassa kohtuullisen ajan.

Jos lopputuloksena on, että tukea on myönnetty ja vahinkoa on aiheutunut, sitoumus on voimassa sen sisältämien yksityiskohtaisten määräysten ja tämän asetuksen säännösten mukaisesti.

7. Komissio vaatii maata tai viejää, joiden sitoumukset on hyväksytty, toimittamaan määräajoin tietoja sitoumuksen täyttämistä ja sallimaan asiaankuuluvien tietojen todentamisen. Näiden velvoitteiden noudattamatta jättämistä pidetään sitoumuksen rikkomisena.

8. Jos sitoumukset tutkimuksen kuluessa hyväksytään tiettyjen viejien osalta, niiden katsotaan 18, 19, 20 ja 22 artiklaa sovellettaessa tulevan voimaan päivästä, jona tutkimus alkuperä- ja/tai viejämaan osalta saatetaan päätökseen.

9. Jos sitoumuksen antanut osapuoli rikkoo sitoumusta tai peruuttaa sen tai jos komissio peruuttaa sitoumukselle antamansa hyväksynnän, komissio tarvittaessa peruuttaa sitoumukselle annetun hyväksynnän, ja tällöin aletaan soveltaa komission 12 artiklan mukaisesti käyttöön ottamaa väliaikaista tullia tai 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti käyttöön otettua lopullista tullia edellyttäen, että kyseessä olevalle viejälle tai alkuperä- ja/tai viejämaalle on annettu tilaisuus esittää huomautuksensa, lukuun ottamatta tapauksia, joissa kyseinen viejä tai maa on itse peruuttanut sitoumuksen. Komissio toimittaa jäsenvaltioille tietoja, kun se päättää sitoumuksen peruuttamisesta.

Kaikki asianomaiset osapuolet ja jäsenvaltiot voivat toimittaa tietoja, joihin sisältyy alustava näyttö sitoumuksen rikkomisesta. Myöhempi arviointi, jonka avulla selvitetään, onko sitoumusta rikottu, on tavallisesti saatettava päätökseen kuuden kuukauden ja joka tapauksessa viimeistään yhdeksän kuukauden kuluessa asiaa koskevan, asianmukaisesti perustellun pyynnön esittämisestä.

Komissio voi pyytää jäsenvaltioiden toimivaltaisilta viranomaisilta apua sitoumusten seurannassa.

10. Väliaikainen tulli voidaan 12 artiklan mukaisesti ottaa käyttöön parhaiden käytettävissä olevien tietojen perusteella, jos on syytä uskoa, että sitoumusta on rikottu, tai sitoumuksen rikkomis- tai peruuttamistapauksessa, jos sitoumukseen johtanutta tutkimusta ei ole päätetty.

14 artikla

Menettelyn päättäminen ilman toimenpiteitä

1. Jos valitus peruutetaan, menettely voidaan päättää, paitsi jos päättäminen ei ole unionin edun mukaista.

2. Jos suojatoimenpiteet ovat tarpeettomia, tutkimus tai menettely on päätettävä. Komissio päättää tutkimuksen 25 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Menettely päätetään välittömästi, jos todetaan, että tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä on 5 kohdan mukaisesti vähäinen tai jos tosiasiallisen tai mahdollisen tuetun tuonnin määrä taikka vahinko on merkityksetön.

4. Edellä olevan 10 artiklan 11 kohdan perusteella aloitettujen menettelyjen osalta vahinkoa pidetään tavallisesti merkityksettömänä, jos tuonnin markkinaosuus on alhaisempi kuin 10 artiklan 9 kohdassa vahvistetut määrät. Kehitysmaista peräisin olevaa tuontia koskeissa tutkimuksissa tuetun tuonnin määrää pidetään merkityksettömänä, jos se on alle neljä prosenttia samankaltaisen tuotteen kokonaistuonnista unioniin, jollei tuonti kehitysmaista, joiden yksittäiset osuudet kokonaistuonnista ovat alle neljä prosenttia, yhdessä muodosta yli yhdeksää prosenttia samankaltaisen tuotteen kokonaistuonnista unioniin.

5. Tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä katsotaan vähäiseksi, jos se on alle yksi prosentti tavaran arvosta, paitsi että kehitysmaista peräisin olevaa tuontia koskeissa tutkimuksissa taso, jonka alittavaa tukea pidetään vähäisenä, on kaksi prosenttia tavaran arvosta, kuitenkin niin, että ainoastaan tutkimus päätetään, jos tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä on yksittäisiin viejiin sovellettavaa vähimmäistasoa alhaisempi, ja että viejät ovat edelleen menettelyn kohteena ja voivat tulla uudestaan tutkimuksen kohteiksi kyseisen maan osalta 18 ja 19 artiklan perusteella toteutettavassa tarkastelussa.

15 artikla

Lopullisen tullin käyttöön ottaminen

1. Jos lopullisesti vahvistetut seikat osoittavat, että on kyse tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavasta tuesta sekä sen aiheuttamasta vahingosta, ja unionin etu edellyttää toimia 31 artiklan mukaisesti, komissio ottaa käyttöön lopullisen tasoitustullin 25 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Jos väliaikaiset tullit ovat voimassa, komissio panee kyseisen menettelyn vireille viimeistään kuukautta ennen näiden tullien voimassaolon päättymistä.

Toimenpiteitä ei oteta käyttöön, jos tuki tai tuet peruutetaan tai osoitetaan, että niistä ei enää koidu hyötyä kyseessä oleville viejille.

Tasoitustullin suuruus ei saa ylittää todettua tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrää, ja sen olisi oltava tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen kokonaismäärää alhaisempi, jos tämä alhaisempi määrä on riittävä unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon poistamiseksi.

2. Sellaisen mistä tahansa tulevan tuotteen tuonnin osalta, jonka on todettu saavan tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavaa tukea ja aiheuttavan vahinkoa, otetaan syrjimättömällä tavalla käyttöön tapauskohtaisesti määrältään aiheellinen tasoitustulli, lukuun ottamatta tuontia, jonka osalta on hyväksytyt sitoumukset tämän asetuksen perusteella.

Asetuksella, jolla tulli otetaan käyttöön, vahvistetaan käyttöön otettava tullin määrä kunkin toimittajan osalta tai tämän ollessa epäkäytännöllistä kyseisen toimittajamaan osalta.

3. Jos komissio on rajannut tutkimuksensa 27 artiklan mukaisesti, sellaiseen tuontiin, joka on peräisin 27 artiklan mukaisesti ilmoittautuneilta viejiltä tai tuottajilta mutta joka ei ole kuulunut tutkimuksen piiriin, sovellettava tasoitustulli ei saa ylittää otokseen valittujen osapuolten osalta määritetyn tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrän painotettua keskiarvoa.

Tätä kohtaa sovellettaessa komissio ei ota huomioon tapauksia, joissa tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavia tukia ei ole, eikä vähäisiä tuen määriä eikä 28 artiklassa tarkoitetuissa olosuhteissa todettuja tukien määriä.

Yksilöllisiä tuljia sovelletaan tuontiin, joka on peräisin viejiltä tai tuottajilta, joiden osalta tuen yksilöllinen määrä on laskettu 27 artiklan mukaisesti.

16 artikla

Taannehtivuus

1. Väliaikaisia toimenpiteitä ja lopullisia tasoitustulleja on sovellettava ainoastaan tuotteisiin, jotka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen sen päivän jälkeen, jolloin joko 12 artiklan 1 kohdan tai 15 artiklan 1 kohdan perusteella toteutettu toimenpide tulee voimaan, jollei tässä asetuksessa säädettyistä poikkeuksista muuta johdu.

2. Jos väliaikaista tullia on sovellettu ja tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen ja vahingon olemassaolo on lopullisesti todettu, komissio päättää, mikä osuus väliaikaisesta tullista on kannettava lopullisesti, riippumatta siitä, otetaanko lopullinen tasoitustulli käyttöön vai ei.

Tässä tarkoituksessa "vahinko" ei käsitä unionin tuotannonalan perustamisen merkittävää viivästystä eikä merkittävän vahingon uhkaa, paitsi jos todetaan, että kyseisestä uhasta olisi kehittynyt merkittävä vahinko, jos väliaikaisia toimenpiteitä ei olisi toteutettu. Muissa tapauksissa, joihin liittyy vahingon uhka tai viivästyminen, väliaikaiset määrät on vapautettava, ja lopulliset tullit voidaan ottaa käyttöön vasta vahingon uhan tai merkittävän viivästyksen lopullisesta toteamispäivästä alkaen.

3. Jos lopullinen tasoitustulli on suurempi kuin väliaikainen tulli, erotusta ei kanneta. Jos lopullinen tulli on pienempi kuin väliaikainen tulli, tulli lasketaan uudelleen. Jos lopullisesti todetaan, että tukea ei ole ollut, väliaikaista tullia ei vahvisteta.

4. Lopullinen tasoitustulli voidaan kantaa tuotteista, jotka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen enintään 90 päivää ennen väliaikaisten toimenpiteiden soveltamispäivää mutta ei ennen tutkimuksen vireillepanoa, edellyttäen, että

a) tuonti on kirjattu 24 artiklan 5 kohdan mukaisesti;

b) komissio on antanut kyseisille tuojille mahdollisuuden esittää huomautuksensa;

c) vallitsevat kriittiset olosuhteet, joissa kyseisten tukea saavien tuotteiden osalta aiheutuu vaikeasti korjattavissa olevaa vahinkoa, joka aiheutuu laajamittaisesta, suhteellisen lyhyen ajan kuluessa tapahtuvasta sellaisen tuotteen tuonnista, joka saa tässä asetuksessa tarkoitettua tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavaa tukea; ja

d) tällaisen vahingon toistumisen estämiseksi näyttää olevan tarpeen asettaa taannehtivasti tasoitustulleja tälle tuonnille.

5. Jos sitoumuksia rikotaan tai ne peruutetaan, lopulliset tullit voidaan kantaa niiden tavaroiden osalta, jotka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen enintään 90 päivää ennen väliaikaisten toimenpiteiden soveltamista, edellyttäen, että tuonti on kirjattu 24 artiklan 5 kohdan mukaisesti ja että taannehtivaa toteamista ei sovelleta ennen sitoumuksen rikkomista tai peruuttamista liikkeeseen laskettuun tuontiin.

17 artikla

Voimassaoloaika

Tasoitustoimenpide on voimassa vain sen ajan ja siinä laajuudessa, kuin on tarpeen sellaisen tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen tasoittamiseksi, joka aiheuttaa vahinkoa.

18 artikla

Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevat tarkastelut

1. Lopullisen tasoitustoimenpiteen voimassaolo päättyy viisi vuotta sen käyttöön ottamisen jälkeen tai viisi vuotta viimeisimmän sekä tukea että vahinkoa koskevan uudelleentarkastelun suorittamispäivän jälkeen, jollei uudelleentarkastelussa todeta, että toimenpiteiden voimassaolon päättymisen johtaisi tuen ja vahingon jatkumiseen tai uudelleen alkamiseen. Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelu tehdään joko komission aloitteesta tai unionin tuottajien tekemästä tai niiden puolesta tehdystä pyynnöstä, ja toimenpiteet jäävät voimaan siihen saakka, kun kyseisen tarkastelun tulokset on saatu.

2. Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelu aloitetaan, jos pyyntöön sisältyy riittävästi todisteita siitä, että toimenpiteiden voimassaolon päättymisen todennäköisesti johtaisi tuen ja vahingon jatkumiseen tai uudelleen alkamiseen. Tätä todennäköisyyttä voidaan tukea esimerkiksi todisteilla tuen ja vahingon jatkumisesta tai siitä, että vahingon poistuminen johtuu kokonaan tai osittain toimenpiteiden voimassaolosta, taikka siitä, että viejien tilanne tai markkinaolosuhteet ovat sellaiset, että ne johtaisivat todennäköisesti uusiin vahingollisiin tukiin.

3. Tämän artiklan mukaisesti suoritettujen tutkimusten yhteydessä viejille, tuojille, alkuperä- ja/tai viejämaille ja unionin tuottajille annetaan mahdollisuus täydentää uudelleentarkastelua koskevassa pyynnössä esitettyjä väitteitä, kiistää ne tai esittää niistä huomautuksia, ja päätelmät tehdään ottaen asianmukaisesti huomioon kaikki asiaan kuuluvat ja asianmukaisesti asiakirjoilla oikeiksi osoitetut todisteet, jotka liittyvät kysymykseen siitä, olisiko toimenpiteiden voimassaolon päättymisen omiaan johtamaan tuen ja vahingon jatkumiseen tai uudelleen alkamiseen.

4. Toimenpiteiden voimassaolon lähestyvistä päättymisestä julkaistaan ilmoitus *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* sopivana päivänä toimenpiteiden tässä artiklassa määritellyn soveltamiskauden viimeisen vuoden aikana. Sen jälkeen unionin tuottajat voivat jättää 2 kohdan mukaista uudelleentarkastelua koskevan pyynnön viimeistään kolme kuukautta ennen viiden vuoden kauden päättymistä. Lisäksi on julkaistava ilmoitus toimenpiteen voimassaolon tosiasiallisesta päättymisestä tämän artiklan mukaisesti.

19 artikla

Välivaiheen tarkastelut

1. Jos se on perusteltua, voidaan tarvetta toimenpiteiden jatkamiseen tarkastella komission aloitteesta tai jonkin jäsenvaltion pyynnöstä tai, edellyttäen, että lopullisen toimenpiteen käyttöön ottamisesta on kulunut kohtuullinen vähintään vuoden pituinen aika, viejän, tuojan taikka unionin tuottajien tai alkuperä- ja/tai viejämään pyynnöstä, johon sisältyy riittävästi todisteita, joiden nojalla välivaiheen tarkastelun tarve voidaan todeta.

2. Välivaiheen tarkastelu aloitetaan, jos pyyntöön sisältyy riittävästi todisteita siitä, että toimenpiteen jatkaminen ei enää ole tarpeen tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen tasaamiseksi ja/tai olisi epätodennäköistä, että vahinko jatkuisi tai toistuisi, jos toimenpide poistettaisiin tai jos sitä muutettaisiin, tai että voimassa oleva toimenpide ei ole tai ei ole enää riittävä vahinkoa aiheuttaneen tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen tasaamiseksi.

3. Jos käyttöön otetut tasoitustullit ovat alhaisemmat kuin todettu tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä, voidaan panna vireille välivaiheen tarkastelu, jos unionin tuottajat tai muu asianomainen osapuoli esittää, yleensä kahden vuoden kuluessa toimenpiteiden voimaantulosta, riittävän näytön siitä, että vientihinnat ovat alkuperäisen tutkimusajanjakson jälkeen ja ennen toimenpiteiden käyttöönottoa tai sen jälkeen laskeneet tai että kyseisen unioniin tuodun tuotteen jälleenmyyntihinnat eivät ole muuttuneet tai eivät ole muuttuneet riittävästi. Jos tutkimuksessa vahvistetaan väitteiden todenmukaisuus, tasoitustulleja voidaan korottaa sellaisen hinnankorotuksen aikaansaamiseksi, joka on tarpeen vahingon poistamiseksi. Korotettu tulli ei saa kuitenkaan ylittää tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrää.

Välivaiheen tarkastelu voidaan edellä vahvistetuilla edellytyksillä panna vireille myös komission aloitteesta tai jäsenvaltion pyynnöstä.

4. Tämän artiklan mukaisesti tehtyjen tutkimusten kuluessa komissio voi harkita muun muassa, ovatko tukea ja vahinkoa koskevat olosuhteet merkittävästi muuttuneet tai onko voimassa olevilla toimenpiteillä ollut toivottu vaikutus ja ovatko ne poistaneet 8 artiklan mukaisesti aiemmin määritetyn vahingon. Tätä varten otetaan lopullisessa toteamisessa huomioon kaikki asiaan vaikuttavat ja asianmukaisesti asiakirjoilla osoitetut todisteet.

20 artikla

Nopeutetut tarkastelut

Viejällä, jonka vientiin on kohdistunut lopullinen tasoitustulli mutta jota muusta syystä kuin komission kanssa tehtävästä yhteistyöstä kieltäytymisen johdosta ei ole tutkittu yksilöllisesti alkuperäisessä tutkimuksessa, on oikeus pyytää nopeutettua tarkastelua, jotta komissio voisi mahdollisimman pian todeta yksilöllisen tasoitustullin määrän kyseisen viejän osalta.

Tällainen tarkastelu pannaan vireille sen jälkeen, kun unionin tuottajille on annettu mahdollisuus esittää huomautuksia.

21 artikla

Palautukset

1. Sen estämättä, mitä 18 artiklassa säädetään, tuoja voi pyytää kannetun tullin palauttamista, jos osoitetaan, että tasoitustullin käyttöönoton mahdollistava tuki, jonka perusteella tullit on maksettu, on poistettu tai sitä on alennettu tasolle, joka on alhaisempi kuin voimassa oleva tulli.

2. Saadakseen tasoitustullien palautuksen tuojan on toimitettava hakemus komissiolle. Hakemus on toimitettava sen jäsenvaltion välityksellä, jonka alueella tuotteet luovutettiin vapaaseen liikkeeseen, kuuden kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona toimivaltaiset viranomaiset asianmukaisesti määrittivät kannettavien lopullisten tullien määrät, tai siitä päivästä, jona tehtiin päätös väliaikaisten tullien perusteella talletettujen määrien lopullisesta kantamisesta. Jäsenvaltioiden on toimitettava hakemus viipymättä komissiolle.

3. Palautushakemuksen katsotaan nojautuvan asianmukaisesti todisteisiin ainoastaan, jos siihen sisältyvät täsmälliset tiedot tasoitustullin siitä määrästä, jonka palauttamista pyydetään, ja jos siihen on liitetty kaikki tämän määrän laskemista ja maksamista koskevat tulliasiakirjat. Lisäksi siihen on sisällyttävä edustavalta ajanjaksolta todisteet tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrästä sen viejän tai tuottajan osalta, johon tullia sovelletaan. Jos tuoja ei ole etuyhteydessä kyseisen viejän tai tuottajan kanssa eikä kyseistä tietoa ole välittömästi saatavilla tai jos viejä tai tuottaja ei halua antaa sitä tuojalle, hakemukseen on sisällyttävä viejän tai tuottajan ilmoitus siitä, että tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrää on tämän artiklan mukaisesti alennettu tai että se on poistettu ja että komissiolle toimitetaan asiaa koskevat todisteet. Jos viejä tai tuottaja ei toimita näitä todisteita kohtuullisen ajan kuluessa, hakemus hylätään.

4. Komissio päättää, onko hakemus syytä hyväksyä ja miltä osin, tai komissio voi päättää milloin tahansa panna vireille välivaiheen tarkastelun; tällaisiin tarkasteluihin sovellettavien säännösten mukaisesti tehdyssä tarkastelussa ilmeneviä tietoja ja siinä tehtyjä päätelmiä käytetään sen määrittämiseksi, onko palautus oikeutettu ja missä määrin.

Tullien palauttaminen on tavallisesti suoritettava 12 kuukauden kuluessa ja joka tapauksessa viimeistään 18 kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona tasoitustullin alaisen tuotteen tuoja on esittänyt asianmukaisten todisteiden tukeman palautushakemuksen.

Jäsenvaltioiden olisi tavallisesti maksettava hyväksytty palautus 90 päivän kuluessa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta päätöksestä.

22 artikla

Yleiset säännökset tarkasteluista ja palautuksista

1. Tämän asetuksen asianmukaisia säännöksiä, jotka koskevat tutkimusmenettelyjä ja tutkimuksen suorittamista, lukuun ottamatta niitä, jotka koskevat määräaikoja, sovelletaan kaikkiin 18, 19 ja 20 artiklan mukaisesti suoritettaviin tarkasteluihin.

Tarkastelut, jotka suoritetaan 18 ja 19 artiklan mukaisesti, on suoritettava nopeasti ja saatettava tavallisesti päätökseen 12 kuukauden kuluessa tarkastelun vireillepanopäivästä. Nämä 18 ja 19 artiklan mukaisesti suoritettavat tarkastelut on joka tapauksessa aina saatettava päätökseen 15 kuukauden kuluessa vireillepanosta.

Tarkastelut, jotka suoritetaan 20 artiklan mukaisesti, on aina saatettava päätökseen yhdeksän kuukauden kuluessa vireillepanopäivästä.

Jos 18 artiklan mukaisesti suoritettava tarkastelu pannaan vireille samaan aikaan, kun samassa menettelyssä on vireillä 19 artiklan mukainen tarkastelu, kyseinen 19 artiklan mukainen tarkastelu on saatettava päätökseen samassa edellä säädettyssä määräajassa kuin 18 artiklan mukainen tarkastelu.

Jos tutkimusta ei ole saatettu päätökseen toisessa, kolmannessa ja neljännessä alakohdassa tarkoitetuissa määräajoissa,

a) toimenpiteiden voimassaolo päättyy, kun kyse on 18 artiklan mukaisista tutkimuksista;

- b) toimenpiteiden voimassaolo päättyy, kun 18 ja 19 artiklan mukaiset tutkimukset on suoritettu rinnakkain, jos joko 18 artiklan nojalla aloitettu tutkimus on aloitettu 19 artiklan nojalla suoritettavan tarkastelun ollessa samassa menettelyssä vireillä tai jos tällaiset tarkastelut on aloitettu samanaikaisesti; tai
- c) toimenpiteet pysyvät muuttumattomina, kun kyse on 19 ja 20 artiklan mukaisista tutkimuksista.

Toimenpiteiden voimassaolon tosiasiallisesta päättymisestä tai niiden voimassa pitämisestä tämän kohdan mukaisesti julkaistaan ilmoitus *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2. Komissio panee vireille 18, 19 ja 20 artiklan mukaiset tarkastelut. Komissio päättää 18 artiklan mukaisten tarkastelujen vireillepanosta 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen. Lisäksi komissio antaa tietoja jäsenvaltioille heti, kun jokin toimija tai jäsenvaltio on esittänyt pyynnön, jossa perustellaan 19 ja 20 artiklan mukaisen tarkastelun vireillepano, ja komissio on saattanut päätöksen sen analysoinnin, tai heti, kun komissio on itse määrittänyt, että tarvetta toimenpiteiden jatkamiseen olisi tarkasteltava.

3. Jos se on tarkastelujen mukaan perusteltua, toimenpiteet kumotaan tai pidetään voimassa 18 artiklan perusteella taikka ne kumotaan, pidetään voimassa tai niitä muutetaan 19 ja 20 artiklan perusteella 25 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Jos toimenpiteet kumotaan yksittäisten viejien mutta ei koko maan osalta, menettely kohdistuu edelleen kyseisiin viejiin, ja ne voidaan tutkia uudelleen tämän artiklan perusteella kyseisen maan osalta tehtyjen myöhempien tarkastelujen yhteydessä.

5. Jos 19 artiklan perusteella tehtävä toimenpiteiden tarkastelu on meneillään 18 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltamiskauden päättyessä, toimenpiteitä tutkitaan myös 18 artiklan säännökset huomioiden.

6. Jos olosuhteet eivät ole muuttuneet, komissio soveltaa kaikissa 18–21 artiklan perusteella tehdyissä tarkastelu- tai palautusmenettelyyn liittyvissä tutkimuksissa samoja menetelmiä kuin tullin käyttöön ottamiseen johtaneessa tutkimuksessa, ottaen huomioon 5, 6, 7 ja 27 artiklan säännökset.

23 artikla

Kiertäminen

1. Jos voimassa olevia toimenpiteitä kierretään, tämän asetuksen perusteella käyttöön otetut tasoitustullit voidaan laajentaa koskemaan samankaltaisen tuotteen tai siihen verrattuna vähäisiä muutoksia sisältävän tuotteen tuontia kolmannesta maasta tai kyseisen vähäisiä muutoksia sisältävän samankaltaisen tuotteen tuontia toimenpiteiden kohteena olevasta maasta taikka näiden tuotteiden osien tuontia.

2. Jos voimassa olevia toimenpiteitä kierretään, tasoitustullit, jotka vastaavat enintään 15 artiklan 2 kohdan mukaisesti käyttöön otettua jäännöstasoitustullia, voidaan laajentaa koskemaan sellaisista toimenpiteiden kohteena olevien maiden yrityksistä peräisin olevaa tuontia, joiden tuotteisiin sovelletaan yksilöllistä tullia.

3. Kiertäminen määritellään kolmansien maiden ja unionin tai toimenpiteiden kohteena olevan maan yksittäisten yritysten ja unionin välisen kaupan rakenteen muutokseksi, joka johtuu käytännöstä, menettelystä tai toiminnasta, jolla ei ole riittävästi perusteita tai jolla ei ole muuta taloudellista perustetta kuin tullin käyttöön ottaminen, ja kun on lisäksi olemassa näyttöä vahingosta tai siitä, että tullin korjaavat vaikutukset vaarantuvat samankaltaisen tuotteen hintojen ja/tai määrien osalta ja että tuotava samankaltainen tuote ja/tai tämän tuotteen osat edelleen hyöttyvät tuesta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu käytäntö, menettely tai toiminta käsittää muun muassa

- a) tarkasteltavana olevan tuotteen vähäisen muuttamisen tavalla, joka johtaa sen luokitteluun tullikoodeihin, joihin ei tavallisesti sovelleta toimenpiteitä, edellyttäen kuitenkin, että tuotteen perusominaisuudet eivät ole muuttuneet;
- b) toimenpiteiden kohteena olevan tuotteen lähettämisen kolmansien maiden kautta;

c) viejien tai tuottajien toimenpiteiden kohteena olevassa maassa toteuttamat toimet myyntinsä rakenteiden ja kanavien uudelleen järjestämiseksi siten, että niiden tuotteet viedään lopulta unioniin sellaisten tuottajien kautta, joiden tuotteisiin sovelletaan alempaa yksilöllistä tullia kuin kyseisten valmistajien tuotteisiin.

4. Tutkimus pannaan vireille tämän artiklan mukaisesti komission aloitteesta taikka jäsenvaltion tai minkä tahansa asianomaisen osapuolen pyynnöstä, jos on olemassa riittävä näyttö 1, 2 ja 3 kohdassa luetelluista tekijöistä. Tutkimus pannaan vireille komission asetuksella, jolla voidaan myös velvoittaa tulliviranomaiset saattamaan tuonnin kirjaaminen pakolliseksi 24 artiklan 5 kohdan mukaisesti tai vaatimaan vakuuksia. Komissio antaa tietoja jäsenvaltioille heti, kun jokin asianomainen osapuoli tai jäsenvaltio on esittänyt pyynnön, jossa perustellaan tutkimuksen vireillepano, ja komissio on saattanut päätöksen sen analysoinnin tai kun komissio on itse määrittänyt, että tutkimuksen vireillepanoon on tarvetta.

Tutkimukset suorittaa komissio. Tulliviranomaiset voivat avustaa komissiota, ja tutkimus on päätettävä yhdeksän kuukauden kuluessa.

Jos lopullisesti vahvistettujen tosiseikkojen mukaan on perusteltua laajentaa toimenpiteiden soveltamisalaa, komissio päättää asiasta 25 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Toimenpiteiden laajentaminen tulee voimaan siitä päivästä alkaen, jolloin kirjaaminen tehtiin pakolliseksi 24 artiklan 5 kohdan mukaisesti tai jolloin vakuudet on vaadittu. Tämän artiklan osalta sovelletaan tämän asetuksen asiaa koskevia, tutkimusten vireillepanoa ja suorittamista sääteleviä menettelysäännöksiä.

5. Tuontia ei kirjata 24 artiklan 5 kohdan mukaisesti eikä siihen sovelleta toimenpiteitä, jos sillä kauppaa käyvät yritykset on vapautettu tulleista.

6. Asianmukaiseen näyttöön nojautuvat vapautuksia koskevat pyynnöt on tehtävä tutkimuksen vireillepanosta annetussa komission asetuksessa vahvistetussa määräajassa.

Jos kiertämiskäytäntöä, -menettelyä tai -toimintaa harjoitetaan unionin ulkopuolella, vapautus voidaan myöntää niille tarkasteltavana olevan tuotteen tuottajille, jotka voivat osoittaa, etteivät ne ole etuyhteydessä yhteenkään toimenpiteiden kohteena olevaan tuottajaan, ja joiden osalta todetaan, etteivät ne ole osallisina 3 kohdassa määritellyissä kiertämiskäytännöissä.

Jos kiertämiskäytäntöä, -menettelyä tai -toimintaa harjoitetaan unionissa, vapautus voidaan myöntää tuojille, jotka voivat osoittaa, etteivät ne ole etuyhteydessä toimenpiteiden kohteena oleviin tuottajiin.

Kyseiset vapautukset myönnetään komission päätöksellä, ja ne ovat voimassa kyseisessä päätöksessä vahvistetun ajan ja siinä vahvistetuin edellytyksin. Komissio antaa tietoja jäsenvaltioille saatettuaan analyysinsä päätökseen.

Jos 20 artiklassa säädetty edellytykset täyttyvät, vapautus voidaan myöntää myös toimenpiteiden soveltamisalan laajentamiseen johtaneen tutkimuksen päättämisen jälkeen.

7. Jos toimenpiteiden soveltamisalan laajentamisesta on kulunut vähintään yksi vuosi ja jos vapautusta hakevien tai mahdollisesti hakevien osapuolten määrä on merkittävä, komissio voi päättää panna vireille toimenpiteiden soveltamisalan laajentamista koskevan tarkastelun. Tällainen tarkastelu suoritetaan noudattaen 22 artiklan 1 kohdan säännöksiä, sellaisina kuin niitä sovelletaan 19 artiklan mukaisiin tarkasteluihin.

8. Tämän artiklan säännökset eivät estä voimassa olevien tullisäännösten tavanomaista soveltamista.

24 artikla

Yleiset säännökset

1. Väliaikaiset tai lopulliset tasoitustullit otetaan käyttöön asetuksella, ja jäsenvaltiot kantavat ne muodon, määrän ja muiden tekijöiden perusteella, jotka vahvistetaan asetuksessa, jolla ne otetaan käyttöön. Lisäksi nämä tullit kannetaan riippumatta tuontia tavallisesti koskevista tulleista, veroista ja muista maksuista.

Mihinkään tuotteeseen ei saa samanaikaisesti soveltaa sekä polkumyyn- että tasoitustulleja polkumyynnistä tai vientituesta johtuneen saman tilanteen korjaamiseksi.

2. Asetukset, joilla otetaan käyttöön väliaikaiset tai lopulliset tasoitustullit, sekä asetukset tai päätökset sitoumusten hyväksymisestä taikka tutkimusten tai menettelyjen päättämisestä julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Näissä asetuksissa tai päätöksissä on mainittava erityisesti, ottaen huomioon tarve suojata luottamuksellisia tietoja, viejien nimet, jos mahdollista, tai kyseessä olevien maiden nimet, kuvaus tuotteesta ja yhteenvedo tuen ja vahingon toteamista koskevista asiaan vaikuttavista tosiasioista ja huomioista. Tiedossa oleville asianomaisille osapuolille lähetetään jokaisessa tapauksessa jäljennös asetuksesta tai päätöksestä. Tämän kohdan säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin uudelleentarkasteluihin.

3. Tämän asetuksen perusteella voidaan hyväksyä erityissääntöjä erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 952/2013 ⁽¹⁾ olevan alkuperän käsitteen yhteisestä määrittelystä.

4. Tämän asetuksen nojalla käyttöön otettuja toimenpiteitä voidaan unionin edun perusteella olla väliaikaisesti soveltamatta yhdeksän kuukauden ajan komission 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen tekemällä päätöksellä. Komissio voi pidentää väliaikaista soveltamatta jättämistä enintään yhden vuoden ajaksi 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen.

Toimenpiteet voidaan jättää väliaikaisesti soveltamatta vain, jos markkinaolosuhteet ovat väliaikaisesti muuttuneet siten, ettei soveltamatta jättämisestä todennäköisesti aiheutuisi vahinkoa, ja sillä edellytyksellä, että unionin tuotannonalalla on ollut mahdollisuus esittää huomautuksia ja että nämä huomautukset on otettu huomioon. Toimenpiteitä voidaan milloin tahansa alkaa 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen soveltaa uudelleen, jos niiden soveltamatta jättäminen ei enää ole perusteltua.

5. Komissio voi ilmoitettuaan asiasta hyvissä ajoin jäsenvaltioille määrätä tulliviranomaiset toteuttamaan aiheelliset toimenpiteet tuonnin kirjaamiseksi siten, että tätä tuontia vastaan voidaan myöhemmin soveltaa toimenpiteitä kirjaamis-päivästä alkaen.

Tuonnin kirjaaminen voidaan tehdä pakolliseksi unionin tuotannonalan asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä.

Kirjaaminen otetaan käyttöön asetuksella, jossa määritetään toimenpiteen tarkoitus ja tarvittaessa tulevaisuudessa mahdollisesti maksettaviksi tulevien tullien arvioitu määrä. Jakso, jonka aikana tuonti on kirjattava, ei saa ylittää yhdeksää kuukautta.

6. Jäsenvaltioiden on annettava kuukausittain komissiolle kertomus tutkimuksen tai toimenpiteiden kohteena olevien tuotteiden tuonnista ja tämän asetuksen perusteella kannettujen tullien määrästä.

7. Komissio voi pyytää jäsenvaltioita tapauskohtaisesti toimittamaan tietoja, jotka ovat tarpeen, jotta toimenpiteiden soveltamista voitaisiin valvoa tehokkaasti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 6 kohdan soveltamista. Tältä osin sovelletaan 11 artiklan 3 ja 4 kohdan säännöksiä. Kaikkiin jäsenvaltioiden tämän artiklan nojalla toimittamiin tietoihin sovelletaan 29 artiklan 6 kohtaa.

25 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2016/1036 ⁽²⁾ perustettu komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 952/2013, annettu 9 päivänä lokakuuta 2013, unionin tullikoodeksista (EUVL L 269, 10.10.2013, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1036, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumuksesta (ks. tämän virallisen lehden s. 21).

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.
3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.
4. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaa yhdessä sen 4 artiklan kanssa.
5. Jos asetuksen (EU) N:o 182/2011 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti noudatetaan kirjallista menettelyä lopullisten toimenpiteiden hyväksymiseksi tämän artiklan 3 kohdan nojalla tai toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevien tarkastelujen vireillepanosta päättämiseksi tämän asetuksen 18 artiklan nojalla, tämä menettely päätetään tuloksettomana, jos puheenjohtaja asettamassaan määräajassa niin päättää tai komitean jäsenten enemmistö, sellaisena kuin se on määriteltynä asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 1 kohdassa, niin vaatii. Jos kirjallista menettelyä noudatetaan sellaisissa muissa tapauksissa, joissa toimenpidettä koskevasta ehdotuksesta on keskusteltu komiteassa, tämä menettely päätetään tuloksettomana, jos puheenjohtaja asettamassaan määräajassa niin päättää tai komitean jäsenten yksinkertainen enemmistö niin vaatii. Jos kirjallista menettelyä noudatetaan sellaisissa muissa tapauksissa, joissa toimenpidettä koskevasta ehdotuksesta ei ole keskusteltu komiteassa, tämä menettely päätetään tuloksettomana, jos puheenjohtaja asettamassaan määräajassa niin päättää tai vähintään neljäsosa komitean jäsenistä niin vaatii.
6. Komitea voi käsitellä mitä tahansa komission esille ottamaa tai jäsenvaltion käsiteltäväksi pyytämää asiaa, joka liittyy tämän asetuksen soveltamiseen. Jäsenvaltiot voivat pyytää tietoja ja vaihtaa näkemyksiä komiteassa tai suoraan komission kanssa.

26 artikla

Tarkastuskäynnit

1. Milloin komissio katsoo aiheelliseksi, se voi tehdä tarkastuskäyntejä tutkiakseen tuojien, viejien, kauppiaiden, välittäjien, tuottajien sekä kaupallisten yhdistysten ja järjestöjen kirjanpidon ja todentaakseen tuesta ja vahingosta toimitetut tiedot. Jos asianmukaista vastausta ei saada ajoissa, komissio voi päättää olla tekemättä tarkastuskäyntiä.
2. Tarvittaessa komissio voi tehdä tutkimuksia kolmansissa maissa edellyttäen, että asianomaiset yritykset antavat siihen suostumuksensa eikä kyseinen maa, jolle on virallisesti ilmoitettu asiasta, sitä vastusta. Komission on toimitettava alkuperä- ja/tai viejämaalle käyntien kohteena olevien yritysten nimet ja osoitteet sekä sovitut päivämäärät välittömästi, kun se on saanut suostumuksen kyseisiltä yrityksiltä.
3. Kyseisille yrityksille ilmoitetaan tarkistettavien tietojen luonne ja muut tiedot, jotka on annettava näiden käyntien aikana, mikä ei kuitenkaan estä saatujen tietojen perusteella pyytämästä käyntien aikana lisätietoja.
4. Edellä olevan 1, 2 ja 3 kohdan perusteella tehtävissä tarkastuksissa komissiota avustavat niiden jäsenvaltioiden virkamiehet, jotka sitä pyytävät.

27 artikla

Otos

1. Jos valituksen tekijöiden, viejien tai tuojien, tuotetyyppien tai liiketoimien määrä on suuri, tutkimus voidaan rajoittaa
 - a) kohtuulliseen määrään osapuolia, tuotteita tai liiketoimia käyttämällä otoksia, jotka ovat valinnan tekemisen ajankohtana käytettävissä olevien tietojen perusteella tilastollisesti edustavia; tai
 - b) tuotannon, myynnin tai viennin sellaiseen suurimpaan mahdolliseen määrään, joka voidaan kohtuudella tutkia ottaen huomioon käytettävissä oleva aika.

2. Osapuolten, tuotetyyppien tai liiketoimien lopullinen valinta, joka tehdään tämän artiklan mukaisesti, kuuluu komissiolle, mutta otos olisi ensisijaisesti valittava niiden osapuolten, joita asia koskee, kuulemisen jälkeen tai niiden suostumuksella edellyttäen, että osapuolet ilmoittautuvat ja toimittavat riittävät tiedot kolmen tutkimuksen vireillepanoa seuraavan viikon kuluessa, jotta edustava otos voitaisiin valita.

3. Jos tutkimus rajoitetaan tämän artiklan mukaisesti, lasketaan tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavaa tukea vastaava yksilöllinen määrä jokaisen sellaisen viejän tai tuottajan osalta, jota ei alun perin valittu mutta joka esittää tarvittavat tiedot tässä asetuksessa säädettyssä määräajassa, paitsi jos viejiä tai tuottajia on niin paljon, että yksilölliset tarkastelut hankaloittaisivat tehtävää kohtuuttomasti ja estäisivät tutkimuksen loppuun saattamisen hyvissä ajoin.

4. Jos on tehty päätös otoksen käyttämisestä ja valitut osapuolet tai jotkut niistä kieltäytyvät yhteistyöstä siten, että tutkimuksen tulokset voivat vääristyä merkittävästi, voidaan valita uusi otos.

Jos yhteistyöstä kuitenkin merkittävässä määrin edelleen kieltäydytään tai jos ei ole tarpeeksi aikaa uuden otoksen valitsemiseksi, sovelletaan 28 artiklan asiaa koskevia säännöksiä.

28 artikla

Yhteistyöstä kieltäytyminen

1. Jos asianomainen osapuoli kieltäytyy antamasta tarvittavia tietoja tai ei toimita niitä tässä asetuksessa säädettyssä määräajassa tai merkittävällä tavalla vaikeuttaa tutkimuksia, alustavat tai lopulliset päätelmät, jotka voivat olla myönteisiä vai kielteisiä, voidaan tehdä käytettävissä olevien tietojen perusteella.

Jos asianomaisen osapuolen todetaan toimittaneen vääriä tai harhaanjohtavia tietoja, näitä tietoja ei oteta huomioon, ja niiden sijasta voidaan käyttää käytettävissä olevia tietoja.

Asianomaisille osapuolille on ilmoitettava yhteistyöstä kieltäytymisen seurauksista.

2. Vastaamatta jättämistä tietokoneavusteisesti ei ole pidettävä yhteistyöstä kieltäytymisenä edellyttäen, että asianomainen osapuoli osoittaa vastauksen esittämisen vaaditussa muodossa voivan aiheuttaa kohtuutonta ylimääräistä vaivannäköä tai kohtuuttomia lisäkustannuksia.

3. Jos asianomaisen osapuolen toimittamat tiedot eivät kaikissa suhteissa ole parhaita mahdollisia, niitä ei kuitenkaan saa jättää huomiotta edellyttäen, että mahdolliset puutteet eivät hankaloita liikaa kohtuullisen oikeiden päätelmien tekemistä, tiedot toimitetaan hyvissä ajoin, ne voidaan tarkistaa ja osapuoli on toiminut parhaan kykynsä mukaan.

4. Jos todisteita tai tietoja ei hyväksytä, ne toimittaneelle osapuolelle on ilmoitettava viipymättä niiden hylkäämisen syyt, ja sille on annettava tilaisuus toimittaa lisäselvityksiä asetetussa määräajassa. Jos näitä selvityksiä ei pidetä tyydyttävänä, kyseisten todisteiden tai tietojen hylkäämisen syyt on ilmoitettava ja mainittava julkistetuissa päätelmissä.

5. Jos päätelmät, mukaan lukien tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrää koskevat, perustuvat 1 kohdan säännöksiin, erityisesti valituksessa toimitettuihin tietoihin, nämä tiedot on tarkistettava, jos se on mahdollista ja ottaen huomioon tutkimuksen määräaika, vertaamalla niitä muista käytettävissä olevista riippumattomista lähteistä kuten julkaistuihin hintaluetteloista, virallisista tuontitilastoista ja tulliasiakirjoista tai muilta asianomaisilta osapuolilta tutkimuksen aikana saatuihin tietoihin.

Kyseiset tiedot voivat tarvittaessa sisältää maailmanmarkkinoita tai muita edustavia markkinoita koskevia tietoja.

6. Jos asianomainen osapuoli ei toimi yhteistyössä tai toimii vain osittain yhteistyössä siten, että asiaan vaikuttavia tietoja ei toimiteta, tutkimuksen lopputulos voi olla mainitulle osapuolelle huonompi, kuin jos se olisi toiminut yhteistyössä.

29 artikla

Luottamuksellisuus

1. Viranomaisten on pätevistä syistä käsiteltävä luottamuksellisia kaikkia tietoja, jotka ovat luonteeltaan luottamuksellisia (esimerkiksi sen takia, että tiedon ilmaisemisesta olisi merkittävää etua kilpailijalle tai sillä olisi merkittävä haitallinen vaikutus tiedon antajan tai sen kannalta, jolta tiedon antaja on saanut tiedon) tai jotka tutkimuksen osapuolet ovat toimittaneet luottamuksellina.

2. Asianomaisten osapuolten, jotka toimittavat luottamuksellisia tietoja, on toimitettava niistä yhteenvedot, jotka eivät ole luottamuksellisia. Näiden yhteenvedojen on oltava riittävän yksityiskohtaisia, jotta luottamuksellina toimitettujen tietojen olennainen sisältö voidaan kohtuullisesti ymmärtää. Poikkeuksellisissa olosuhteissa kyseiset osapuolet voivat osoittaa, että kyseisistä tiedoista ei voida antaa yhteenvetoa. Näissä poikkeuksellisissa olosuhteissa on esitettävä syyt, miksi yhteenvetoa ei voida toimittaa.

3. Jos katsotaan, että pyyntö käsitellä tietoja luottamuksellina ei ole perusteltu, ja jos tiedot toimittanut henkilö ei halua, että ne julkistetaan tai ilmaistaan yleisessä muodossa tai yhteenvetona, kyseiset tiedot voidaan jättää ottamatta huomioon, paitsi jos voidaan vakuuttavasti asianmukaisten lähteiden perusteella osoittaa, että tiedot ovat oikeita. Luottamuksellista käsitelyä koskevaa pyyntöä ei saa mielivaltaisesti hylätä.

4. Tämä artikla ei estä unionin viranomaisia ilmaisemasta yleisiä tietoja eikä varsinkaan tämän asetuksen nojalla tehtyjen päätösten perusteita eikä ilmaisemasta todisteita, joihin unionin viranomaiset tukeutuvat, siltä osin kuin tämä on tarpeen näiden perusteiden selittämiseksi oikeudenkäynnissä. Tällaisessa ilmaisemisessa on otettava huomioon niiden osapuolten, joita asia koskee, oikeudet edut niin, että niiden liike- tai valtiosalaisuuksia ei paljasteta.

5. Komissio ja jäsenvaltiot tai niiden edustajat eivät saa paljastaa tämän asetuksen mukaisesti saamia tietoja, joita niiden toimittaja on pyytänyt käsittelemään luottamuksellina, ilman tietojen toimittajan nimenomaista lupaa. Komission ja jäsenvaltioiden välillä vaihdettuja tietoja tai unionin tai sen jäsenvaltioiden viranomaisten valmistelemia sisäisiä asiakirjoja ei saa luovuttaa, paitsi jos niiden luovuttamisesta nimenomaan säädetään tässä asetuksessa.

6. Tämän asetuksen mukaisesti saatuja tietoja saa käyttää ainoastaan siihen tarkoitukseen, jota varten ne on pyydetty.

Tämä säännös ei estä tietyn tutkimuksen yhteydessä saatujen tietojen käyttämistä kyseistä samankaltaista tuotetta koskevien muiden saman menettelyn yhteydessä suoritettavien tutkimusten vireillepanossa.

30 artikla

Ilmoittaminen osapuolille

1. Valituksen tekijät, tuojat ja viejät sekä niiden edustavat järjestöt ja alkuperä- ja/tai viejämaa voivat pyytää, että niille ilmoitetaan niiden olennaisten tosiasioiden ja huomioiden perustana olevista yksityiskohdista, joiden nojalla väliaikaiset toimenpiteet on otettu käyttöön. Tietojen saantia koskevat pyynnöt on tehtävä kirjallisesti ja viipymättä väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisen jälkeen, ja tiedot on annettava kirjallisesti niin pian kuin mahdollista.

2. Edellä 1 kohdassa mainitut osapuolet voivat pyytää lopullista ilmoitusta niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella aiotaan suosittelä lopullisten toimenpiteiden käyttöön ottamista taikka tutkimuksen tai menettelyn päättämistä ilman toimenpiteiden käyttöönottoa, ja erityistä huomiota on kiinnitettävä tietojen antamiseen sellaisista tosiasioista ja huomioista, jotka ovat erilaisia kuin väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisessa käytetyt tosiasiat ja huomiot.

3. Pyyntö lopullisesta ilmoittamisesta on osoitettava kirjallisesti komissiolle ja, jos väliaikainen tulli on asetettu, niiden on oltava komissiolla viimeistään kuukauden kuluttua tämän tullin käyttöönoton julkistamisesta. Jos väliaikaista tullia ei ole asetettu, osapuolilla on mahdollisuus pyytää lopullista ilmoittamista komission asettamassa määräajassa.

4. Lopullinen ilmoittaminen on tehtävä kirjallisesti. Se on tehtävä mahdollisimman nopeasti ottaen huomioon tarve suojata luottamukselliset tiedot ja tavallisesti viimeistään kuukausi ennen 14 tai 15 artiklassa säädettyjen menettelyjen vireillepanoa. Jos komissio ei voi ilmoittaa tiettyjä tosiseikkoja tai huomioita sillä hetkellä, ne on ilmoitettava mahdollisimman pian sen jälkeen.

Ilmoittaminen ei ole esteenä komission mahdollisesti myöhemmin tekemälle päätökselle, mutta jos kyseinen päätös perustuu eri tosiseikkoihin ja huomioihin, näistä on ilmoitettava mahdollisimman pian.

5. Lopullisen ilmoittamisen jälkeen tehdyt huomautukset otetaan huomioon ainoastaan, jos ne saadaan määräajassa, jonka komissio vahvistaa kussakin tapauksessa ottaen asianmukaisesti huomioon asian kiireellisyyden mutta joka on vähintään kymmenen päivää. Lyhempi määräaika voidaan vahvistaa, jos on tehtävä täydentävä lopullinen ilmoittaminen.

31 artikla

Unionin etu

1. Jotta voitaisiin todeta, onko toimenpiteiden toteuttaminen unionin edun mukaista, kaikkia etuja on arvioitava kokonaisuutena, mukaan lukien kotimaisen tuotannonalan sekä käyttäjien ja kuluttajien edut. Tämän artiklan mukainen määrittäminen voidaan tehdä ainoastaan, jos kaikilla osapuolilla on ollut mahdollisuus esittää näkökantansa 2 kohdan mukaisesti. Tässä tarkastelussa kiinnitetään erityistä huomiota tarpeeseen poistaa vahingollisen tuen kauppaa vinouttavat vaikutukset ja palauttaa tehokas kilpailu. Tuen ja vahingon perusteella määritettyjä toimenpiteitä ei voida soveltaa, jos viranomaiset kaikki toimitetut tiedot huomioon ottaen voivat selkeästi päätellä, että niiden soveltaminen ei ole unionin edun mukaista.

2. Jotta viranomaisilla olisi luotettava perusta kaikkien näkökantojen ja tietojen huomioon ottamiseksi, kun ne päättävät, onko toimenpiteiden käyttöönotto unionin edun mukaista, valituksen tekijät, tuojat ja niiden edustavat yhdistykset sekä käyttäjien ja kuluttajien edustavat järjestöt voivat ilmoittautua ja toimittaa tietoja komissiolle tasoitustulleja koskevan tutkimuksen vireillepanoilmoituksessa vahvistetussa määräajassa. Nämä tiedot tai asianmukaiset yhteenvedot niistä toimitetaan muille tässä kohdassa mainituille osapuolille, joilla on oikeus vastata niihin.

3. Edellä olevan 2 kohdan mukaisesti toimineet osapuolet voivat pyytää tulla kuulluiksi. Pyyntö on esitettävä 2 kohdassa vahvistetussa määräajassa, ja niissä on mainittava erityiset syyt, joiden perusteella osapuolia olisi unionin edun kannalta kuultava.

4. Edellä olevan 2 kohdan mukaisesti toimineet osapuolet voivat esittää huomautuksia väliaikaisten tullien soveltamisesta. Jotta nämä huomautukset otettaisiin huomioon, ne on saatava 25 päivän kuluessa toimenpiteiden soveltamispäivästä, ja ne tai niistä tehdyt asianmukaiset tiivistelmät on asetettava muiden osapuolten saataville, joilla on oikeus vastata niihin.

5. Komissio tarkastelee kaikkia sille asianmukaisesti toimitettuja tietoja ja päättää, missä määrin ne ovat edustavia; tämän tarkastelun tulokset sekä lausunto näiden tietojen perusteltavuudesta toimitetaan 25 artiklassa tarkoitetulle komitealle osana 14 ja 15 artiklan nojalla toimitettua ehdotusta toimenpiteeksi. Komission olisi otettava huomioon komiteassa esitetyt näkökannat asetuksessa (EU) N:o 182/2011 säädettyjen edellytysten mukaisesti.

6. Edellä olevan 2 kohdan mukaisesti toimineet osapuolet voivat pyytää, että niille toimitetaan ne tosiasiat ja huomiot, joihin lopulliset päätökset todennäköisesti tulevat perustumaan. Nämä tiedot toimitetaan mahdollisimman suuressa laajuudessa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta komission minkä tahansa myöhemmin tekemän päätöksen soveltamista.

7. Tiedot otetaan huomioon ainoastaan, jos niiden oikeellisuutta tukevat selkeät todisteet.

32 artikla

Tasoitustoimenpiteiden ja monenvälisen ratkaisun välinen suhde

Jos tuotavaan tuotteeseen sovelletaan tukisopimuksessa määrättyjen erimielisyyksien ratkaisumenettelyjen mukaisesti käyttöön otettuja toimenpiteitä ja jos nämä toimenpiteet ovat riittävät tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavasta tuesta aiheutuvan vahingon poistamiseksi, on kyseisen tuotteen osalta käyttöön otettu tasoitustulli jätettävä tapauksen mukaan heti väliaikaisesti soveltamatta tai se on kumottava.

33 artikla

Loppusäännökset

Tämä asetus ei estä soveltamasta:

- a) sellaisia erityissääntöjä, jotka on vahvistettu unionin ja kolmansien maiden välisissä sopimuksissa;
- b) unionin asetuksia maatalouden alalla eikä neuvoston asetuksia (EY) N:o 1667/2006 ⁽¹⁾, (EY) N:o 614/2009 ⁽²⁾ ja (EY) N:o 1216/2009 ⁽³⁾. Tätä asetusta sovelletaan mainittuja asetuksia täydentävästi sekä poiketen kaikista niiden säännöksistä, jotka estävät tasoitustullien soveltamisen;
- c) erityistoimenpiteitä, jolleivät nämä ole GATT 1994 -sopimuksen mukaisten velvoitteiden vastaisia.

34 artikla

Kertomus

Komissio sisällyttää tietoja tämän asetuksen täytäntöönpanosta asetuksen (EU) 2016/1036 23 artiklan mukaiseen Euroopan parlamentille ja neuvostolle esitettävään vuosittaiseen kertomukseensa kaupan suojatoimenpiteiden soveltamisesta ja täytäntöönpanosta.

35 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 597/2009.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä VI olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

36 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 8 päivänä kesäkuuta 2016.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. G. KOENDERS

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1667/2006, annettu 7 päivänä marraskuuta 2006, glukoosista ja laktoosista (EUVL L 312, 11.11.2006, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 614/2009, annettu 7 päivänä heinäkuuta 2009, muna-albumiinin ja maitoalbumiinin yhteisestä kauppajärjestelmästä (EUVL L 181, 14.7.2009, s. 8).

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1216/2009, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, tiettyihin maataloustuotteiden valmistuksessa tuotettuihin tavaroihin sovellettavasta kauppajärjestelmästä (EUVL L 328, 15.12.2009, s. 10).

LIITE I

VIENTITUKIA KOSKEVA ESIMERKKILUETTELO

- a) Julkisten viranomaisten vientitulosten perusteella myöntämä välitön tuki yritykselle tai tuotannonalalle.
- b) Valuutanpitojärjestelmät tai vastaavat menettelyt, joihin liittyy vientietuuksia.
- c) Julkisten viranomaisten edullisemmin ehdoin kuin kotimaan liikenteen osalta vahvistamat tai käyttöön ottamat vientitoimitusten sisäisten kuljetusten maksujen ja rahtimaksujen tariffit.
- d) Julkiset viranomaiset tai niiden hallintoelimet toimittavat suoraan tai välillisesti julkisten viranomaisten käyttöön ottamien ohjelmien kautta maahantuotavia tai kotimaisia vientitavaroiden valmistuksessa käytettäviksi tarkoitettuja tavaroita tai palveluja edullisemmilla ehdoilla kuin samankaltaisten tai suoraan kilpailevien kotimaan markkinoita varten valmistettavien tavaroiden tai palvelujen tuottamiseen, jos mainitut ehdot (tuotteiden osalta) ovat edullisempia kuin maailmanmarkkinoilla kaupallisesti niiden viejille saatavilla olevat ⁽¹⁾ ehdot.
- e) Teollisten tai kaupallisten yritysten erityisesti viennin yhteydessä maksamista tai niiden maksettavaksi tulevista välittömistä ⁽²⁾ veroista tai sosiaaliturvamaksuista kokonaan tai osittain vapauttaminen, niiden palauttaminen taikka niiden maksun siirtäminen myöhemmäksi ⁽³⁾.
- f) Vientiin tai vientitulokseen välittömästi liittyvät erityisvähennykset, jotka välittömien verojen perusteita laskettaessa annetaan kotimaiseen kulutukseen tarkoitettulle tuotannolle annettavien vähennysten lisäksi.
- g) Vientituotteiden tuotannon ja jakelun osalta tapahtuva sellaisten välillisten ⁽⁴⁾ verojen määrästä vapauttaminen tai sen palauttaminen, joka on suurempi kuin niiden verojen määrä, jotka kannetaan samankaltaisten kotimaiseen kulutukseen myytävien tuotteiden tuotannossa ja jakelussa.
- h) Vientituotteiden tuotannossa käytettävistä tavaroista tai palveluista aikaisemmissa vaiheissa kannetuista kasautuvista välillisistä ⁽⁴⁾ veroista vapauttaminen, niiden palauttaminen tai niiden maksun siirtäminen, joka on määrältään suurempi kuin samankaltaisten kotimaiseen kulutukseen myytävien tuotteiden tuotannossa käytettävistä tavaroista tai palveluista aikaisemmissa vaiheissa kannetuista kasautuvista välillisistä veroista vapauttaminen, niiden palauttaminen tai niiden maksun siirtäminen; aikaisemmissa vaiheissa kannettavista kasautuvista välillisistä veroista voidaan kuitenkin vapauttaa, ne voidaan palauttaa tai niiden maksua voidaan siirtää vientituotteiden osalta, vaikka kotimaiseen kulutukseen myytäviä samankaltaisia tuotteita koskevista veroista ei vapauteta, niitä ei palauteta tai niiden maksua ei siirretä, jos aikaisemmissa vaiheissa kannettavat kasautuvat välilliset verot kannetaan sellaisista tuotantopanoksista, jotka käytetään vientituotteen tuotannossa (tavanomainen hävikki huomioon ottaen) ⁽⁵⁾. Tämä kohta tulkitaan tuotantopanosten tuotantoprosessissa käyttämistä koskevien ohjeiden mukaisesti, jotka esitetään liitteessä II.
- i) Sellainen tuontimaksujen ⁽⁴⁾ palauttaminen, joka on määrältään suurempi kuin sellaisista tuoduista tuontipanoksista kannettujen maksujen määrä, jotka käytetään vientituotteen tuotannossa (tavanomainen hävikki huomioon ottaen); erityistapauksissa yritys voi kuitenkin käyttää korvaavina tuotantopanoksina saman määrän sellaisia kotimarkkinoilla valmistettuja tuotantopanoksia, jotka ovat laadultaan ja ominaisuuksiltaan siinä määrin samoja, että niihin voidaan

⁽¹⁾ Ilmaisulla 'kaupallisesti saatavilla olevat' tarkoitetaan, että on vapaus valita kotimaisten ja tuotujen tuotteiden välillä ja että valinta riippuu ainoastaan kaupallisista perusteista.

⁽²⁾ Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

⁽³⁾ Ilmaisulla 'välittömät verot' tarkoitetaan palkasta, voitosta, korkotuloista, vuokratuloista, palkkioista ja muista tuloista kannettavia veroja sekä kiinteästä omaisuudesta kannettavia veroja,

— ilmaisulla 'tuontimaksut' tulleja sekä muita maksuja ja veronluonteisia maksuja, joita ei ole lueteltu muualla tässä alaviitteessä ja joita kannetaan tuonin yhteydessä,

— ilmaisulla 'välilliset verot' myynti-, valmiste-, liikevaihto-, arvonlisä-, toimilupa-, leima-, siirto-, inventaari- ja laitteistoveroja ja rajaveroja sekä muita veroja, lukuun ottamatta välittömiä veroja ja tuontimaksuja,

— ilmaisulla 'aikaisemmissa vaiheissa kannettavat verot' välillisiä veroja, jotka on kannettu sellaisista tavaroista ja palveluista, joita käytetään välittömästi tai välillisesti tuotteen tuotannossa,

— ilmaisulla 'kasautuvat välilliset verot' välillisiä veroja, jotka kannetaan useassa eri vaiheessa silloin, kun ei ole olemassa järjestelmää veron myöhempää vähentämistä varten, tapauksissa, joissa tietyssä tuotantovaiheessa veronalaisia tavaroita tai palveluja käytetään myöhemmässä tuotantovaiheessa,

— ilmaisulla 'verojen palauttaminen' verojen palautusta tai alentamista,

— ilmaisulla 'palauttaminen' tuontimaksuista vapauttamista tai niiden maksun siirtämistä kokonaan tai osittain.

— Siirtäminen myöhemmäksi ei ole vientitukea, jos esimerkiksi asianmukaiset korot peritään.

⁽⁴⁾ Katso e kohdan alaviite 2.

⁽⁵⁾ Tätä h kohtaa ei sovelleta arvonlisäverojärjestelmiin eikä niihin liittyviin rajaveroihin; arvonlisäveron liiallisen palauttamisen ongelmaa koskee ainoastaan g kohta.

soveltaa tätä säännöstä, jos tuontitoimet ja vastaavat vientitoimet suoritetaan kohtuullisen ajanjakson kuluessa, joka ei saa olla pidempi kuin kaksi vuotta. Tämä kohta tulkitaan tuotantopanosten tuotantoprosessissa käyttämistä koskevien ohjeiden mukaisesti, jotka esitetään liitteessä II, sekä korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelyjen vientituiksi määrittelyssä noudatettavien ohjeiden mukaisesti, jotka esitetään liitteessä III.

- j) Julkiset viranomaiset (tai niiden valvomat erityiselimet) ottavat käyttöön sellaisia vientiluottojen takuu- tai vakuutusohjelmia, vientituotteiden tuotantokustannusten nousun estämiseksi tarkoitettuja vakuutus- tai takuuohjelmia taikka valuuttariskiohjelmia, joista perittävät maksut eivät riitä kattamaan pitkällä aikavälillä ohjelmien toimintakustannuksia ja tappioita.
- k) Julkiset viranomaiset (tai niiden valvomat ja/tai niiden alaisina toimivat erityiselimet) myöntävät vientiluottoja alemmilla koroilla, kuin niiden on tosiasiallisesti maksettava näin hankituista varoista (tai tarvitsisi maksaa, jos ne ottaisivat lainaa kansainvälisillä pääomamarkkinoilla samaksi laina-ajaksi ja samoilla muilla lainaehdoilla ja saman valuutan määräisinä kuin vientiluotto), tai vastaavat viejille tai rahoituslaitoksille luotonotosta aiheutuvista kustannuksista kokonaan tai osittain, siltä osin kuin näitä toimia käytetään merkittävien vientiluottoehtoista koskevien etujen varmistamiseen.

Kuitenkin jos WTO:n jäsen on osapuolena virallisia vientiluottoja koskevassa kansainvälisessä sitoumuksessa, jossa on ollut 1 päivänä tammikuuta 1979 osapuolena ainakin 12 alkuperäistä WTO:n jäsentä (tai tätä seuranneessa sitoumuksessa, jonka alkuperäiset allekirjoittajat ovat hyväksyneet), tai jos WTO:n jäsen käytännössä soveltaa mainitun sitoumuksen korkokantaa koskevia määräyksiä, vientiluottokäytäntöä, joka on näiden määräysten mukainen, ei pidetä vientitukena.

- l) Kaikki muut julkisista varoista maksettavat maksut, jotka muodostavat GATT 1994 -sopimuksen XVI artiklassa tarkoitettua vientituen.

LIITE II

OHJEET TUOTANTOPANOSTEN KÄYTTÄMISESTÄ TUOTANTOPROSESSISSA ⁽¹⁾

1. Välillisten verojen alentamista koskevat järjestelyt voivat merkitä vientituotteiden tuotannossa käytettävistä tuotantopanoksista (tavanomaisen raaka-ainehävikin vähentäminen huomioon ottaen) aikaisemmassa vaiheessa kannetuista kasautuvista välillisistä veroista vapauttamista, niiden palauttamista tai niiden maksun siirtämistä. Vastaavasti palauttamisjärjestelmissä voidaan sallia vientituotteiden tuotannossa käytettävistä tuotantopanoksista (tavanomaisen raaka-ainehävikin vähentäminen huomioon ottaen) kannettujen tuontimaksujen palauttaminen.
2. Liitteessä I olevan vientitukia koskevan esimerkkiluettelon h ja i kohdassa mainitaan käsite "vientituotteen tuotannossa käytetyt tuotantopanokset". Mainitun h kohdan mukaisesti välillisten verojen alentamista koskevat järjestelyt voivat olla vientitukea, sikäli kuin niiden nojalla voidaan myöntää vapautus aikaisemmassa vaiheessa kannetuista kasautuvista välillisistä veroista, palauttaa ne tai siirtää niiden maksut suuremman määräisinä, kuin mitä veroja on tosiasiallisesti kannettu vientituotteen tuotannossa käytettyjen tuotantopanosten osalta. Mainitun i kohdan mukaisesti palautusjärjestelmät voivat olla vientitukea, jos niiden seurauksena toteutettu tuontimaksujen palautus on määrältään suurempi kuin vientituotteen tuotannossa käytettyjen tuotantopanosten osalta tosiasiallisesti peritty sellaisten maksujen määrä. Molemmissa kohdissa säädetään, että tavanomainen raaka-ainehävikistä johtuva vähennys on otettava huomioon, kun tehdään vientituotteen tuotannossa käytettäviä tuotantopanoksia koskevia toteamuksia. Edellä i kohdassa säädetään myös korvaavien tuotteiden käyttämisestä.
3. Kun osana tämän asetuksen perusteella tehtävää tasoitustulleja koskevaa tutkimusta tarkastellaan, käytetäänkö tuotantopanoksia vientituotteen tuotannossa, komission on yleensä edettävä jäljempänä esitettävällä tavalla.
4. Jos väitetään, että välillisten verojen alentamista koskeva järjestely tai palautusjärjestely merkitsee tukea sillä perusteella, että vientituotteen tuotannossa käytettyjen tuotantopanosten osalta kannettuja välillisiä veroja tai tuontimaksuja on alennettu tai palautettu liikaa, komission on yleensä ensiksi määritettävä, ovatko viejamaan julkiset viranomaiset ottaneet käyttöön järjestelyn tai menettelyn sen tarkistamiseksi, mitä tuotantopanoksia käytetään vientituotteen tuotannossa ja missä määrin niitä käytetään, ja käyttävätkö ne tällaista järjestelyä tai menettelyä. Jos komissio toteaa sellaisen järjestelyn tai menettelyn olevan käytössä, sen on tavallisesti tutkittava, onko se tarkoituksenmukainen, tavoitellun tarkoituksen kannalta tehokas ja perustuuko se viejamaassa yleisesti hyväksytyihin kaupallisiin käytäntöihin. Komissio voi katsoa olevan tarpeen suorittaa 26 artiklan 2 kohdan mukaisesti tiettyjä käytännön tarkistuksia tietojen oikeellisuuden todentamiseksi tai vakuuttuakseen siitä, että järjestelyä tai menettelyä käytetään tehokkaasti.
5. Jos tällaista järjestelyä tai menettelyä ei ole, jos se ei ole tarkoituksenmukainen taikka jos se on otettu käyttöön ja se katsotaan tarkoituksenmukaiseksi mutta todetaan, että sitä ei tosiasiaassa käytetä tai sitä ei käytetä tehokkaasti, viejamaan on tavallisesti suoritettava tosiasiallisesti käytettyihin tuotantopanoksiin perustuva uusi tutkimus sen määrittämiseksi, onko maksuja palautettu liikaa. Jos komissio katsoo sen olevan tarpeen, uusi tutkimus suoritetaan 4 kohdan mukaisesti.
6. Komission on yleensä pidettävä tuotantopanoksia tuotantoprosessiin fyysisesti kuuluvina, jos niitä käytetään tuotantoprosessissa ja ne ovat fyysinen osa vientituotetta. Tuotantopanoksen ei tarvitse olla valmiissa tuotteessa samassa muodossa, kuin missä se tuli mukaan tuotantoprosessiin.
7. Vientituotteen tuotannossa käytetyn yksittäisen tuotantopanoksen määrän toteamisessa otetaan yleensä huomioon tavanomainen hävikki, ja hävikki katsotaan tavallisesti käytetyksi vientituotteen tuotannossa. Käsitteellä "hävikki" tarkoitetaan sitä osaa tietyistä tuotantopanoksesta, jolla ei ole itsenäistä tehtävää tuotantoprosessissa, jota ei käytetä vientituotteen tuotannossa (esimerkiksi tehottomuuden takia) ja jota sama valmistaja ei ota talteen, käytä eikä myy.
8. Komission arvioidessa sitä, onko vaadittu raaka-ainehävikkiä koskeva vähennys "tavanomainen", se ottaa yleensä huomioon tuotantoprosessin luonteen, viejamaan tuotannonalan tavanomaisen käytännön ja muut tekniset tekijät, siinä määrin kuin se on aiheellista. Komissio pitää mielessään, että on tärkeää todeta, ovatko viejamaan viranomaiset

⁽¹⁾ Tuotantoprosessissa käytettyjä tuotantopanoksia ovat tuotantoprosessissa fyysisesti käytetyt fyysiset tuotteet, tuotantoprosessissa käytetty energia, polttoaineet ja öljy sekä katalyytit, joita kulutetaan niiden vientituotteen aikaansaamista tarkoittavan käytön aikana.

laskeneet hävikin määrän hyväksyttävällä tavalla silloin, kun tällainen määrä on tarkoitus sisällyttää veron tai tullin alennukseen tai palautukseen.

LIITE III

OHJEET, JOITA ON NOUDATETTAVA KORVAAVIEN TUOTANTOPANOSTEN PALAUTUSJÄRJESTELYJEN VIENTITUIKSI MÄÄRITTELYSSÄ

I

Palautusjärjestelyissä voidaan säätää tuontimaksujen palauttamisesta sellaisten tuotantopanosten osalta, joita käytetään muun tuotteen valmistukseen silloin, kun kyseinen muu tuote sellaisena kuin se viedään maasta sisältää kotimaisia tuotantopanoksia, jotka vastaavat laadultaan ja ominaisuuksiltaan maahan tuotuja tuotantopanoksia, jotka ne korvaavat. Liitteessä I olevan i kohdan mukaisesti tällaisten korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelyt voivat olla vientitukea, siltä osin kuin niiden mukaisesti voidaan tuontimaksuista maksaa suurempia palautuksia, kuin palautusvaatimuksen kohteena olevista tuoduista tuotantopanoksista alun perin on kannettu.

II

Kun komissio tarkastelee korvaavia tuotantopanoksia koskevaa palautusjärjestelyä tämän asetuksen mukaisesti suoritettavan tasoitustullia koskevan tutkimuksen osana, sen on yleensä edettävä seuraavalla tavalla:

1. Liitteessä I olevan i kohdan nojalla kotimarkkinoilla valmistettuja tuotantopanoksia voidaan käyttää maahan tuotavien tuotantopanosten sijasta vientiin tarkoitetun tuotteen tuottamiseen, jos näiden tuotantopanosten määrä on sama kuin niiden tuotujen tuotantopanosten, jotka ne korvaavat, ja jos ensin mainitut tuotantopanokset ovat laadultaan ja ominaisuuksiltaan samanlaisia kuin maahan tuodut tuotantopanokset. Tarkistusjärjestelyn tai -menettelyn olemassaolo on tärkeää, koska se antaa viejämään julkisille viranomaisille mahdollisuuden toimia niiden mukaisesti ja osoittaa, että tuotantopanosten määrä, jolta palautusvaatimus esitetään, ei ylitä vientiin missä muodossa tahansa menevien verrattavissa olevien tuotteiden määrää, eikä tuontimaksuja siten palauteta enempää kuin kyseisistä tuoduista tuotantopanoksista alun perin on kannettu.
2. Jos väitetään, että korvaavia tuotantopanoksia koskevan palautusjärjestelyn kautta annetaan tukea, komission on tavallisesti ensin pyrittävä määrittelemään, ovatko viejämään julkiset viranomaiset ottaneet käyttöön tarkistusjärjestelyn tai -menettelyn ja käyttävätkö ne sitä. Jos komissio toteaa sellaisen järjestelyn tai menettelyn olevan käytössä, se tavallisesti tutkii tarkistusmenetelmät sen arvioimiseksi, ovatko ne tarkoituksenmukaisia, tavoitellun tarkoituksen kannalta tehokkaita ja perustuvatko ne viejämaassa yleisesti hyväksytyihin kaupallisiin käytäntöihin. Siinä määrin kuin menettelyjen todetaan täyttävän nämä vaatimukset ja niitä sovelletaan tehokkaasti, tuen ei oleteta olevan olemassa. Komissio voi katsoa olevan tarpeen suorittaa 26 artiklan 2 kohdan mukaisesti tiettyjä käytännön tarkistuksia tietojen oikeellisuuden todentamiseksi tai vakuuttuakseen siitä, että tarkistusmenettelyjä sovelletaan tehokkaasti.
3. Jos tarkistusmenettelyjä ei ole, jos ne eivät ole tarkoituksenmukaisia tai jos sellaiset menettelyt on otettu käyttöön ja ne katsotaan tarkoituksenmukaisiksi mutta niitä ei tosiasiaassa käytetä tai niitä ei käytetä tehokkaasti, voi olla kyse tuesta. Näissä tapauksissa viejämään on tavallisesti suoritettava todellisuudessa tapahtuneisiin maksusuorituksiin perustuva uusi tutkimus sen määrittämiseksi, onko maksuja palautettu liikaa. Jos komissio katsoo sen olevan tarpeen, uusi tutkimus voidaan suorittaa 2 kohdan mukaisesti.
4. Sen seikan, että korvaavia tuotantopanoksia koskevan palautusjärjestelmän säännöstö sisältää määräyksen, jonka perusteella viejät voivat valita tuontitoimitukset, joiden osalta ne vaativat palautusta, ei itsessään olisi katsottava merkitsevän, että tukea myönnetään.
5. Tuontimaksujen liiallisen palauttamisen liitteessä I olevan i kohdan tarkoittamassa merkityksessä on katsottava olevan kyseessä, jos julkiset viranomaiset ovat maksaneet korkoa kaikille palautusjärjestelyn perusteella palautetuille määrille, jolloin liikaa maksettu määrä on se, joka on maksettu tai on tarkoitus maksaa korkoina.

LIITE IV

(Tämä liite koostuu maataloudesta tehdyn sopimuksen liitteestä 2. Kaikki käsitteet ja ilmaisut, joita ei ole siinä määritelty tai joiden merkitys ei ole selvä, on tulkittava mainitun sopimuksen mukaisesti.)

KOTIMAINEN TUKI: PERUSTEET ALENNUSSITOUMUKSISTA VAPAUTTAMISELLE

1. Niiden kotimaisten tukitoimenpiteiden, joille vaaditaan vapautusta alennussitoumuksista, on täytettävä se perustavaa laatua oleva vaatimus, että niillä ei ole lainkaan tai on korkeintaan vähäisessä määrin kauppaa vääristäviä vaikutuksia tai vaikutuksia tuotantoon. Sen mukaisesti kaikkien niiden toimenpiteiden, joille haetaan vapautusta alennussitoumuksista, on täytettävä seuraavat perusedellytykset:

a) kyseinen tuki (mukaan lukien julkisten viranomaisten saamatta jäänyt tulo) on annettava julkisista varoista rahoitetun julkisen ohjelman kautta, eikä sitä saa rahoittaa kuluttajilta tulevilla suorituksilla; ja

b) kyseisellä tuella ei saa antaa tuottajille hintatukea;

sekä jäljempänä esitetyt toimikohtaiset arviointiperusteet ja edellytykset.

Julkiset palveluohjelmat

2. Yleiset palvelut

Tämän ryhmän toimet sisältävät kustannuksia (tai saamatta jääneitä tuloja), jotka liittyvät ohjelmiin, jotka tarjoavat palveluja tai etuja maataloudelle tai maaseutuyhteisölle. Ne eivät saa sisältää suoria maksuja tuottajille tai jalostajille. Kyseisten ohjelmien, jotka sisältyvät mutta eivät rajoitu jäljempänä olevaan luetteloon, on täytettävä 1 kohdassa esitetyt yleiset arviointiperusteet ja toimikohtaiset edellytykset, siltä osin kuin ne ilmenevät seuraavasta:

a) tutkimustyö, mukaan lukien yleinen tutkimus, ympäristöohjelmiin liittyvä tutkimus sekä tiettyjä tuotteita koskevat tutkimusohjelmat;

b) tuhoeläinten ja tautien torjunta, mukaan lukien yleiset ja tuotekohtaiset toimenpiteet, kuten ennakkovaroitusjärjestelmät, karanteenit ja hävitystyöt;

c) koulutuspalvelut, mukaan lukien yleiset ja erityiset palvelut;

d) valistus- ja neuvontapalvelut, mukaan lukien varojen myöntäminen helpottamaan tietojen ja tutkimustulosten saattamista tuottajien ja kuluttajien tietoon;

e) tarkastuspalvelut, mukaan lukien yleiset palvelut sekä tiettyjen tuotteiden tarkastukset, jotka liittyvät terveys-, turvallisuus-, laadunvalvonta- tai standardointikysymyksiin;

f) markkinointi- ja myynninedistämispalvelut, mukaan lukien tiettyihin tuotteisiin liittyvät markkinatiedot, neuvonta- ja myynninedistämistoiminta lukuun ottamatta määrittelemättömistä tarkoituksista aiheutuvia kuluja, joita myyjät voisivat käyttää myyntihintansa alentamiseen tai suoran taloudellisen hyödyn antamiseen ostajille; ja

g) infrastruktuuripalvelut, mukaan lukien sähköverkot, tiet ja muut kuljetusväylät, markkinapaikat ja satamalaitteistot, vesihuoltojärjestelmät, padot ja kuivatusohjelmat sekä ympäristöohjelmiin liittyvät perusrakenteet. Kaikissa tapauksissa kulut on tarkoitettu ainoastaan laitteistojen hankkimiseen tai rakentamiseen, ja niihin ei saa lukea tilakohtaista laitteiden tuettua hankintaa, paitsi silloin kun on kyse yleisesti käytettävissä olevien yleisten palveluverkostojen laajentamisesta. Niihin ei saa liittää tuotantopanosten tai toimintakulujen tukemista tai alennettuja käyttömaksuja.

3. Julkinen varastointi elintarvikkeiden saatavuuden turvaamiseksi ⁽¹⁾

Kulut (tai menetetyt tulot), jotka liittyvät niiden tuotteiden varastojen kokoamiseen ja ylläpitämiseen, jotka muodostavat kansallisen lainsäädännön sisältämän elintarvikkeiden saatavuuden turvaamista koskevan ohjelman erottamattoman osan. Tähän voidaan lukea myös valtion yksityisille tuotevarastoille tällaisen ohjelman osana antama tuki.

Varastojen määrän ja kokoamisen on vastattava yksinomaan elintarvikkeiden saatavuuden turvaamiseksi ennalta laadittuja tavoitteita. Varastojen kokoamisen ja luovutuksen on oltava rahoituksen osalta avointa. Julkisten viranomaisten elintarvikehankinnat on suoritettava käypään markkinahintaan, ja myydessä elintarvikkeita varmuusvarastoista myyntihintojen on oltava vähintään laatutasoltaan vastaavan tuotteen käyvän kotimarkkinahinnan mukaisia.

4. Sisäinen elintarvikeapu ⁽²⁾

Kustannukset (tai menetetyt tulot), jotka liittyvät sisäisen elintarvikeavun antamiseen tarpeessa oleville väestöosille.

Oikeus saada elintarvikeapua on määriteltävä selkeiden ravitsemukseen liittyvien tavoitteiden perusteella. Tällaisen avun on oltava suorien elintarviketoimitusten antamista avun tarpeessa oleville tai varojen antamista asetetut vaatimukset täyttävälle elintarvikkeiden ostamiseksi joko markkinahintaan tai tuettuun hintaan. Julkisten viranomaisten elintarvikeostot on suoritettava käypään markkinahintaan, ja avun rahoituksen ja hallinnon on oltava avointa.

5. Suorat maksut tuottajille

Tuottajille suunnattuina suorina maksuina annettavan tuen (tai menetettyjen tulojen, mukaan lukien luontaisuuksitukset), jonka osalta haetaan vapautusta alennussitoumuksista, on täytettävä 1 kohdassa mainitut perusedellytykset sekä lisäksi 6–13 kohdassa mainitut yksittäisille suorille maksuille asetetut erityiset arviointiperusteet. Jos voimassa olevien tai uusien suorien maksutyyppeiden, lukuun ottamatta 6–13 kohdassa mainittuja maksutyyppejä, osalta haetaan vapautusta, on maksun täytettävä 6 kohdan b–e alakohdassa vahvistetut arviointiperusteet 1 kohdassa esitettyjen yleisten edellytysten lisäksi.

6. Tulotuki, jota ei ole sidottu tuotannon määrään

- a) Oikeus saada tätä tukea määritellään selkein arviointiperustein, kuten tulojen, tuottaja- tai maanomistaja-aseman, määrätyn ja pysyvän peruskauden mukaisen tuotantotekijöiden käytön tai tuotantotason mukaan.
- b) Tuen suuruutta ei saa minään yksittäisenä vuonna sitoa tai perustaa siihen tuotantosuuntaan tai -määrään (mukaan lukien kotieläinyksiköt), jota tuottaja jonakin peruskauden jälkeisenä vuonna harjoittaa.
- c) Tuen suuruutta ei minään yksittäisenä vuonna saa sitoa tai perustaa sellaisiin kotimaisiin tai kansainvälisiin hintoihin, joita sovelletaan johonkin peruskauden jälkeisenä vuonna toteutettuun tuotantoon.
- d) Tuen suuruutta ei minään yksittäisenä vuonna saa sitoa tai perustaa sellaisiin tuotantotekijöihin, joita on käytetty jonakin peruskauden jälkeisenä vuonna.
- e) Tuen saannin edellytyksenä ei saa olla tuotannollinen toiminta.

7. Valtion osallistuminen tulojen takausohjelmien sekä tulotason turvaamisohjelmien rahoitukseen

- a) Tukeen antaa oikeuden tulojen menetys, joka määritellään ottamalla huomioon vain maataloustulo, joka on enemmän kuin 30 prosenttia edeltävän kolmivuotiskauden keskimääräisistä bruttotuloista tai vastaavasta nettotulosta (ottamatta huomioon mitään samasta tai vastaavanlaisesta ohjelmasta saatua tukea) tai edeltävään viisivuotiskauteen perustuvasta kolmen vuoden keskiarvosta, josta on jätetty huomiotta korkein ja alhaisin yhden vuoden tulo. Tuottaja, joka täyttää nämä ehdot, on oikeutettu saamaan kyseistä tukea.

⁽¹⁾ Tämän liitteen 3 kohdassa tarkoitettujen julkisten viranomaisten elintarvikkeiden saatavuuden turvaamiseksi kehitysmaissa ylläpitämät varastointiohjelmat, joiden toiminta on avointa ja joita hoidetaan virallisesti julkaistujen asiallisten periaatteiden tai toimintaohjeiden mukaan, katsotaan olevan tämän kohdan säännösten mukaisia, kuten myös ohjelmien, joiden nojalla elintarvikkeiden saatavuuden turvaamiseksi ylläpidetyt varastot hankitaan ja luovutetaan säänneltyin hinnoin edellyttäen, että hankintahinnan ja ulkoisen viitehinnan erotus huomioidaan kokonaistuen mittaamenetelmässä (AMS).

⁽²⁾ Tämän liitteen 3 ja 4 kohdan mukaan elintarvikkeiden tuetuin hinnoin toimittamisen tavoitteena katsotaan olevan tyydyttää jatkuvasti kohtuullisin hinnoin kehitysmaiden köyhän kaupunki- ja maaseutuväestön ravinnontarve tämän kohdan säännösten tarkoittamalla tavalla.

- b) Tuen määrä korvaa vähemmän kuin 70 prosenttia tuottajan tulonmenetyksestä siltä vuodelta, jolta tuottaja on oikeutettu saamaan tätä tukea.
- c) Kaikkien tämänlaatuisten tukien määrä on sidottava ainoastaan tuloihin; sitä ei saa sitoa tuotantosuuntaan tai -määrään (mukaan lukien kotieläinyksiköt), jota tuottaja harjoittaa, eikä kyseisen tuotannon kotimaisiin tai ulkomaisiin hintoihin tai käytettyihin tuotantotekijöihin.
- d) Jos tuottaja saa samana vuonna tässä kohdassa ja 8 kohdassa määriteltyjä (luonnononnettomuuksista aiheutuneiden vahinkojen korvaaminen) tukia, on näiden tukien yhteismäärän oltava vähemmän kuin 100 prosenttia tuottajan kokonaismenetyksestä.
8. Luonnononnettomuuksista aiheutuneiden vahinkojen korvaamisen nojalla annettava tuki (joka on suoritettu joko suoraan tai valtion osallistumisella satovakuutusohjelmiin)
- a) Oikeus tukeen syntyy vasta, kun julkiset viranomaiset ovat virallisesti todenneet, että luonnononnettomuus tai sen kaltainen onnettomuus (mukaan lukien tautiepidemiat, tuholaisvahingot, ydinonnettomuudet sekä sota kyseisen maan alueella) on tapahtunut tai alkanut; se edellyttää vähintään 30 prosentin tuotannonmenetystä edeltävän kolmivuotiskauden keskimääräisestä tuotannosta tai edeltävään viisivuotiskauteen perustuvasta kolmen vuoden keskiarvosta, josta on jätetty huomiotta korkein ja alhaisin yhden vuoden tulo.
- b) Onnettomuustapauksessa maksettaviksi säädettyjä tukia voidaan maksaa ainoastaan tulojen, kotieläinten (mukaan lukien eläinten eläinlääkinnällisestä hoidosta hoituneet kulut), maan ja muiden tuotantotekijöiden menetyksestä, jotka aiheutuvat kyseisestä luonnononnettomuudesta.
- c) Tuet eivät saa korvata enempää kuin kärsittyjen vahinkojen korvaamiseen tarvittavat kokonaiskustannukset, eivätkä ne saa käsittää määräästä tai tarkempaa erittelyä tulevan tuotannon suunnasta tai määrästä.
- d) Onnettomuuden aikana maksetut tuet eivät saa ylittää määrää, joka tarvitaan b alakohdassa määriteltyjen kaltaisten lisävahinkojen estämiseksi tai lieventämiseksi.
- e) Jos tuottaja saa samana vuonna tämän kohdan ja 7 kohdan (tulojen vakuutusohjelmat ja tulojen turvaamisohjelmat) mukaisia tukia, on tukien yhteismäärän oltava vähemmän kuin 100 prosenttia tuottajan kokonaismenetyksestä.
9. Tuottajien eläkkeelle siirtymistä kannustavien ohjelmien kautta annettava rakennesopeutustuki
- a) Oikeus saada tällä perusteella tukea on määriteltävä sellaisissa ohjelmissa selkeästi määriteltyjen arviointiperusteiden nojalla, joilla helpotetaan henkilöiden eläkkeelle siirtymistä markkinaehtoisesta maataloustuotannosta tai heidän siirtymistään maataloudesta muuhun toimintaan.
- b) Tuki edellyttää sen saajilta täydellistä ja pysyvää markkinaehtoisesta maataloustuotannosta vetäytymistä.
10. Tuotannollisten resurssien poistamisohjelmien kautta annettava rakennesopeutustuki
- a) Oikeus saada tukea tällä perusteella määritellään sellaisissa ohjelmissa selkeästi määriteltyjen perusteiden nojalla, joiden tavoitteena on maan tai muiden tuotannollisten resurssien, mukaan lukien kotieläinten, poistaminen markkinaehtoisesta maataloustuotannosta.
- b) Tuki edellyttää, ettei maata käytetä markkinaehtoisessa maataloustuotannossa ainakaan kolmen vuoden aikana, ja kotieläinten osalta niiden teurastusta tai lopullista ja pysyvää niistä luopumista.
- c) Tuki ei saa käsittää määräästä tai tarkempaa erittelyä sen suhteen, mihin muuhun markkinaehtoista maataloustuotantoa merkitsevään tarkoitukseen tätä maata tai muita tuotannollisia resursseja on käytettävä.
- d) Tukea ei saa sitoa tuotantosuuntaan tai -määrään taikka kotimaisiin tai ulkomaisiin hintoihin, joita sovelletaan sellaiseen tuotantoon, jota toteutetaan tuotantokäyttöön jäävän maan tai muiden tuotannollisten resurssien avulla.
11. Investointitukien kautta annettava rakennesopeutustuki
- a) Oikeus saada tukea tällä perusteella määritellään sellaisissa julkisissa ohjelmissa selkeästi määriteltyjen perusteiden nojalla, joilla pyritään tukemaan tuottajan toimintojen rahoituksellista tai materiaalista uudelleensuuntautumista puolueettomasti osoitettujen rakenteellisesti epäedullisten olosuhteiden johdosta. Oikeus saada tukea tämän laatuista ohjelmista voi myös perustua selkeästi määriteltyyn julkiseen ohjelmaan, jolla pyritään palauttamaan maanviljelysmaa takaisin yksityisomistukseen.

- b) Tuen määrää ei minään yksittäisenä vuonna saa sitoa tai perustaa tuotantosuuntaan tai tuotantomäärään (mukaan lukien kotieläinyksiköt), jonka tuottaja on toteuttanut jonakin peruskauden jälkeisenä vuonna, ellei kyse ole jäljempänä e alakohdassa tarkoitettusta tapauksesta.
 - c) Tuen määrää ei minään yksittäisenä vuonna saa sitoa tai perustaa kotimaisiin tai ulkomaisiin hintoihin, joita sovelletaan tuotantoon, joka on toteutettu peruskauden jälkeen.
 - d) Tukea saa antaa vain sen kauden ajan, joka on tarpeen sen investoinnin toteuttamiseksi, jota varten tukea on myönnetty.
 - e) Tuki ei millään tavoin saa velvoittaa tai edellyttää tuen saajia tuottamaan tiettyjä maataloustuotteita, lukuun ottamatta vaatimusta pidäytyä tietyn tuotteen tuotannosta.
 - f) Tuki on rajattava siihen määrään, joka tarvitaan korvaamaan rakenteellinen haitta.
12. Ympäristöohjelmien perusteella annettava tuki
- a) Oikeus saada tätä tukea määritellään osana selkeästi määriteltyä julkista ympäristö- tai luonnonsuojeluohjelmaa, ja se edellyttää kyseisen ohjelman mukaisten erityisten edellytysten täyttämistä, mukaan lukien tuotantomenetelmiin ja tuotantopanoksiin liittyvät edellytykset.
 - b) Tuen määrä on rajattava niihin ylimääräisiin kuluihin tai tulon menetyksiin, jotka ovat syntyneet julkisen ohjelman noudattamisesta.
13. Alueellisten tukiohjelmien perusteella annettava tuki
- a) Oikeus saada näitä tukia rajataan muita heikommassa asemassa olevien alueiden tuottajille. Jokaisen tällaisen alueen on oltava selkeästi rajattu yhtenäinen maantieteellinen alue, jolla on määriteltävissä oleva taloudellinen ja hallinnollinen omaleimaisuus ja joka on katsottu epäedulliseksi puolueettomien ja objektiivisten perusteiden nojalla, jotka on selkeästi määritelty laissa tai asetuksessa ja jotka osoittavat kyseisen alueen ongelmien perustuvan muihin kuin vain tilapäisiin olosuhteisiin.
 - b) Näiden tukien määrää ei minään yksittäisenä vuonna saa muuten kuin tuotannon supistamiseksi sitoa tai perustaa tuotantosuuntaan tai -määrään (mukaan lukien kotieläinyksiköt), jota tuottaja jonakin peruskauden jälkeisenä vuonna harjoittaa.
 - c) Näiden tukien määrää ei minään yksittäisenä vuonna saa sitoa tai perustaa kotimaisiin tai ulkomaisiin hintoihin, joita sovelletaan tuotantoon, jota harjoitetaan peruskauden jälkeen.
 - d) Tukea voivat saada vain vaadittavat ehdot täyttävillä alueilla toimivat tuottajat, mutta sen on oltava yleisesti kaikkien tällaisten alueiden tuottajien saatavilla.
 - e) Jos tuki on sidottu tuotantontekijöihin, tuen yksikköä kohden on pienennyttävä tietyn tuotantontekijäkohtaisen kynnystason yläpuolella.
 - f) Tuki on rajattava ylimääräisiin kuluihin tai tulon menetyksiin, jotka liittyvät maataloustuotannon harjoittamiseen määrättyllä alueella.
-

LIITE V

KUMOTTU ASETUS JA LUETTELO SEN MUUTOKSISTA

Neuvoston asetus (EY) N:o 597/2009

(EUVL L 188, 18.7.2009, s. 93)

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 37/2014

(EUVL L 18, 21.1.2014, s. 1)

Ainoastaan liitteen 18 kohta

—

LIITE VI

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (EY) N:o 597/2009	Tämä asetys
1–11 artikla	1–11 artikla
12 artiklan 1–4 kohta	12 artiklan 1–4 kohta
12 artiklan 6 kohta	12 artiklan 5 kohta
13 ja 14 artikla	13 ja 14 artikla
15 artiklan 1 kohta	15 artiklan 1 kohta
15 artiklan 2 kohdan ensimmäinen lause	15 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
15 artiklan 2 kohdan toinen lause	15 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
15 artiklan 3 kohta	15 artiklan 3 kohta
16–27 artikla	16–27 artikla
28 artiklan 1–4 kohta	28 artiklan 1–4 kohta
28 artiklan 5 kohdan ensimmäinen lause	28 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta
28 artiklan 5 kohdan toinen lause	28 artiklan 5 kohdan toinen alakohta
28 artiklan 6 kohta	28 artiklan 6 kohta
29–33 artikla	29–33 artikla
33 a artikla	34 artikla
34 artikla	35 artikla
35 artikla	36 artikla
Liitteet I–IV	Liitteet I–IV
Liite V	—
Liite VI	—
—	Liite V
—	Liite VI

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI